Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **ДИРЕКТИВА 2011/61/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 8 юни 2011 година

относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1)

Изменена със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2013/14/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 година	L 145	1	31.5.2013 г.

▼B

ДИРЕКТИВА 2011/61/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 8 юни 2011 година

относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ([1]),

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([3]),

като имат предвид, че:

(1) Лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (ЛУАИФ) отговарят за управлението на значително количество инвестирани активи в Съюза, извършват значителна част от търговските операции на пазарите на финансови инструменти и могат да оказват съществено въздействие върху пазарите и дружествата, в които инвестират.

(2) Независимо че въздействието на ЛУАИФ върху пазарите, на които извършват дейност, е като цяло положително, неотдавнашните финансови трудности показаха как чрез дейността си ЛУАИФ могат и да допринесат за разпространението или увеличаването на рисковете във финансовата система. Несъгласуваните мерки на национално равнище затрудняват тяхното ефективно управление. Поради това настоящата директива има за цел установяването на общи изисквания, уреждащи издаването на разрешение на ЛУАИФ и надзора върху тях, за да се осигури последователен подход по отношение на свързаните с тях рискове и тяхното въздействие върху инвеститорите и пазарите в Съюза.

(3) Неотдавнашните трудности на финансовите пазари показаха също, че много от стратегиите на ЛУАИФ са уязвими за някои или редица големи рискове, свързани с инвеститорите, другите участници на пазара и пазарите. С цел да се осигурят изчерпателни и общи правила за надзор е необходимо да се установи рамка, посредством която тези рискове могат да бъдат управлявани и която е съобразена с широкия спектър от инвестиционни стратегии и техники, използвани от ЛУАИФ. Следователно настоящата директива следва да се прилага към ЛУАИФ, които управляват всички видове фондове, които не попадат в приложното поле на Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на

([1]) ОВ C 272, 13.11.2009 г., стр. 1.
([2]) ОВ C 18, 19.1.2011 г., стр. 90.
([3]) Позиция на Европейския парламент от 11 ноември 2010 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 27 май 2011 г.

▼B

Съвета от 13 юли 2009 г. за координиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) ([1]), независимо от правните или договорните средства, съгласно които тази отговорност е възложена на ЛУАИФ. ЛУАИФ не следва да имат право да управляват ПКИПЦК по смисъла на Директива 2009/65/ЕО въз основа на разрешение по настоящата директива.

(4) Целта на настоящата директива е осигуряването на вътрешен пазар за ЛУАИФ и създаването в рамките на Съюза на хармонизирана и строга регулаторна и надзорна рамка за дейностите на всички ЛУАИФ, включително такива със седалище в държава-членка (ЛУАИФ от ЕС) и такива със седалище в трета държава (ЛУАИФ от трета държава). Тъй като практическите последици и евентуалните затруднения, които могат да възникнат в резултат на хармонизираната регулаторна рамка и вътрешния пазар за ЛУАИФ от трета държава, които извършват дейности по управление и/или предлагане в рамките на Съюза, и за ЛУАИФ от ЕС, които управляват алтернативни инвестиционни фондове (АИФ) от трета държава, са несигурни и е трудно да бъдат предвидени поради липсата на опит в тази област, следва да бъде създаден механизъм за преглед. Целта е след двугодишен преходен период да започне да се прилага хармонизиран паспортен режим за ЛУАИФ от трета държава, които извършват дейности по управление и/или предлагане в рамките на Съюза, както и за ЛУАИФ от ЕС, които управляват АИФ от трета държава, след влизането в сила на делегиран акт на Комисията във връзка с това. Целта е този хармонизиран режим да съществува в рамките на допълнителен преходен период от три години едновременно с националните режими на държавите-членки, при спазване на определени минимални хармонизирани условия. Целта е след този тригодишен период на съвместно съществуване прилагането на националните режими да бъде прекратено при влизането в сила на нов делегиран акт на Комисията.

(5) Четири години след изтичането на крайния срок за транспониране на настоящата директива Комисията следва да направи преглед на прилагането и приложното поле на настоящата директива, като вземе предвид нейните цели, и следва да оцени дали хармонизираният подход на Съюза е породил продължаващо значително дестабилизиране на пазара или не, както и дали действието на настоящата директива е ефективно или не предвид принципите на вътрешния пазар и на равнопоставеността.

(6) Приложното поле на настоящата директива следва да бъде ограничено до субекти, за които управлението на АИФ е обичайна стопанска дейност и които набират капитал от множество инвеститори с цел инвестирането на този капитал в полза на тези инвеститори в съответствие с определена инвестиционна политика, независимо дали АИФ са от отворен или затворен тип, независимо от правната форма на АИФ и от това, дали АИФ са котирани или не.

(7) Инвестиционните предприятия като например семейните съдружия, които инвестират лични средства на инвеститори, без да набират външен капитал, не следва да се считат за АИФ съгласно настоящата директива.

([1]) ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32.

▼B

(8) Субектите, които не се считат за ЛУАИФ съгласно настоящата директива, попадат извън нейното приложно поле. Следователно настоящата директива не следва да се прилага по отношение на холдингови дружества, както са определени в нея. Въпреки това лица, управляващи фондове за дялово участие или ЛУАИФ, управляващи АИФ, чиито акции са допуснати за търгуване на регулиран пазар, не следва да се изключват от нейното приложно поле. Освен това, настоящата директива не следва да се прилага по отношение на управлението на пенсионни фондове, схеми за участие на служителите или спестовни схеми, наднационални институции, национални централни банки, национални, регионални или местни органи на изпълнителната власт и органи или институции, които управляват фондове за финансиране на системите за социална сигурност и на пенсионните системи, предприятия със специална цел дейности по секюритизация или дейности, свързани със застрахователни договори, както и по отношение на съвместни предприятия.

(9) Инвестиционните посредници, получили разрешително съгласно Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти ([1]), и кредитните институции, лицензирани съгласно Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции ([2]), не следва да бъдат задължавани да притежават разрешение съгласно настоящата директива, за да могат да предоставят инвестиционни услуги като например управление на индивидуални портфейли във връзка с АИФ. Въпреки това инвестиционните посредници следва да могат пряко или косвено да предлагат дялове или акции от определен АИФ или да продават такива дялове или акции на инвеститори в Съюза само доколкото дяловете или акциите могат да бъдат предлагани на пазара в съответствие с настоящата директива. При транспониране на настоящата директива в националното право държавите-членки следва да вземат предвид регулаторната цел на това изискване и следва да гарантират, че инвестиционните посредници, установени в трета държава, които съгласно съответното национално законодателство могат да предоставят инвестиционни услуги по отношение на АИФ, също попадат в приложното поле на това изискване. Предоставянето на инвестиционни услуги по отношение на АИФ от страна на тези субекти не следва по никакъв начин да води до фактическо заобикаляне на настоящата директива чрез превръщането на ЛУАИФ в „пощенска кутия“, независимо дали ЛУАИФ е установено в Съюза или в трета държава.

(10) Настоящата директива няма за предмет регулирането на АИФ. Поради това регулирането на АИФ и надзорът върху тях следва да може да продължи да се осъществява на национално равнище. Регулирането на структурата или състава на портфейлите на АИФ, управлявани от ЛУАИФ, на равнището на Съюза би било непропорционално, а и би било трудно да се осигури толкова мащабна хармонизация поради изключителното разнообразие от АИФ, управлявани от ЛУАИФ. Следователно настоящата директива не възпрепятства държавите-членки да приемат или да продължат да прилагат национални изисквания по отношение на АИФ, установени на тяхна територия. Фактът, че дадена държава-членка може да наложи на установените на нейна територия АИФ допълнителни спрямо приложимите в други държави-членки изисквания, не следва да възпрепятства ЛУАИФ,

([1]) ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

▼B

които притежават разрешение, издадено от други държави-членки в съответствие с настоящата директива, да упражняват правата си да предлагат на професионални инвеститори в Съюза определени АИФ, установени извън държавата-членка, която налага допълнителните изисквания, и следователно по отношение на които тези допълнителни изисквания не се прилагат и не е необходимо да са спазени.

(11) Няколко разпоредби от настоящата директива изискват ЛУАИФ да осигурят спазването на изисквания, по отношение на които в някои видове фондови структури ЛУАИФ не носят отговорност. Пример за такива фондови структури са тези, при които задължението за определяне на депозитар се поема от АИФ или от друг субект, действащ от негово име. В такива случаи ЛУАИФ няма абсолютен контрол върху това, дали в действителност е определен депозитар, освен ако АИФ не е вътрешно управляван. Тъй като АИФ не са предмет на регулиране на настоящата директива, в нея не може да се съдържа задължение за определяне на депозитар от АИФ. В случай че ЛУАИФ не успее да осигури спазване на приложимите изисквания от АИФ или от друг субект, действащ от негово име, компетентните органи изискват от ЛУАИФ да предприеме необходимите действия за коригиране на ситуацията. Ако несъответствието не бъде отстранено и доколкото то се отнася за ЛУАИФ от ЕС или за получило разрешение ЛУАИФ от трета държава, което управлява АИФ от ЕС, ЛУАИФ следва да се оттегли в качеството си на ЛУАИФ на съответния АИФ. Ако ЛУАИФ не се оттегли, компетентните органи на неговата държава-членка по произход следва да отправят искане за оттеглянето му и предлагането в Съюза на съответния АИФ повече не следва да е разрешено. Същата забрана следва да се прилага за получили разрешение ЛУАИФ от трета държава, които предлагат в Съюза АИФ от трета държава.

(12) Освен ако изрично не е предвидено друго, когато в настоящата директива се съдържа позоваване на интересите на инвеститорите в АИФ, се имат предвид интересите на инвеститорите в специалното им качество на инвеститори на АИФ, а не техните индивидуални интереси.

(13) При спазване на предвидените изключения и ограничения, настоящата директива следва да се прилага спрямо всички ЛУАИФ от ЕС, управляващи АИФ от ЕС или от трета държава, независимо от това дали те се предлагат в Съюза или не, спрямо ЛУАИФ от трета държава, които управляват АИФ от ЕС, независимо дали те се предлагат в Съюза или не, както и спрямо ЛУАИФ от трета държава, които предлагат в Съюза АИФ от ЕС или от трета държава.

(14) В директивата са предвидени изисквания относно начина, по който ЛУАИФ следва да управляват АИФ, за които отговарят. За ЛУАИФ от трета държава, това е ограничено до управлението на АИФ от ЕС и други АИФ, чиито дялове или акции също се предлагат на професионални инвеститори в Съюза.

(15) Издаването на разрешение на ЛУАИФ от ЕС в съответствие с настоящата директива обхваща управлението на АИФ от ЕС, установени в държавата-членка по произход на ЛУАИФ. При спазване на допълнителни изисквания за уведомяване това включва също така предлагането на професионални инвеститори в рамките на Съюза на АИФ от ЕС, управлявани от ЛУАИФ от ЕС, както и управлението на АИФ от ЕС, установени в държави-членки, различни от държавата-членка по произход на ЛУАИФ. В настоящата директива се предвиждат и условията, при които получили разрешение ЛУАИФ от ЕС

▼B

могат да предлагат на професионални инвеститори в Съюза АИФ от трета държава, и условията, при които ЛУАИФ от трета държава може да получи разрешение да управлява АИФ от ЕС и/или да предлага АИФ на професионални инвеститори в Съюза с паспорт. През определен период, който е замислен като преходен, държавите-членки следва да могат също така да разрешат на ЛУАИФ от ЕС да предлагат АИФ от трета държава само на тяхна територия и/или да разрешат на ЛУАИФ от трета държава да управляват АИФ от трета държава и/или да предлагат АИФ на професионални инвеститори единствено на тяхна територия, при спазване на разпоредбите на националното право, ако са изпълнени определени минимални условия съгласно настоящата директива.

(16) Настоящата директива не следва да се прилага за ЛУАИФ, които управляват АИФ, чиито единствени инвеститори са самите ЛУАИФ или техни предприятия майки, техни дъщерни предприятия или други дъщерни предприятия на техните предприятия майки, когато самите тези инвеститори не са АИФ.

(17) Настоящата директива предвижда също така облекчен режим за ЛУАИФ, когато общият размер на управляваните от тях АИФ е под прага от 100 милиона евро, и за ЛУАИФ, които управляват единствено АИФ, които не използват ливъридж и не предоставят на инвеститорите права за обратно изкупуване през период от пет години, когато общият размер на управляваните от тях АИФ е под прага от 500 милиона евро. Въпреки че е малко вероятно отделните дейности на съответните ЛУАИФ да имат съществени последици за финансовата стабилност, е възможно в съвкупност те да предизвикат системни рискове. Поради това на тези ЛУАИФ не следва да бъде издавано пълно разрешение, а те следва да бъдат регистрирани в своите държави-членки по произход и да предоставят, *inter alia*, на съответните компетентни органи необходимата информация относно основните инструменти, с които търгуват, както и относно основните експозиции и най-важните концентрации на управляваните от тях АИФ. За да могат да се ползват от предвидените от настоящата директива права обаче, на тези по-малки ЛУАИФ следва да се разреши да бъдат третирани като ЛУАИФ, при спазване на предвидената в настоящата директива процедура за упражняване на правото за включване в нейното приложно поле. Това освобождаване не следва да ограничава компетентността на държавите-членки да налагат по-строги изисквания на ЛУАИФ, които не са упражнили правото за включване.

(18) ЛУАИФ от трета държава следва да няма право да управлява и/или предлага един или повече АИФ от ЕС на професионални инвеститори в Съюза, освен ако не е получило разрешение в съответствие с настоящата директива. ЛУАИФ, което е получило разрешение в съответствие с настоящата директива, следва да отговаря във всеки един момент на условията за получаване на разрешение, посочени в настоящата директива.

(19) Веднага след като това бъде разрешено съгласно настоящата директива, ЛУАИФ от трета държава, което възнамерява да управлява АИФ от ЕС и/или да предлага АИФ в Съюза с паспорт, или ЛУАИФ от ЕС, което възнамерява да предлага АИФ от трета държава в Съюза с паспорт, също следва да получи разрешение съгласно настоящата директива. Най-малкото по време на преходен период всяка държава-членка следва също така да може да допуска ЛУАИФ от трета държава да предлага АИФ в тази

▼B

държава-членка и да даде разрешение на ЛУАИФ от ЕС да предлага АИФ в същата държава-членка, при условие че са изпълнени минималните условия, предвидени в настоящата директива.

(20) В зависимост от правната им форма следва да е възможно АИФ да бъдат управлявани от външни или вътрешни управляващи лица. Следва да се счита, че АИФ се управлява от вътрешно управляващо лице, когато управленските функции се изпълняват от управителния орган или от друга вътрешна за АИФ структура. Когато правната му форма позволява вътрешно управление и управителният му орган реши да не назначава външно ЛУАИФ, АИФ е и ЛУАИФ и следователно следва да спазва всички изисквания за ЛУАИФ съгласно настоящата директива и може да получи разрешение като такова. ЛУАИФ, което е същевременно и вътрешно управляван АИФ, обаче не следва да получава разрешение да бъде външно лице, управляващо един или повече АИФ. Следва да се счита, че АИФ е под външно управление, когато за негово управляващо лице е назначено външно юридическо лице от АИФ или от името на АИФ, на което с това назначение е възложено управлението на АИФ. Когато за лице, управляващо определен АИФ, е назначено външно ЛУАИФ, за този АИФ не следва да се счита, че предоставя инвестиционната услуга по управление на портфейл по смисъла на определението в член 4, параграф 1, точка 9 от Директива 2004/39/ЕО, а по-скоро, че извършва колективно управление на портфейл в съответствие с настоящата директива.

(21) Управлението на АИФ следва да означава предоставянето най-малко на услуги по управление на инвестиции. Отделно ЛУАИФ, назначено съгласно настоящата директива, не следва да може да получи разрешение да предоставя управление на портфейл, без да предоставя и управление на риска и обратното. При спазване на условията, посочени в настоящата директива, получило разрешение ЛУАИФ не следва обаче да бъде възпрепятствано да извършва и дейностите по административно управление и предлагане на АИФ или да извършва дейност, свързана с активите на АИФ. Външни спрямо АИФ ЛУАИФ не следва да бъдат възпрепятствани да предоставят и услуги по управление на инвестиционни портфейли въз основа на предоставени им от инвеститорите мандати след преценка за всеки отделен клиент, включително на портфейли, притежавани от пенсионни фондове и институции за професионално пенсионно осигуряване, включени в приложното поле на Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване [1], както и да предоставят допълнителни услуги по инвестиционно консултиране, съхраняване и администриране на дялове от предприятия за колективно инвестиране и получаване и предаване на поръчки. Въз основа на разрешение съгласно Директива 2009/65/ЕО на външни ЛУАИФ следва да бъде позволено да управляват ПКИПЦК.

(22) Необходимо е да се гарантира, че ЛУАИФ подлежат на строг контрол по отношение на управлението. ЛУАИФ следва да бъдат управлявани и организирани по начин, който свежда до минимум конфликтите на интереси. Организационните изисквания, установени съгласно настоящата директива, не следва да засягат системите и контрола, установени в националното право във връзка с регистрацията на лицата, работещи в ЛУАИФ или за него.

[1] ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10.

▼B

(23) Необходимо е да се предвиди прилагането на минимални капиталови изисквания, за да се осигури приемственост и регулярност на управлението на АИФ, осигурявано от ЛУАИФ, и да се покрие професионалната отговорност, която би могла да възникне за ЛУАИФ във връзка с техните дейности, включително управлението на АИФ по делегация. ЛУАИФ следва да могат да избират дали да покриват евентуални рискове, свързани с професионална отговорност, с допълнителен собствен капитал или с подходяща застраховка за професионална отговорност.

(24) За да се предотврати евентуалното отрицателно въздействие, което зле обмислени системи за възнаграждение могат да имат върху разумното управление на риска и върху контрола по отношение на склонността на отделни лица да поемат риск, следва да се предвиди изрично задължение за ЛУАИФ да разработят и да поддържат за категориите персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на управляваните от тях АИФ, политики и практики във връзка с възнагражденията, които са в съответствие с разумното и ефективно управление на риска. Тези категории персонал следва да включват най-малко висшето ръководство, служителите, поемащи рискове, служителите с контролни функции и всички служители, които получават общо възнаграждение, което ги поставя в същата категория възнаграждения като тази на висшето ръководство и служителите, поемащи рискове.

(25) Принципите, ръководещи политиките за възнагражденията, следва да са съобразени с факта, че ЛУАИФ могат да прилагат тези политики по различен начин, в зависимост от своя размер и от размера на управляваните от тях АИФ, вътрешната им организация и естеството, обхвата и сложността на техните дейности.

(26) Принципите за разумна политика за възнагражденията, установени с Препоръка 2009/384/ЕО на Комисията от 30 април 2009 г. относно политиката на възнаграждения в сектора на финансовите услуги ([1]), са в съответствие с принципите в настоящата директива и ги допълват.

(27) С цел да се насърчи уеднаквяването на надзорните практики при оценяване на политиките и практиките във връзка с възнагражденията Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([2]) (ЕОЦКП), следва да разработи насоки за разумни политики за възнагражденията в сектора на ЛУАИФ. Европейският надзорен орган (Европейски банков орган), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([3]) следва да му съдейства при разработването на тези насоки.

(28) Разпоредбите относно възнагражденията не следва да засягат пълното упражняване на основните права, гарантирани от Договорите, по-специално член 153, параграф 5 ДФЕС, общите принципи на националното договорно и трудово право, приложимото законодателство относно правата и участието на акционерите и общите отговорности на административните и контролните органи на съответната институция, както и правото, когато е приложимо, на социалните

([1]) ОВ L 120, 15.5.2009 г., стр. 22.
([2]) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84.
([3]) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12.

▼B

партньори да сключват и да прилагат колективни трудови договори в съответствие с националните закони и традиции.

(29) Надеждното и обективно оценяване на активите е от изключително значение за защитата на интересите на инвеститорите. ЛУАИФ използват различни методологии и системи за оценяване на активите в зависимост от активите и пазарите, на които обикновено инвестират. Уместно е тези разлики да бъдат отчетени, но независимо от това да се изисква ЛУАИФ да прилагат процедури, които дават възможност да се извърши точна оценка на активите на АИФ. Процесът на оценка на активите и на изчисляване на тяхната нетна стойност следва да бъде функционално независим от управлението на портфейл и политиката за възнагражденията на ЛУАИФ, като и други мерки следва да гарантират предотвратяването на конфликти на интереси и на неправомерно въздействие върху служителите. При спазване на определени условия ЛУАИФ следва да могат да назначават външен оценител, който да изпълнява функцията по оценяване.

(30) При спазване на строги ограничения и изисквания, включително за наличието на обективни причини, ЛУАИФ следва да може да делегира изпълнението на някои от своите функции от негово име в съответствие с настоящата директива с цел повишаване на ефективността на провежданата стопанска дейност. При спазване на същите условия следва да се разрешава и вторично делегиране. При все това ЛУАИФ следва да продължат да носят във всеки един момент отговорност за доброто изпълнение на делегираните функции и за спазването на настоящата директива.

(31) Строгите ограничения и изисквания, предвидени при делегирането на задачи от ЛУАИФ, следва да се прилагат по отношение на делегирането на функциите по управление, предвидени в приложение I. За делегирането на помощни задачи като административни или технически функции, изпълнявани от ЛУАИФ като част от управленските му задачи, не следва да се прилагат специалните ограничения и изисквания, предвидени в настоящата директива.

(32) Неотдавнашното развитие в тази област показа изключителната необходимост от отделяне на функциите по съхраняване на активите от тези по тяхното управление, както и отделянето на активите на инвеститорите от тези на управляващото лице. Въпреки че ЛУАИФ управляват АИФ, имащи различни бизнес модели и механизми, *inter alia*, относно съхраняването на активите, от съществено значение е да се определи отделен от ЛУАИФ депозитар, който да изпълнява функциите на депозитар по отношение на АИФ.

(33) Разпоредбите на настоящата директива относно определянето и задачите на депозитар следва да се прилагат за всички АИФ, управлявани от ЛУАИФ, за които се прилага настоящата директива, и следователно за всички бизнес модели на АИФ. При все това те следва да бъдат съобразени с особеностите на различните бизнес модели. За някои бизнес модели някои от задачите на депозитаря са по-характерни, отколкото за други, в зависимост от вида активи, в които инвестират АИФ, и задачите, свързани с тези активи.

▼B

(34) За АИФ, при които няма право за обратно изкупуване, което може да се упражнява през период от пет години от датата на първоначалните инвестиции, и които в съответствие с основната им инвестиционна политика обикновено не инвестират в активи, които трябва да бъдат държани на отговорно пазене в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, или обикновено инвестират в емитенти или некотирани дружества с цел евентуално да придобият контрол върху такива дружества в съответствие с настоящата директива, като например фондове за дялово участие, фондове за рисков капитал и фондове за недвижими имоти, държавите-членки следва да могат да разрешат нотариус, адвокат, лице по вписванията или друг субект да бъде определен за изпълнение на функциите на депозитар. В подобни случаи функциите на депозитаря следва да са част от професионалните или стопанските дейности, за които определеният субект подлежи на задължителна, призната от закона професионална регистрация или на законовите или подзаконовите разпоредби или правила за професионално поведение, и може да осигури достатъчни финансови и професионални гаранции, които му позволяват да изпълнява ефективно съответните функции на депозитар и да поеме задълженията, присъщи на тези функции. Посоченото отчита текущата практика за някои видове фондове от затворен тип. При все това, предвид важността на функцията по отговорно пазене, за всички останали АИФ депозитарят следва да бъде кредитна институция, инвестиционно дружество или друг субект, получил разрешение съгласно Директива 2009/65/ЕО. Само за АИФ от трета държава депозитарят може да бъде също така кредитна институция или друг субект от същото естество като посочените в настоящето съображение субекти, при условие че подлежи на ефективно пруденциално регулиране и надзор, които имат същите последици като правото на Съюза и се прилагат ефективно.

(35) Депозитарят следва да има седалище или клон в същата държава като АИФ. За АИФ от трета държава депозитарят може да бъде установен в съответната трета държава само ако са изпълнени определени допълнителни условия. Въз основа на предвидените в делегирани актове критерии на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да приема мерки за изпълнение, в които се декларира, че пруденциалното регулиране и надзорът на третата държава имат същите последици като предвидените в правото на Съюза и се прилагат ефективно. Освен това, в случай на разногласие между компетентните органи относно правилното прилагане на останалите допълнителни условия, се прилага процедурата за медиация, предвидена в член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010. Друга възможност за АИФ от трета държава е депозитарят също да може да бъде установен в държавата-членка по произход или в референтната държава-членка на ЛУАИФ, управляващо АИФ.

(36) Комисията се приканва да проучи възможността да предложи подходящо хоризонтално законодателно предложение, в което се изясняват отговорностите и задълженията на депозитаря и се урежда правото на депозитаря в една държава-членка да предоставя своите услуги в друга държава-членка.

(37) Депозитарят следва да отговаря за подходящото наблюдение на паричните потоци на АИФ, и по-специално за осигуряване на гаранции за това, че средствата на инвеститорите и

▼B

средствата, принадлежащи на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, се осчетоводяват правилно по сметките, открити на името на АИФ или на името на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, или на името на депозитаря, действащ от името на АИФ. Депозитарят следва също така да отговаря за съхраняването на активите на АИФ, включително за отговорното пазене на финансови инструменти, които могат да бъдат вписани по сметка за финансови инструменти, открита в книгите на депозитаря, и всички финансови инструменти, които могат да бъдат физически предадени на депозитаря, както и за проверката на собствеността върху всички други активи на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ. Когато следи за осчетоводяването на средствата на инвеститорите по паричните сметки, депозитарят отчита принципите, установени в член 16 на Директива 2006/73/ЕО на Комисията от 10 август 2006 г. за прилагане на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива ([1]).

(38) Депозитарят следва да действа честно, коректно, професионално, независимо и в интерес на АИФ или на инвеститорите в АИФ.

(39) Депозитарят следва да може да делегира съхранението на активите на трето лице, което на свой ред също следва да може да делегира тази функция. При все това делегирането и вторичното делегиране следва да бъдат обективно оправдани и към тях следва да се прилагат строги изисквания във връзка с пригодността на третото лице, на което е възложена делегираната функция, както и във връзка с необходимите умения, грижа и внимание, които депозитарят следва да прояви при избора, определянето и прегледа на дейността на това трето лице.

(40) Трето лице, на което е делегирано съхранението на активи, следва да може да поддържа обща сметка с подразделения за множество АИФ, т.нар. сметка „омнибус“.

(41) Възлагането на отговорното пазене на активи на оператор на система за сетълмент на ценни книжа, определена за целите на Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа ([2]), или възлагането на предоставянето на сходни услуги на системи за сетълмент на ценни книжа на трета държава не следва да се счита за делегиране на функциите по отговорно пазене.

(42) Строгите ограничения и изисквания, приложими при делегирането на задачи от депозитаря, следва да се прилагат и по отношение на делегирането на неговите специфични функции на депозитар, а именно функциите по наблюдението на паричния поток, съхранението на активи и надзора. При делегирането на помощни задачи, които са свързани със задачите на депозитаря, като административни или технически функции, изпълнявани от депозитаря като част от неговите задачи на депозитар, не се прилагат специалните ограничения и изисквания, предвидени в настоящата директива.

([1]) ОВ L 241, 2.9.2006 г., стр. 26.
([2]) ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45.

▼B

(43) В настоящата директива се отчита също така фактът, че много АИФ и в частност хедж фондовете, към настоящия момент използват основен борсов посредник. Настоящата директива гарантира, че АИФ могат да продължат да използват услугите на основни борсови посредници. При все това, освен ако не е отделил функционално и йерархично изпълнението на функциите си на депозитар от задачите си като основен борсов посредник и освен ако възможните конфликти на интереси не са добре установявани, управлявани и разкривани на инвеститорите в АИФ, никой основен борсов посредник не следва да бъде определян за депозитар, тъй като основните борсовите посредници действат като контрагенти на АИФ и следователно не могат едновременно с това да действат изцяло в интерес на АИФ, както се изисква от депозитаря. Депозитарите следва да могат да делегират задачите по отговорно пазене на един или повече основни борсови посредници или на други трети лица. В допълнение към делегираните задачи по отговорно пазене борсовите посредници следва да могат да предоставят на АИФ основни брокерски услуги. Тези основни брокерски услуги не следва да са част от договореностите за делегиране.

(44) Депозитарят следва да носи отговорност за загубите, понесени от ЛУАИФ, АИФ и инвеститорите. В настоящата директива се прави разграничение между загубата на финансови инструменти, държани на отговорно пазене, и други загуби. В случай на загуби, различни от загуба на финансови инструменти, държани на отговорно пазене, депозитарят следва да носи отговорност при умисъл или небрежност. Когато депозитарят държи активи на отговорно пазене и тези финансови активи бъдат загубени, депозитарят следва да носи отговорност, освен ако може да докаже, че загубата е резултат от външно събитие, последиците от което не биха могли да бъдат предотвратени, дори ако бяха положени всички разумни усилия за това. Във връзка с това депозитарят не следва да може например да се позовава на някои вътрешни събития, като извършена измама от страна на служител, за да се освободи от отговорност.

(45) Депозитарят следва да носи отговорност, когато делегира задачи по отговорно пазене и финансовите инструменти, държани на отговорно пазене от трето лице, бъдат загубени. При все това, ако на депозитаря е изрично разрешено да се освободи от отговорност при договорно прехвърляне на тази отговорност на третото лице съгласно писмен договор между депозитаря и АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, в който такова освобождаване е обективно обосновано, и ако третото лице може да носи отговорност за загубата въз основа на договор между депозитаря и третото лице, депозитарят следва да може да се освободи от отговорност, ако може да докаже, че е проявил дължимите умения, грижа и внимание и че са изпълнени специалните изисквания за делегиране. Чрез налагането на изискването за договорно прехвърляне на отговорност на третото лице настоящата директива цели да предвиди външни последици на такъв договор, като възлага на третото лице пряка отговорност пред АИФ или пред инвеститорите в АИФ за загубата на финансови инструменти, държани на отговорно пазене.

▼B

(46) Освен това, когато съгласно правото на третата държава се изисква определени финансови инструменти да се държат на отговорно пазене от местен субект и няма местни субекти, които да отговарят на всички изисквания за делегиране на функциите на депозитар, депозитарят следва да може да се освободи от отговорност, при условие че: уставът или учредителните документи на съответния АИФ изрично позволяват такова освобождаване; инвеститорите са били надлежно уведомени за това освобождаване и за обстоятелствата, обосноваващи освобождаването, преди да направят инвестицията; АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, са дали на депозитаря указания да делегира отговорното пазене на такива финансови инструменти на местен субект; има писмен договор между депозитаря и АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, който изрично позволява такова освобождаване и има писмен договор между депозитаря и третото лице, с който изрично се прехвърля отговорността на депозитаря на това трето лице и се позволява на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, да предяви претенции срещу третото лице във връзка със загубата на финансови инструменти или на депозитаря да предяви тези претенции от тяхно име.

(47) Настоящата директива следва да не засяга бъдещи законодателни мерки по отношение на депозитаря в Директива 2009/65/ЕО, тъй като ПКИПКЦ и АИФ се различават както по отношение на инвестиционните стратегии, които прилагат, така и по отношение на вида инвеститори, за който са предназначени.

(48) ЛУАИФ следва, за всеки АИФ от ЕС, който управлява, и за всеки АИФ, който предлага в Съюза, да предоставя годишен отчет за всяка финансова година не по-късно от шест месеца след края на финансовата година в съответствие с настоящата директива. Шестмесечният срок не следва да засяга правото на държавите-членки да налагат по-кратък срок.

(49) Като се има предвид, че е възможно дадено ЛУАИФ да използва ливъридж и при определени условия да допринесе за увеличаване на системния риск или за дезорганизацията на пазарите, следва да се наложат специални изисквания на ЛУАИФ, които използват ливъридж. В Съюза липсва последователен начин за събиране на информацията, необходима за откриването, наблюдението и отговора на такива рискове, и за обмена ѝ между държавите-членки с цел да се установят възможните източници на риск за стабилността на финансовите пазари в Съюза. За преодоляването на тази ситуация следва да се приемат специални изисквания за ЛУАИФ, които използват значителен ливъридж на равнището на АИФ. От такива ЛУАИФ следва да се изисква да разкриват информация относно общото ниво на използвания ливъридж, ливъриджа вследствие на заемане на парични средства или ценни книжа и ливъриджа, включен в деривативни позиции, повторното използване на активи и основните източници на ливъридж в техните АИФ. Събраната от компетентните органи информация следва да бъде обменяна с други органи в рамките на Съюза, с ЕОЦКП и с Европейския съвет за системен риск (ЕССР), създаден с Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за

▼B

създаване на Европейски съвет за системен риск ([1]), за да се улесни съвместният анализ на въздействието, което използваният от АИФ, управлявани от ЛУАИФ, ливъридж оказва върху финансовата система на Съюза, както и за да се подготви общ отговор. Ако един или повече АИФ, управлявани от ЛУАИФ, биха могли да представляват значителен източник на риск от контрагента за кредитна институция или за други системно важни институции в други държави-членки, то тази информация също следва да се съобщи на съответните органи.

(50) С цел да се осигури правилна оценка на рисковете, породени от използването на ливъридж от дадено ЛУАИФ по отношение на управляваните от него АИФ, ЛУАИФ следва да докаже, че ограниченията на ливъриджа за всеки АИФ, който управлява, са разумни, както и да докаже, че спазва тези ограничения във всеки един момент. Когато може да възникне риск за стабилността и целостта на финансовата система, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ следва да могат да налагат ограничения на нивото на ливъридж, което ЛУАИФ може да използва по отношение на управлявани от него АИФ. За предприетите в тази насока действия следва да се уведомяват ЕОЦКП и ЕССР.

(51) Счита се също така за необходимо да се позволи на ЕОЦКП, след като вземе предвид съветите на ЕССР, да прецени, че ливъриджът, използван от ЛУАИФ или група от ЛУАИФ, поражда значителен риск за стабилността и целостта на финансовата система и да отправи съвети до компетентните органи, като посочи коригиращите мерки, които трябва да бъдат взети.

(52) Необходимо е да се гарантира, че компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ, дружествата, върху които АИФ, управляван от ЛУАИФ, упражнява контрол и служителите на такива дружества получават определена информация, необходима на дружествата, за да преценят как този контрол ще въздейства върху състоянието им.

(53) Когато ЛУАИФ управляват АИФ, които упражняват контрол върху емитент, чиито акции са допуснати за търгуване на регулиран пазар, като цяло информацията следва да се разкрива в съответствие с Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно предложенията за поглъщане ([2]) и Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар ([3]). По отношение на ЛУАИФ, управляващи АИФ, които упражняват контрол върху некотирано дружество, следва да се прилагат специални изисквания. За да се осигури прозрачност по отношение на контролираното дружество, следва да се прилагат по-строги изисквания за прозрачност, разкриване на информация и отчитане. Освен това годишните отчети на съответните АИФ следва да бъдат допълнени във връзка с контролираното дружество или такава допълнителна информация следва да бъде включена в годишния отчет на контролираното дружество. Тази информация следва да бъде предоставена на представители на служителите или, когато няма такива, на самите служители и на инвеститорите в съответния АИФ.

([1]) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 142, 30.4.2004 г., стр. 12.
([3]) ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38.

▼B

(54) Прилагат се специални изисквания във връзка с информацията за служителите на дадени дружества, когато АИФ са придобили контрол върху такива дружества в съответствие с настоящата директива. При все това, в повечето случаи ЛУАИФ не контролира АИФ, освен при вътрешно управляван АИФ. Освен това, в съответствие с общите принципи на дружественото право, няма пряка връзка между акционерите и представителите на служителите или, когато няма такива, самите служители. Поради изложените причини, съгласно настоящата директива по отношение на даден акционер или на управляващото го лице, а именно на АИФ и ЛУАИФ, не могат да бъдат налагани преки изисквания относно информацията за представителите на служителите или, когато няма такива, за самите служители. По отношение на изискванията относно информацията за представителите на служителите или, когато няма такива, за самите служители в настоящата директива следва да се предвиди задължение за съответното ЛУАИФ да полага всички възможни усилия, за да гарантира, че управителният орган на съответното дружество разкрива съответната информация на представителите на служителите, или, когато няма такива, на самите служители.

(55) Комисията се приканва да проучи необходимостта и възможностите за изменение на приложимите изисквания относно информацията и разкриването на информация в случаи на контрол над некотирани дружества или емитенти, предвидени в настоящата директива, на общо равнище, независимо от типа инвеститор.

(56) Когато ЛУАИФ управлява един или повече АИФ, които придобиват контрол върху некотирано дружество, ЛУАИФ следва да предоставя на компетентните органи на своята държава-членка по произход информация относно финансирането на придобиването. Това изискване за предоставяне на информация относно финансирането следва да е приложимо и когато ЛУАИФ управлява АИФ, които придобиват контрол върху емитент на акции, допуснати за търгуване на регулиран пазар.

(57) Когато ЛУАИФ управлява един или повече АИФ, които упражняват контрол върху некотирано дружество или емитент, ЛУАИФ следва през период от 24 месеца след придобиването на контрол върху дружество от АИФ, на първо място, да няма право да улеснява, подкрепя или дава указания за разпределяне, намаляване на капитала, обратно изкупуване на акции и/или придобиване на собствени акции от дружеството в съответствие с настоящата директива; на второ място, доколкото ЛУАИФ има право да гласува от името на АИФ на събранията на управителните органи на дружеството, то следва да няма право да гласува за разпределяне, намаляване на капитала, обратно изкупуване на акции и/или придобиване на собствени акции от дружеството в съответствие с настоящата директива; и на трето място, във всички случаи следва да полага всички възможни усилия за предотвратяването на разпределяне, намаляване на капитала, обратно изкупуване на акции и/или придобиване на собствени акции от дружеството в съответствие с настоящата директива. При транспониране на настоящата директива в националното право държавите-членки следва да вземат предвид регулаторната цел на разпоредбите на глава V, раздел 2 от настоящата директива, като вземат надлежно предвид в този контекст необходимостта от равнопоставеност на АИФ от ЕС и АИФ от трета държава при придобиването на контрол над дружества, установени в Съюза.

▼B

(58) По отношение на изискванията за уведомяване и разкриване на информация и специалните гаранции срещу разпродаването на активи при придобиване на контрол върху некотирано дружество или върху емитент следва да се прилага общо изключение в случай на контрол върху малки и средни предприятия и предприятия със специална цел придобиване, стопанисване или управление на недвижими имоти. Освен това тези изисквания не целят публичното оповестяване на информация, свързана с права на интелектуална собственост, което би могло да постави ЛУАИФ в неизгодно положение спрямо другите възможни конкуренти като например държавните инвестиционни фондове или конкуренти, които може да желаят преустановяването на дейността на дружеството, като използват информацията в своя полза. По тази причина изискванията за уведомяване и разкриване на информация следва да се прилагат при спазване на условията и ограниченията, свързани с поверителната информация, предвидени в Директива 2002/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност ([1]), както и без да се засягат директиви 2004/25/ЕО и 2004/109/ЕО. Това означава, че държавите-членки следва да определят — в границите и при условията, посочени в националното право — че нито представителите на служителите, нито експертите, които ги подпомагат, нямат право да разкриват на служители и на трети лица информация, засягаща законните интереси на дружеството, която им е била предоставена при условия на поверителност. Държавите-членки следва обаче да могат да разрешават на представителите на служителите и на всички експерти, които ги подпомагат, да предават поверителна информация на служители и на трети лица, които са поели задължение за запазване на поверителност. Държавите-членки следва да предвидят, че съответното ЛУАИФ не изисква предоставянето на информация от управителния орган на представителите на служителите или, когато няма такива, на самите служители, когато естеството на тази информация е такова, че съгласно обективни критерии тя може сериозно да възпрепятства функционирането на съответното дружество или да му навреди. Изискванията за уведомяване и разкриване на информация, както и специалните гаранции срещу разпродаването на активи следва също така да се прилагат, без да се засягат по-строгите правила, приети от държавите-членки.

(59) Настоящата директива определя и условията, при спазване на които ЛУАИФ от ЕС, може да предлагат дяловете или акциите от АИФ от ЕС на професионални инвеститори в Съюза. Такова предлагане от страна на ЛУАИФ от ЕС следва да е позволено единствено в случай че ЛУАИФ спазва настоящата директива и предлагането се осъществява с паспорт, без да се засяга предлагането на АИФ от ЛУАИФ, които са под праговете, предвидени в настоящата директива. Следва да е възможно държавите-членки да позволяват предлагане на АИФ от ЛУАИФ, които са под тези прагове, при спазване на националните разпоредби.

(60) Дяловете или акциите от АИФ следва да могат да се котират на регулиран пазар в Съюза или да се предлагат или продават от трети лица, действащи от името на ЛУАИФ в дадена държава-членка само ако самото ЛУАИФ, управляващо АИФ, има разрешение да предлага дяловете или акциите от АИФ в тази държава-членка. Освен това

([1]) ОВ L 80, 23.3.2002 г., стр. 29.

▼B

разпределянето на АИФ сред инвеститори в Съюза може да бъде регулирано и от друго национално законодателство или законодателство на Съюза като например Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване ([1]) и Директива 2004/39/ЕО.

(61) Много ЛУАИФ от ЕС понастоящем управляват АИФ от трета държава. Целесъобразно е получили разрешение ЛУАИФ от ЕС да имат право да управляват АИФ от трета държава, когато не ги предлагат в Съюза, без да им се налагат строгите изисквания относно депозитаря и изискванията, свързани с годишния отчет, предвидени в настоящата директива, тъй като тези изисквания са включени за защита на инвеститорите в Съюза.

(62) След влизането в сила на делегиран акт, приет от Комисията във връзка с това, което по правило, като се вземат предвид съветите на ЕОЦКП, ще стане две години след крайния срок за транспониране на настоящата директива, получили разрешение ЛУАИФ от ЕС, възнамеряващи да предлагат АИФ от трета държава на професионални инвеститори в своята държава-членка по произход и/или в други държави-членки, следва да имат право да правят това с паспорт, доколкото спазват настоящата директива. Това право следва да зависи от прилагането на процедурите за уведомяване и спазването на условията, свързани с третата държава на АИФ от трета държава.

(63) По време на преходен период, който по правило, като се вземат предвид съветите на ЕОЦКП, ще приключи с делегиран акт три години след въвеждането на паспорт за АИФ от трета държава, ЛУАИФ от ЕС, възнамеряващи да предлагат АИФ от трета държава в определени държави-членки, но без паспорт, следва също да могат да получат разрешение за това от съответните държави-членки, но само доколкото спазват настоящата директива с изключение на изискванията относно депозитаря. Такива ЛУАИФ от ЕС следва при все това да гарантират, че има един или повече субекти, определени да изпълняват задълженията на депозитар. Освен това следва да има подходящи договорености за сътрудничество за целите на наблюдението на системния риск, които са в съответствие с международните стандарти, между компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ и надзорните органи на третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, за да се осигури ефикасен обмен на информация, позволяващ на компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ да изпълняват задълженията си по настоящата директива. Договореностите за сътрудничество не следва да служат като пречка пред предлагането на АИФ от трета държава в държава-членка. Освен това третата държава, в която е установено ЛУАИФ от трета държава, не следва да е посочена като отказваща съдействие държава или територия в списъка на Специалната финансова работна група относно изпирането на пари и финансирането на тероризъм (Financial Action Task Force on anti-money laundering and terrorist financing (FATF).

(64) След влизането в сила на делегиран акт, приет от Комисията във връзка с това, което по правило, като се вземат предвид

([1]) ОВ L 345, 31.12.2003 г., стр. 64.

▼B

съветите на ЕОЦКП, ще стане две години след крайния срок за транспониране на настоящата директива, основен принцип на настоящата директива следва да бъде, че ЛУАИФ от трета държава се ползва от правата по настоящата директива, като правото да предлага дялове или акции от АИФ в рамките на Съюза с паспорт, при спазване на настоящата директива. По този начин следва да се гарантира равнопоставеността между ЛУАИФ от ЕС и ЛУАИФ от трета държава. Следователно настоящата директива предвижда разрешение, приложимо за ЛУАИФ от трета държава, което започва да се прилага след влизането в сила на делегирания акт, приет от Комисията в тази връзка. За да се гарантира това спазване, компетентните органи на държавите-членки следва да наложат спазването на настоящата директива. За такива ЛУАИФ от трета държава компетентни надзорни органи следва да са компетентните органи на референтната държава-членка по смисъла на настоящата директива.

(65) Следователно, когато ЛУАИФ от трета държава възнамерява да управлява АИФ от ЕС и/или да предлага АИФ в Съюза с паспорт, следва също така да се изисква то да спазва настоящата директива, така че за него да се прилагат същите изисквания като за ЛУАИФ от ЕС. При извънредни обстоятелства, когато и доколкото спазването на дадена разпоредба на настоящата директива е несъвместимо с правото, приложимо по отношение на ЛУАИФ от трета държава или АИФ от трета държава, който се предлага в Съюза, следва да е възможно ЛУАИФ от трета държава да бъде освободено от задължението да спазва съответната разпоредба от настоящата директива, ако може да докаже, че е невъзможно да съчетае спазването на съответната разпоредба на настоящата директива със спазването на задължителна разпоредба в правото, приложимо по отношение на ЛУАИФ от трета държава или АИФ от трета държава, който се предлага в Съюза, че в правото, приложимо по отношение на ЛУАИФ от трета държава или АИФ от трета държава, е предвидено равностойно правило със същата регулаторна цел и осигуряващо същото равнище на защита на инвеститорите в съответния АИФ, както и че ЛУАИФ от трета държава или АИФ от трета държава спазва това равностойно правило.

(66) Освен това ЛУАИФ от трета държава, което възнамерява да управлява АИФ от ЕС и/или да предлага АИФ в Съюза с паспорт, следва да спазва специална процедура за издаване на разрешение и определени специални изисквания относно третата държава на ЛУАИФ от трета държава и, когато е приложимо, третата държава на АИФ от трета държава.

(67) ЕОЦКП следва да предоставя съвети относно определянето на референтната държава-членка и, когато е приложимо, освобождаването предвид съвместимостта с равностойно правило. Следва да се прилагат специални изисквания относно обмена на информация между компетентните органи на референтната държава-членка и компетентните органи на приемащите държави-членки на ЛУАИФ. Освен това процедурата за медиация, предвидена в член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, следва да се прилага при разногласие между компетентните органи на държавите-членки във връзка с определянето на референтната държава-членка, прилагането на освобождаването в случай на несъвместимост между изискването за спазване на настоящата директива и това за спазване на равностойни

▼B

правила на трета държава и оценяването на изпълнението на специалните изисквания относно третата държава на ЛУАИФ от трета държава, и, когато е приложимо, относно третата държава на АИФ от трета държава.

(68) ЕОЦКП следва ежегодно да провежда анализ чрез партньорски проверки на надзорната дейност на компетентните органи по отношение на издаването на разрешения на ЛУАИФ от трета държава и надзора върху тях с цел допълнително подобряване на последователността на резултатите от надзора в съответствие с член 30 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

(69) По време на преходен период, който по правило, като се вземат предвид съветите на ЕОЦКП, ще приключи с делегиран акт три години след въвеждането на паспорт за ЛУАИФ от трета държава, ЛУАИФ от трета държава, възнамеряващо да предлага АИФ само в определени държави-членки и без такъв паспорт, също следва да получи разрешение за това от съответните държави-членки, но само доколкото отговаря на определени минимални условия. За разкриването на информация на инвеститорите по отношение на тези ЛУАИФ от трета държава следва да се прилагат най-малко правила, сходни на приложимите за ЛУАИФ от ЕС, управляващи АИФ от ЕС. С цел улесняване на наблюдението на системния риск за тези ЛУАИФ от трета държава следва също така да се прилагат изискванията за докладване на компетентните органи на държавата-членка, в която се предлагат АИФ. Следователно тези ЛУАИФ следва да спазват изискванията за прозрачност, предвидени в настоящата директива, и задълженията за ЛУАИФ, управляващи АИФ, които придобиват контрол върху некотирани дружества и емитенти. Освен това следва да съществуват подходящи договорености за сътрудничество — за целите на наблюдението на системния риск и в съответствие с международните стандарти, между компетентните органи на държавите-членки, в които се предлагат АИФ, когато е приложимо, компетентните органи на съответните АИФ от ЕС и надзорните органи на третата държава, в която е установено ЛУАИФ от трета държава, и, когато е приложимо, надзорните органи на третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, за да се осигури ефикасен обмен на информация, позволяващ на компетентните органи на съответните държави-членки да изпълняват задълженията си по настоящата директива. Договореностите за сътрудничество не следва да служат като пречка пред предлагането на фондове от трети държави в определена държава-членка. На последно място, третата държава, в която е установено ЛУАИФ от трета държава или АИФ от трета държава, не следва да е посочена като отказваща съдействие държава или територия в списъка на FATF.

(70) Настоящата директива не следва да засяга съществуващото положение, при което професионален инвеститор, установен в Съюза, може да инвестира в АИФ по своя собствена инициатива, независимо къде са установени ЛУАИФ и/или АИФ.

(71) Държавите-членки следва да могат да разрешат предлагането на инвеститорите на дребно на тяхна територия на всички или някои видове АИФ, управлявани от ЛУАИФ. Ако държава-членка разреши предлагането на някои видове АИФ, тя следва да извърши индивидуална оценка на отделните АИФ, за да прецени дали конкретен вид АИФ

▼B

следва да се счита за подходящ за предлагане на инвеститорите на дребно на нейна територия. Без да се засяга прилагането на други инструменти на правото на Съюза, в такива случаи държавите-членки следва да могат да налагат на АИФ и ЛУАИФ като предварително условие за предлагането на инвеститори на дребно изисквания, които са по-строги от тези, свързани с предлагането на АИФ на професионални инвеститори на тяхна територия, независимо дали такива АИФ се предлагат на вътрешния или на външния пазар. Когато държава-членка разрешава предлагането на АИФ на инвеститори на дребно на своя територия, тази възможност следва да е налице, независимо от държавата-членка, в която е установено ЛУАИФ, управляващо АИФ, като държавите-членки не следва да налагат по-строги или допълнителни изисквания по отношение на АИФ от ЕС, установени в друга държава-членка, предлагани на външния пазар, отколкото на АИФ, предлагани на вътрешния пазар. Освен това ЛУАИФ, инвестиционните посредници, получили разрешително съгласно Директива 2004/39/ЕО, и кредитните институции, лицензирани съгласно Директива 2006/48/ЕО, които предоставят инвестиционни услуги на клиенти на дребно, следва да вземат предвид всички допълнителни изисквания, когато преценяват дали даден АИФ е подходящ или уместен за даден клиент на дребно или дали представлява сложен финансов инструмент или не.

(72) Необходимо е да се изяснят правата и задълженията на компетентните органи, отговарящи за изпълнението на настоящата директива, и да се засилят необходимите механизми за осигуряване на ефективно презгранично сътрудничество в областта на надзора. При определени обстоятелства следва да е възможно компетентните органи на приемащите държави-членки на ЛУАИФ да предприемат преки действия за упражняване на надзор за спазването на разпоредбите, за които те отговарят. За други разпоредби компетентните органи на приемащите държави-членки следва да имат право при определени обстоятелства да изискат предприемането на действия от компетентните органи на държавата-членка по произход и да се намесят, ако не са предприети такива действия.

(73) В настоящата директива се предвижда ЕОЦКП да има основна координираща роля, както и възможността за провеждане на производство по обвързваща медиация под председателството на ЕОЦКП за решаване на спорове между компетентните органи.

(74) ЕОЦКП следва да разработва проекти на регулаторни технически стандарти относно съдържанието на договореностите за сътрудничество, които трябва да бъдат сключени от държавата-членка по произход или от референтната държава-членка на ЛУАИФ, и съответните надзорни органи на трета държава, и относно процедурите за обмен на информация. Проектите на регулаторни технически стандарти следва да гарантират, че съгласно тези договорености за сътрудничество ще се предоставя цялата налична информация, за да могат компетентните органи както на държавата-членка по произход, така и на приемащата държава-членка да упражняват своите правомощия за надзор и разследване по настоящата директива. ЕОЦКП следва също така да улеснява договарянето и сключването на договореностите за сътрудничество. Така например ЕОЦКП следва да може да улеснява това, като осигури стандартен модел за подобни договорености за сътрудничество.

▼B

(75) Държавите-членки следва да предвидят система от санкции, приложими за нарушаване на разпоредбите на настоящата директива, и да осигурят тяхното прилагане. Санкциите следва да са ефективни, пропорционални и възпиращи.

(76) Настоящата директива зачита основните права и спазва принципите, признати по-специално в ДФЕС и в Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), и по-специално правото на защита на личните данни, признато в член 16 ДФЕС и в член 8 от Хартата. Всеки обмен или предаване на информация от компетентните органи следва да се осъществява в съответствие с правилата относно предаването на лични данни, предвидени в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно защита на физическите лица при обработването на лични данни и за движението на тези данни ([1]). Всеки обмен или предаване на информация от ЕОЦКП следва да се осъществява в съответствие с правилата относно предаването на лични данни, предвидени в Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ([2]), които следва да се прилагат изцяло при обработката на лични данни за целите на настоящата директива.

(77) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ([3]).

(78) На Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да приема актове в съответствие с член 290 ДФЕС, когато това е изрично предвидено в настоящата директива. По-специално на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да конкретизира методите на ливъридж по смисъла на настоящата директива, включително финансовите и/или правно-организационните структури, в които участват трети лица, контролирани от АИФ, когато тези структури са създадени специално, за да прилагат пряко или косвено ливъридж на равнището на АИФ. В частност за фондовете за дялово участие и фондовете за рисков капитал това означава, че ливъриджът на равнището на включено в портфейла дружество, не се предполага да бъде включван, когато се посочват такива финансови или правно-организационни структури.

(79) Делегирани актове следва също така да се приемат за конкретизиране на начина, по който се изчисляват праговете за облекчения режим и начина, по който да бъдат третирани ЛУАИФ, управлявани от които активи, включително активи, придобити чрез използването на ливъридж, в рамките

([1]) ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.
([2]) ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

▼B

на една календарна година понякога надхвърлят и/или падат под съответния праг; за конкретизиране на задълженията за регистрация на ЛУАИФ под праговете и за предоставяне на информация за ефективно наблюдение на системния риск, както и задължението тези ЛУАИФ да уведомят съответните компетентни органи, когато вече не отговарят на условията за прилагане на облекчения режим.

(80) Делегирани актове следва да се приемат и за изясняване на методите на ливъридж, включително финансовите и/или правно-организационните структури, в които участват трети лица, контролирани от съответния АИФ, и начина на изчисляване на ливъриджа; за конкретизиране на рисковете, които трябва да покрива допълнителният собствен капитал или застраховката за професионална отговорност, и начина за определяне доколко са подходящи допълнителният собствен капитал или покритието на застраховката за професионална отговорност, както и начина за определяне на текущите корекции на допълнителния собствен капитал или покритието на застраховката за професионална отговорност. Делегирани актове следва също така да се приемат и за конкретизиране на критериите, които следва да бъдат използвани от компетентните органи, когато дават оценка на това, дали ЛУАИФ спазват задълженията си при упражняване на дейността си, тяхното задължение да действат в интерес на АИФ или на инвеститорите на управляваните от тях АИФ и целостта на пазара; да имат на разположение и да използват ефективно ресурсите и процедурите, необходими за нормалното провеждане на своята стопанска дейност; да предприемат всички разумни стъпки за избягване на конфликти на интереси, а когато такива конфликти не могат да бъдат избегнати, да установяват, управляват и наблюдават, и по целесъобразност, разкриват тези конфликти на интереси, за да не могат те да засегнат интересите на АИФ и техните инвеститори и за да се гарантира, че АИФ, които те управляват, са третирани справедливо; да спазват всички регулаторни изисквания при осъществяването на тяхната стопанска дейност, така че да защитават интереса на АИФ или на инвеститорите на управляваните от тях АИФ и целостта на пазара и да третират справедливо всички инвеститори на АИФ.

(81) Делегирани актове следва също така да се приемат, за да се конкретизират видовете конфликти на интереси, които ЛУАИФ са длъжни да установяват, както и подходящите стъпки, които се очаква да предприемат ЛУАИФ във връзка със структурите и организационните и административните процедури, за да установяват, предотвратяват, управляват, наблюдават и разкриват конфликти на интереси. Делегирани актове следва да се приемат и за да се посочат функциите по управление на риска, които трябва да се използват; подходящата честота на прегледите на системата за управление на риска; начина, по който функцията по управление на риска следва да се отдели функционално и йерархично от оперативните подразделения, включително от функцията по управление на портфейл; специалните гаранции срещу конфликтите на интереси и изискванията за управление на риска, които трябва да бъдат прилагани от ЛУАИФ. Делегирани актове следва също така да се приемат, за да се посочат системите и процедурите за управление на ликвидността, които следва да използват ЛУАИФ, и адаптирането на инвестиционната стратегия, ликвидния профил и политиката за обратно изкупуване на дялове. Делегирани актове следва също така да се приемат, за да се конкретизират изискванията, на които трябва да

▼B

отговарят инициаторите, спонсорите или първоначалните кредитори по секюритизирани инструменти, така че отделен ЛУАИФ да има право да инвестира в такива инструменти, издадени след 1 януари 2011 г.

(82) Делегирани актове следва също така да се приемат, за да се конкретизират изискванията, на които трябва да отговарят ЛУАИФ, когато инвестират в такива секюритизирани инструменти; за да се посочат административните и счетоводните процедури, механизмите за контрол и сигурност при електронната обработка на данни и подходящите механизми за вътрешен контрол; за да се посочат процедурите за точна оценка на активите и за изчисляване на нетната стойност на активите на дял или акция на АИФ, професионалните гаранции, които външният оценител трябва да бъде в състояние да предостави, и честотата на оценяване, подходяща за АИФ от отворен тип.

(83) Делегирани актове следва също така да се приемат, за да се конкретизират условията, при които следва да бъде одобрено делегирането на функциите на ЛУАИФ, както и условията, при които ЛУАИФ е делегирало такава част от функциите си, че се превръща в „пощенска кутия“ и вече не може да се счита за лице, управляващо АИФ; по отношение на депозитарите – за да се конкретизират критериите за оценка на това, дали пруденциалното регулиране и надзор в третите държави, в които са установени депозитарите, имат същите последици като правото на Съюза и дали се прилагат ефективно; елементите, които е необходимо да бъдат включени в стандартното споразумение, условията за изпълнение на функциите на депозитар, включително вида на финансовите инструменти, които следва да бъдат обхванати от задълженията по отговорно пазене на депозитаря, условията, при които депозитарят може да изпълнява задълженията си по отговорно пазене на финансовите инструменти, регистрирани в централен депозитар, и условията, при които депозитарят следва да съхранява финансовите инструменти, издадени поименно и регистрирани при емитент или в друг регистър, задълженията за полагане на дължима грижа на депозитаря, задължението за отделяне, условията и обстоятелствата, при които финансовите инструменти на отговорно пазене следва да се считат за загубени, събитията, които се считат за външни събития извън разумния контрол, чиито последици биха били неизбежни независимо от всички разумни усилия за предотвратяването им, както и условията и обстоятелствата, при които съществува обективна причина за сключване на договор за освобождаване от отговорност. Делегирани актове следва също така да се приемат, за да се уточни съдържанието и формата на годишния отчет, който ЛУАИФ следва да публикуват за всеки АИФ под тяхно управление, и за да се конкретизират задълженията на ЛУАИФ за разкриване на информация на инвеститорите, както и изискванията за представяне на доклади пред компетентните органи и тяхната честота.

(84) Делегирани актове следва също така да се приемат, за да се посочи кога се счита, че се използва значителен ливъридж, както и принципите, от които следва да се ръководят компетентните органи, когато налагат ограничения на нивото на ливъридж, което може да прилага ЛУАИФ. Делегирани актове следва да се приемат и за да се определят договореностите за сътрудничество във връзка с ЛУАИФ от трета държава и/или АИФ от трета държава, за да се разработи обща рамка за улесняване на изготвянето на такива договорености за сътрудничество с трети държави. Делегирани

▼B

актове следва също така да се приемат, за да се уточни съдържанието на обмена на информация относно ЛУАИФ между компетентните органи и предоставянето на определена информация на ЕОЦКП.

(85) В зависимост от съветите на ЕОЦКП във връзка с това и от критериите, определени в настоящата директива, делегиран акт следва да се приеме и за прилагането на паспорта на ЛУАИФ от ЕС, които предлагат в Съюза АИФ от трета държава, и към ЛУАИФ от трета държава, които управляват и/или предлагат АИФ в Съюза, и друг делегиран акт следва да се приеме за прекратяване на прилагането на националните режими за частна продажба на ценни книжа във връзка с това.

(86) Европейският парламент и Съветът следва да разполагат с три месеца за възражения срещу делегиран акт, считано от датата на нотификацията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета следва да е възможно този срок да бъде удължен с три месеца по отношение на важни проблемни области. Европейският парламент и Съветът следва също така да могат да информират другите институции за намерението си да не правят възражения. Такова ранно одобрение на делегирани актове е особено важно за спазване на сроковете, например за да могат държавите-членки да транспонират делегираните актове в рамките на срока за транспониране, посочен в настоящата директива, когато е приложимо.

(87) В съответствие с Декларацията относно член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, приложена към заключителния акт на междуправителствената конференция, приела Договора от Лисабон, конференцията отбеляза намерението на Комисията при изработване на проектите си за делегирани актове в областта на финансовите услуги да продължи да се консултира с определените от държавите-членки експерти в съответствие с нейната установена практика.

(88) Две години след изтичането на срока за транспониране на настоящата директива ЕОЦКП следва да издаде становище относно действието на паспорта, приложим към този момент, и относно действието на националните режими за частна продажба на ценни книжа. Той следва да изготви и съвети относно прилагането на паспорта на ЛУАИФ от ЕС, които предлагат в Съюза АИФ от трета държава, и към ЛУАИФ от трета държава, които управляват и/или предлагат АИФ в Съюза. Комисията следва да приеме делегиран акт в срок от три месеца след получаването на съветите и становището на ЕОЦКП, като отчита критериите и целите, посочени в настоящата директива, *inter alia*, относно вътрешния пазар, защитата на инвеститорите и ефективното наблюдение на системния риск, като посочи датата, на която правилата относно разширяването на приложението на паспорта, предвиден в настоящата директива, следва да започнат да се прилагат във всички държави-членки.

(89) На срещата на високо равнище в Лондон през април 2009 г. лидерите на Г-20 постигнаха съгласие, че хедж фондовете или управляващите ги лица следва да бъдат регистрирани и от тях да се изисква редовно да разкриват подходяща информация на надзорници или на регулатори. Те следва да подлежат на надзор, за да се гарантира, че имат адекватно управление на риска. През юни 2010 г. в Торонто лидерите на Г-20 потвърдиха ангажимента си и поеха също ангажимент да ускорят въвеждането на строги мерки за подобряване на прозрачността и регулаторния

▼B

надзор върху хедж фондовете по последователен в международен план и недискриминационен начин. За да подкрепи постигането на целите на Г-20, през юни 2009 г. Международната организация на комисиите по ценни книжа публикува принципи на високо равнище за надзор върху хедж фондовете с цел да се дадат насоки за разработването на последователно в международен план регулиране в тази област. На 16 септември 2010 г. Европейският съвет постигна съгласие по необходимостта Европа да преследва своите интереси и да насърчава своите ценности по-решително и в дух на взаимност и взаимна изгода в контекста на външните отношения на Съюза, както и да предприема стъпки, *inter alia*, за осигуряване на по-голям достъп до пазари за европейските предприятия и задълбочаване на регулаторното сътрудничество с основни търговски партньори. Комисията ще полага усилия да гарантира, че тези ангажименти се изпълняват по подобен начин от международните партньори на Съюза.

(90) Три години след влизането в сила на делегирания акт, съгласно който паспортът ще стане приложим за всички ЛУАИФ, ЕОЦКП следва да издаде становище относно действието на паспорта, приложим към този момент, и относно действието на националните режими за частна продажба на ценни книжа. Той следва да изготви и съвети относно прекратяването на прилагането на тези националните режими. Комисията следва да приеме делегиран акт в срок от три месеца след получаването на становището и съветите на ЕОЦКП, като отчита критериите и целите, посочени в настоящата директива, *inter alia*, относно вътрешния пазар, защитата на инвеститорите и ефективното наблюдение на системния риск, като посочи датата, на която трябва да се прекрати прилагането във всички държави-членки на националните режими, посочени в настоящата директива.

(91) Четири години след изтичането на срока за транспониране на настоящата директива Комисията следва да започне преглед на прилагането и приложното поле на настоящата директива въз основа на обществени консултации и предвид обмена на мнения с компетентните органи. В рамките на прегледа следва да бъде направен анализ на придобития опит при прилагането на директивата, нейното въздействие върху инвеститорите, АИФ или ЛУАИФ, в Съюза и в трети държави, и степента на постигане на целите на настоящата директива и, ако е необходимо, да се предложат подходящи изменения. Този преглед следва да включва общо проучване на действието на правилата, предвидени в настоящата директива, и опита, придобит при прилагането им. В прегледа Комисията следва да разгледа функциите на ЕОЦКП и компетентните органи от Съюза при гарантиране на ефективен надзор върху всички ЛУАИФ, извършващи дейност на пазарите на Съюза в контекста на настоящата директива, включително, *inter alia* — в съответствие с Регламент (ЕС) № 1095/2010 — поверяването на ЕОЦКП на допълнителни надзорни отговорности в областта на издаването на разрешения и надзора над ЛУАИФ от трета държава. В този контекст Комисията следва да оцени разходите и ползите от поверяването на подобни задачи на ЕОЦКП.

(92) Настоящата директива цели създаването на рамка, позволяваща справянето с рисковете, които биха могли да възникнат в резултат на дейността на ЛУАИФ, и гарантирането на ефективното наблюдение на тези рискове от страна на компетентните органи в рамките на Съюза.

▼B

Необходимо е да се предвиди строга регулаторна и надзорна рамка без пропуски във финансовото регулиране. В тази връзка се препраща към съществуващите изисквания за комплексна проверка, приложими за професионалните инвеститори съгласно съответното законодателство, приложимо за такива инвеститори. Комисията се приканва да направи преглед на съответното законодателство във връзка с професионалните инвеститори, за да прецени необходимостта от по-строги изисквания относно процеса на комплексната проверка, която трябва да предприемат професионалните инвеститори в Съюза, когато инвестират по своя собствена инициатива във финансови продукти с произход извън ЕС като АИФ от трета държава.

(93) След приключване на прегледа Комисията следва да представи доклад на Европейския парламент и на Съвета, включващ, ако е целесъобразно, подходящи изменения, отчитащи целите на настоящата директива и възможното въздействие върху инвеститорите, АИФ или ЛУАИФ от Съюза или от трети държави.

(94) Тъй като целта на настоящата директива, а именно да се гарантира висока степен на защита на инвеститорите чрез установяване на обща рамка за разрешения и надзор върху ЛУАИФ, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки, както показват пропуските в съществуващото национално регулиране и в надзора над тези субекти, и поради това може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(95) Следователно директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО, Регламент (ЕО) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно агенциите за кредитен рейтинг ([1]) и Регламент (ЕС) № 1095/2010 следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

С настоящата директива се определят правилата за издаването на разрешения, за текущата дейност и за прозрачността на дейността на лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (ЛУАИФ), които управляват и/или предлагат алтернативни инвестиционни фондове (АИФ) в Съюза.

Член 2

Приложно поле

1. При спазване на параграф 3 от настоящия член и член 3, настоящата директива се прилага за:

([1]) ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 1.

▼B

а) ЛУАИФ от ЕС, които управляват един или повече АИФ, независимо дали тези АИФ са от ЕС или от трета държава;

б) ЛУАИФ от трета държава, които управляват един или повече АИФ от ЕС; и

в) ЛУАИФ от трета държава, които предлагат един или повече АИФ в Съюза, независимо дали тези АИФ са от ЕС или от трета държава.

2. За целите на параграф 1 е без значение:

а) дали АИФ е инвестиционно дружество от отворен или затворен тип;

б) дали АИФ е учреден съгласно договорното право или съгласно тръстовото право, или въз основа на устав, или има друга правна форма;

в) правно-организационната структура на ЛУАИФ.

3. Директивата не се прилага за следните субекти:

а) холдингови дружества;

б) институции за професионално пенсионно осигуряване, включени в приложното поле на Директива 2003/41/ЕО, включително, когато е приложимо, структурите, които отговарят за управлението на тези институции и които действат от тяхно име, посочени в член 2, параграф 1 от същата директива, или управляващи вложенията лица, посочени съгласно член 19, параграф 1 от същата директива, при условие че не управляват АИФ;

в) наднационални институции като Европейската централна банка, Европейската инвестиционна банка, Европейския инвестиционен фонд, европейските финансови институции за развитие и двустранните банки за развитие, Световната банка, Международния валутен фонд и други наднационални институции и подобни международни организации, когато такива институции или организации управляват АИФ и доколкото тези АИФ осъществяват дейност в обществен интерес;

г) национални централни банки;

д) национални, регионални и местни органи на изпълнителната власт и органи или други институции, които управляват фондове за финансиране на системите за социална сигурност и на пенсионните системи;

е) схеми за участие на служители или спестовни схеми на служители;

ж) предприятия със специална цел дейности по секюритизация.

4. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че посочените в параграф 1 ЛУАИФ във всеки един момент спазват настоящата директива.

Член 3

Освобождавания

1. Настоящата директива не се прилага за ЛУАИФ, които управляват един или повече АИФ, чиито единствени инвеститори са самите те или техни предприятия майки, техни дъщерни предприятия или други дъщерни предприятия на тези предприятия майки, при условие че никой от тези инвеститори не е АИФ.

▼B

2. Без да се засяга прилагането на член 46, само параграфи 3 и 4 от настоящия член се прилагат по отношение на следните ЛУАИФ:

а) ЛУАИФ, които пряко или непряко — посредством дружество, с което са свързани чрез общо управление или контрол, или чрез съществено пряко или непряко участие, управляват портфейли от АИФ, чиито управлявани активи, включително активи, придобити чрез използването на ливъридж, общо не надхвърлят прага от 100 милиона евро; или

б) ЛУАИФ, които пряко или непряко — посредством дружество, с което са свързани чрез общо управление или контрол, или чрез съществено пряко или непряко участие, управляват портфейли от АИФ, чиито управлявани активи общо не надхвърлят прага от 500 милиона евро, когато портфейлите на АИФ се състоят от АИФ, които не използват ливъридж и при които правото на обратно изкупуване не може да се упражнява през период от пет години след датата на първоначалните инвестиции във всеки АИФ.

3. Държавите-членки гарантират, че ЛУАИФ, посочени в параграф 2, най-малкото:

а) подлежат на регистрация от компетентните органи в своята държава-членка по произход;

б) в момента на регистрацията представят идентификационни данни за себе си и за управляваните от тях АИФ пред компетентните органи в своята държава-членка по произход;

в) в момента на регистрацията предоставят информация относно инвестиционните стратегии на управляваните от тях АИФ пред компетентните органи в своята държава-членка по произход;

г) редовно предоставят информация на компетентните органи в своята държава-членка по произход за основните инструменти, с които търгуват, и за основните експозиции и най-важните концентрации на управляваните от тях АИФ, за да могат компетентните органи ефективно да наблюдават системния риск, и

д) уведомяват компетентните органи в своята държава-членка по произход, ако престанат да отговарят посочените в параграф 2 условия.

Настоящият параграф и параграф 2 се прилагат, без да се засягат по-строгите правила, приети от държавите-членки по отношение на ЛУАИФ, посочени в параграф 2.

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато престане да отговаря на условията по параграф 2, в срок от 30 календарни дни съответното ЛУАИФ подава заявление за разрешение, съгласно съответните процедури, предвидени в настоящата директива.

4. Посочените в параграф 2 ЛУАИФ нямат правата по настоящата директива, освен ако не решат да поискат да бъдат включени в приложното поле на настоящата директива. В такъв случай настоящата директива започва да се прилага изцяло за тези ЛУАИФ.

5. Комисията приема актове за изпълнение, за да се конкретизират процедурите за ЛУАИФ, които са взели решение да поискат да бъдат включени в приложното поле на настоящата директива в съответствие с параграф 4. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 59, параграф 2.

▼B

6. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки, в които се посочва:

а) как да се изчисляват посочените в параграф 2 прагове и как да бъдат третирани ЛУАИФ, които управляват АИФ, чиито управлявани активи, включително активи, придобити чрез използването на ливъридж, в рамките на същата календарна година понякога надхвърлят и/или падат под съответния праг;

б) задължението за регистрация и задължението за предоставяне на информация с цел ефективно наблюдение на системния риск, предвидено в параграф 3; и

в) задължението за уведомяване на компетентните органи, предвидено в параграф 3.

Член 4

Определения

1. За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

а) „АИФ“ означава предприятия за колективно инвестиране, включително техни инвестиционни подразделения:

i) които набират капитал от множество инвеститори с цел инвестирането му в съответствие с определена инвестиционна политика в полза на тези инвеститори, и

ii) за които не се изисква разрешение съгласно член 5 от Директива 2009/65/ЕО;

б) „ЛУАИФ“ означава юридически лица, чиято обичайна стопанска дейност е да управляват един или повече АИФ;

в) „клон“, когато се използва във връзка с ЛУАИФ, означава място на дейност, което е част от ЛУАИФ, което няма правосубектност и което предоставя услуги, за които ЛУАИФ е получило разрешение; всички места на дейност, установени в една и съща държава-членка от ЛУАИФ със седалище в друга държава-членка или в трета държава, се считат за един клон;

г) „отсрочено възнаграждение“ означава част от печалбата на АИФ, начислена в полза на ЛУАИФ като компенсация за управлението на АИФ, без да се включва участие в печалбата на АИФ, начислена в полза на ЛУАИФ като възвръщаемост на инвестиции на ЛУАИФ в АИФ;

д) „тесни връзки“ означава ситуация, в която две или повече физически или юридически лица са свързани чрез:

i) участие, по-специално притежание, пряко или чрез контрол, на 20 % или повече от правата на глас или от капитала на дадено предприятие,

▼B

ii) контрол, по-специално връзката между предприятие майка и дъщерно предприятие съгласно член 1 от Седма Директива 83/349/ЕИО на Съвета от 13 юни 1983 г. относно консолидираните счетоводни отчети ([1]), или подобна връзка между физическо или юридическо лице и предприятие; за целите на настоящата подточка дъщерно предприятие на дъщерно предприятие се счита също така за дъщерно предприятие на предприятието майка на тези дъщерни предприятия.

Ситуация, при която две или повече физически или юридически лица са трайно свързани с едно и също лице чрез контрол, също се счита за ситуация на „тясна връзка“ между тези лица;

е) „компетентни органи“ означава националните органи на държавите-членки, които съгласно законови или подзаконови нормативни актове имат правомощия да упражняват надзор върху ЛУАИФ;

ж) „компетентни органи“, когато се използва във връзка с депозитар, означава:

i) ако депозитарят е кредитна институция, лицензирана съгласно Директива 2006/48/ЕО, компетентните органи по смисъла на определението в член 4, точка 4 от посочената директива,

ii) ако депозитарят е инвестиционен посредник, получил разрешително съгласно Директива 2004/39/ЕО, компетентните органи по смисъла на определението в член 4, параграф 1, точка 22 от посочената директива,

iii) ако депозитарят попада в някоя от категориите институции, посочени в член 21, параграф 3, първа алинея, буква в) от настоящата директива, националните органи на неговата държава-членка по произход, които съгласно законови или подзаконови нормативни актове имат правомощия да упражняват надзор върху такава категория институции,

iv) ако депозитарят е субект, посочен в член 21, параграф 3, трета алинея от настоящата директива, националните органи на държавата-членка, в която се намира неговото седалище и които съгласно законови или подзаконови нормативни актове имат правомощия да упражняват надзор върху такъв субект, или официалният орган, който има правомощия да регистрира или упражнява надзор върху такъв субект съгласно приложимите за него правила за професионално поведение,

v) ако депозитарят е определен за депозитар на АИФ от трета държава съгласно член 21, параграф 5, буква б) от настоящата директива и не попада в приложното поле на подточки i)—iv) от настоящата буква, съответните национални органи на третата държава, в която е седалището на депозитаря;

з) „компетентни органи на АИФ от ЕС“ означава националните органи на държава-членка, които съгласно законови или подзаконови нормативни актове имат правомощия да упражняват надзор върху АИФ;

и) „контрол“ означава контрол по смисъла на определението в член 1 от Директива 83/349/ЕИО;

([1]) ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1.

▼B

й) „установен“ означава:

i) за ЛУАИФ — „със седалище във“,

ii) за АИФ — „получили разрешение или регистрирани във“ или, ако не са получили разрешение или не са били регистрирани — „със седалище във“,

iii) за депозитари — „със седалище или клон във“,

iv) за законни представители, които са юридически лица — „със седалище или клон във“,

v) за законни представители, които са физически лица — „с местоживеене във“;

к) „АИФ от ЕС“ означава:

i) АИФ, получил разрешение или регистриран в държава-членка съгласно приложимото национално право, или

ii) АИФ, който не е получил разрешение, нито е регистриран в държава-членка, но има седалище и/или главно управление в държава-членка;

л) „ЛУАИФ от ЕС“ означава всяко ЛУАИФ, което има седалище в държава-членка;

м) „захранващ АИФ“ означава АИФ, който:

i) инвестира най-малко 85 % от своите активи в дялове или акции от друг АИФ („главен АИФ“),

ii) инвестира най-малко 85 % от своите активи в повече от един главни АИФ, като тези главни АИФ имат еднакви инвестиционни стратегии, или

iii) има друг вид експозиция от най-малко 85 % от своите активи по отношение такъв главен АИФ;

н) „финансов инструмент“ означава инструмент, посочен в раздел B от приложение I към Директива 2004/39/ЕО;

о) „холдингово дружество“ означава дружество с участие в едно или повече други дружества, чиято търговска дейност се състои в изпълнението на бизнес стратегия или стратегии чрез неговите дъщерни предприятия, свързани дружества или участия с цел да увеличи тяхната дългосрочна стойност и което е дружество, което:

i) действа за своя собствена сметка и чиито акции са допуснати за търгуване на регулиран пазар на Съюза, или

ii) не е учредено с основна цел осигуряване възвращаемост за инвеститорите си посредством освобождаване от неговите дъщерни предприятия или свързани дружества, което е отразено в неговия годишен отчет или други официални документи;

п) „държава-членка по произход на АИФ“ означава:

▼B

i) държавата-членка, в която АИФ е получил разрешение или в която е регистриран съгласно приложимото национално право, или — при няколко разрешения или регистрации, държавата-членка, в която АИФ е получил разрешение или в която е регистриран за първи път, или

ii) ако АИФ няма разрешение, нито е регистриран в дадена държава-членка, държавата-членка, в която се намира седалището му и/или главното му управление;

р) „държава-членка по произход на ЛУАИФ“ означава държавата-членка, в която се намира седалището на ЛУАИФ; за ЛУАИФ от трета държава позоваването в настоящата директива на „държавата-членка по произход на ЛУАИФ“ означава „референтната държава-членка“, както е предвидено в глава VII;

с) „приемаща държава-членка на ЛУАИФ“ означава едно от следните:

i) държава-членка, различна от държавата-членка по произход, в която ЛУАИФ от ЕС управлява АИФ от ЕС,

ii) държава-членка, различна от държавата-членка по произход, в която ЛУАИФ от ЕС предлага дялове или акции от АИФ от ЕС,

iii) държава-членка, различна от държавата-членка по произход, в която ЛУАИФ от ЕС предлага дялове или акции от АИФ от трета държава,

iv) държава-членка, различна от референтната държава-членка, в която ЛУАИФ от трета държава управлява АИФ от ЕС,

v) държава-членка, различна от референтната държава-членка, в която ЛУАИФ от трета държава предлага дялове или акции от АИФ от ЕС, или

vi) държава-членка, различна от референтната държава-членка, в която ЛУАИФ от трета държава предлага дялове или акции от АИФ от трета държава;

т) „начален капитал“ означава средствата по смисъла на член 57, първа алинея, букви а) и б) от Директива 2006/48/ЕО;

у) „емитент“ означава всеки емитент на акции по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2004/109/ЕО, който има седалище в Съюза и чиито акции са допуснати за търгуване на регулиран пазар по смисъла на член 4, параграф 1, точка 14 от Директива 2004/39/ЕО;

ф) „законен представител“ означава физическо лице с местоживеене в Съюза или юридическо лице със седалище в Съюза, което, като е изрично определено от ЛУАИФ от трета държава, действа от негово име в отношенията му с власти, клиенти, органи и контрагенти на ЛУАИФ от трета държава в Съюза във връзка със задълженията на последното съгласно настоящата директива;

▼B

х) „ливъридж“ означава всеки метод, при който ЛУАИФ увеличава експозицията на управляван от него АИФ независимо дали посредством заемане на парични средства или ценни книжа или чрез ливъридж, включен в деривативни позиции, или по друг начин;

ц) „управление на АИФ“ означава изпълнение най-малко на функциите по управление на инвестиции, посочени в точка 1, букви а) и б) от приложение I, за един или повече АИФ;

ч) „предлагане“ означава всяка пряка или непряка оферта или продажба, по инициатива или от името на ЛУАИФ, на дялове или акции от управляван от него АИФ на инвеститори с местоживеене или седалище в Съюза;

ш) „главен АИФ“ означава всеки АИФ, в който друг АИФ инвестира или към който има експозиция в съответствие с буква м);

щ) „референтна държава-членка“ означава държавата-членка, определена в съответствие с член 37, параграф 4;

аа) „АИФ от трета държава“ означава всеки АИФ, който не е АИФ от ЕС;

аб) „ЛУАИФ от трета държава“ означава всяко ЛУАИФ, което не е ЛУАИФ от ЕС;

ав) „некотирано дружество“ означава всяко дружество със седалище в Съюза, чиито акции не са допуснати за търгуване на регулиран пазар по смисъла на член 4, параграф 1, точка 14 от Директива 2004/39/ЕО;

аг) „собствен капитал“ означава собствен капитал по смисъла на членове 56—67 от Директива 2006/48/ЕО;

ад) „предприятие майка“ означава предприятие майка по смисъла на членове 1 и 2 от Директива 83/349/ЕИО;

ае) „основен борсов посредник“ означава кредитна институция, регулиран инвестиционен посредник или друг субект, подлежащ на пруденциално регулиране и текущ надзор, който предлага услуги на професионалните инвеститори, основно за финансиране и изпълнение на сделки с финансови инструменти като контрагент, и който може също така да предлага други услуги като клиринг и сетълмент на сделки, услуги по отговорно пазене, заемане на ценни книжа, съобразени с нуждите технически услуги и средства за оперативна поддръжка;

аж) „професионален инвеститор“ означава всеки инвеститор, който е считан за професионален клиент или при поискване може да бъде третиран като професионален клиент по смисъла на приложение II към Директива 2004/39/ЕО;

аз) „квалифицирано участие“ означава всяко пряко или непряко участие в ЛУАИФ, което представлява 10 % или повече от капитала или от правата на глас в съответствие с членове 9 и 10 от Директива 2004/109/ЕО, като се отчитат условията за сумиране на участието, предвидени в член 12, параграфи 4 и 5 от посочената директива, или което прави възможно упражняването на значително влияние върху управлението на ЛУАИФ, в което е това участие;

▼B

аи) „представители на служителите“ означава представители на служителите по смисъла на определението в член 2, буква д) от Директива 2002/14/ЕО;

ай) „инвеститор на дребно“ означава инвеститор, който не е професионален инвеститор;

ак) „дъщерно предприятие“ означава дъщерно предприятие по смисъла на членове 1 и 2 от Директива 83/349/ЕИО;

ал) „надзорни органи“, когато се използва във връзка с АИФ от трета държава, означава националните органи на трета държава, които съгласно законов или подзаконов нормативен акт имат правомощия да упражняват надзор върху АИФ;

ам) „надзорни органи“, когато се използва във връзка с ЛУАИФ от трета държава, означава националните органи на трета държава, които съгласно законов или подзаконов нормативен акт имат правомощия да упражняват надзор върху ЛУАИФ;

ан) „предприятия със специална цел дейности по секюритизация“ означава предприятия, чиято единствена цел е да извършват секюритизация или секюритизации по смисъла на член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 24/2009 на Европейската централна банка от 19 декември 2008 г. относно статистиката на активите и пасивите на дружествата със специална инвестиционна цел, занимаващи се със секюритизационни транзакции ([1]), както и други дейности, подходящи за постигането на тази цел;

ао) „ПКИПЦК“ означава предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа, получило разрешение съгласно член 5 от Директива 2009/65/ЕО.

2. За целите на параграф 1, буква аг) от настоящия член се прилагат *mutatis mutandis* членове 13—16 от Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции ([2]).

3. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за конкретизиране на:

а) методите на ливъридж по смисъла на параграф 1, буква х), включително финансовите и/или правно-организационни структури, в които участват трети лица, контролирани от съответния АИФ, и

б) начините на изчисляване на ливъриджа.

4. Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (ЕОЦКП) разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на видовете ЛУАИФ, когато това е от значение за прилагането на настоящата директива и за осигуряването на еднакви условия за нейното прилагане.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

([1]) ОВ L 15, 20.1.2009 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.

▼B

Член 5

Определяне на ЛУАИФ

1. Държавите-членки правят необходимото за всеки АИФ, управляван съгласно настоящата директива, да бъде определено само едно ЛУАИФ, което да отговаря за спазването на настоящата директива. Това ЛУАИФ е:

а) външно управляващо лице, което е юридическо лице, назначено от АИФ или от негово име, и на което за срока на това назначение е възложено управлението на АИФ (външно ЛУАИФ), или

б) самият АИФ, когато правно-организационната му форма позволява вътрешно управление и управителният му орган реши да не назначава външно ЛУАИФ, като в такъв случай АИФ получава разрешение в качеството на ЛУАИФ.

2. Когато външното ЛУАИФ не може да осигури спазването на изискванията на настоящата директива, за което отговаря АИФ или друг субект, действащ от негово име, то веднага уведомява компетентните органи на своята държава-членка по произход и, когато е приложимо, компетентните органи на съответния АИФ от ЕС. Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ изискат от ЛУАИФ да предприеме необходимите действия за коригиране на ситуацията.

3. Ако независимо от предприемането на действията, посочени в параграф 2, несъответствието не бъде отстранено и доколкото то се отнася за ЛУАИФ от ЕС или АИФ от ЕС, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ изискват от последното да се оттегли като ЛУАИФ на съответния АИФ. В такъв случай АИФ не може повече да бъде предлаган в Съюза. Когато става въпрос за ЛУАИФ от трета държава, което управлява АИФ от трета държава, АИФ не може повече да бъде предлаган в Съюза. Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ уведомяват веднага компетентните органи на приемащите държави-членки на ЛУАИФ.

ГЛАВА II

РАЗРЕШЕНИЯ НА ЛУАИФ

Член 6

Условия за започване на дейност като ЛУАИФ

1. Държавите-членки гарантират, че ЛУАИФ не управляват АИФ, освен ако не са получили разрешение в съответствие с настоящата директива.

ЛУАИФ, които са получили разрешение в съответствие с настоящата директива, трябва във всеки един момент да отговарят на условията за получаване на разрешение, предвидени в настоящата директива.

2. Държавите-членки изискват външните ЛУАИФ да не извършват никаква друга дейност, освен дейностите, посочени в приложение I към настоящата директива, и допълнителното управление на ПКИПЦК въз основа на разрешение по Директива 2009/65/ЕО.

▼B

3. Държавите-членки изискват вътрешно управлявани АИФ да не извършват никаква друга дейност, освен вътрешното управление на съответния АИФ в съответствие с приложение I.

4. Чрез дерогация от параграф 2, държавите-членки могат да разрешат на външно ЛУАИФ да предоставя следните услуги:

а) управление на инвестиционни портфейли, включително на портфейли, притежавани от пенсионни фондове и институции за професионално пенсионно осигуряване в съответствие с член 19, параграф 1 от Директива 2003/41/ЕО, съгласно мандатите, дадени от инвеститорите въз основа на преценка за всеки отделен клиент;

б) второстепенни услуги, включващи:

i) инвестиционно консултиране,

ii) съхранение и управление, свързани с акции или дялове на предприятия за колективно инвестиране,

iii) получаване и предаване на поръчки във връзка с един или повече финансови инструменти.

5. Съгласно настоящата директива ЛУАИФ нямат право да извършват:

а) единствено услугите, посочени в параграф 4;

б) второстепенните услуги, посочени в параграф 4, буква б), без при това да имат разрешение да предоставят услугите по параграф 4, буква а);

в) единствено дейностите, посочени в точка 2 от приложение I; или

г) услугите, посочени в точка 1, буква а) от приложение I, без същевременно да предоставят услугите, посочени в точка 1, буква б) от приложение I или обратното.

6. Член 2, параграф 2 и членове 12, 13 и 19 от Директива 2004/39/ЕО се прилагат за предоставянето от страна на ЛУАИФ на услугите, посочени в параграф 4 на настоящия член.

7. Държавите-членки изискват от ЛУАИФ да предоставят на компетентните органи на своята държава-членка по произход информацията, необходима за постоянното наблюдение за спазването на условията, предвидени в настоящата директива.

8. Инвестиционните посредници, получили разрешително съгласно Директива 2004/39/ЕО, и кредитните институции, лицензирани съгласно Директива 2006/48/ЕО, не са длъжни да получат разрешение съгласно настоящата директива, за да могат да предоставят инвестиционни услуги, като например управление на индивидуални портфейли, във връзка с АИФ. Въпреки това инвестиционните посредници могат пряко или косвено да предлагат или да продават дялове или акции от АИФ на инвеститори в Съюза, само доколкото дяловете или акциите могат да бъдат предлагани на пазара в съответствие с настоящата директива.

Член 7

Заявление за издаване на разрешение

1. Държавите-членки изискват ЛУАИФ да подадат заявление за издаване на разрешение пред компетентните органи на тяхната държава-членка по произход.

2. Държавите-членки изискват ЛУАИФ, което подава заявление за издаване на разрешение, да представи на компетентните органи на своята държава-членка по произход следната информация във връзка с ЛУАИФ:

▼B

а) информация за лицата, които на практика управляват дейността на ЛУАИФ;

б) идентификационни данни за акционерите или членовете на ЛУАИФ, преки или непреки, физически или юридически лица, които имат квалифицирано участие, и данни за размера на това участие;

в) програма за дейността, определяща организационната структура на ЛУАИФ, включително информация за това как ЛУАИФ възнамерява да изпълни задълженията си съгласно глави II, III, IV, както и, когато е приложимо, съгласно глави V, VI, VII и VIII;

г) информация за политиките и практиките във връзка с възнагражденията съгласно член 13;

д) информация относно мерките за делегиране и вторично делегиране на трети лица на функциите, посочени в член 20.

3. Държавите-членки изискват ЛУАИФ, което подава заявление за издаване на разрешение, да представи на компетентните органи на своята държава-членка по произход и следната информация за АИФ, които възнамерява да управлява:

а) информация относно инвестиционните стратегии, включително видовете базови фондове, ако АИФ е фонд на фондове, и политиката на ЛУАИФ за използване на ливъридж, и относно рисковия профил и други характеристики на АИФ, които управлява или възнамерява да управлява, включително информация относно държавите-членки или трети държави, на чиято територия АИФ са установени или се очаква да бъдат установени;

б) информация относно мястото на установяване на главния АИФ, ако АИФ е захранващ АИФ;

в) устава или учредителните документи на всеки АИФ, който ЛУАИФ възнамерява да управлява;

г) информация относно мерките за определяне на депозитаря в съответствие с член 21 за всеки АИФ, който ЛУАИФ възнамерява да управлява;

д) всякаква допълнителна информация по член 23, параграф 1 за всеки АИФ, който ЛУАИФ управлява или възнамерява да управлява.

4. Когато управляващо дружество е получило разрешение съгласно Директива 2009/65/ЕО (наричано по-нататък „управляващо ПКИПЦК дружество“) и подаде заявление за издаване на разрешение на ЛУАИФ съгласно настоящата директива, компетентните органи не могат да изискват от управляващото ПКИПЦК дружество да предоставя информация или документи, които управляващото ПКИПЦК дружество вече е предоставило, когато е подало заявление за издаване на разрешение съгласно Директива 2009/65/ЕО, при условие че въпросната информация или документи са актуални.

5. Компетентните органи всяко тримесечие информират ЕОЦКП за разрешенията, които са издадени или отнети в съответствие с настоящата глава.

ЕОЦКП поддържа централен публичен регистър, в който са посочени всички ЛУАИФ, получили разрешение съгласно настоящата директива, списък на управляваните и/или предлагани в Съюза АИФ от такива ЛУАИФ и компетентният надзорен орган за всяко такова ЛУАИФ. Регистърът е достъпен в електронен формат.

▼B

6. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти за конкретизиране на информацията, която трябва да се предостави на компетентните органи при подаване на заявление за издаване на разрешение на ЛУАИФ, включително програмата за дейността.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

7. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за предоставянето на информацията, предвидена в параграф 6, първа алинея.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Член 8

Условия за издаване на разрешение

1. Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ не издават разрешение, освен ако:

а) са убедени, че ЛУАИФ ще може да изпълни условията на настоящата директива;

б) ЛУАИФ разполага с достатъчен начален и собствен капитал в съответствие с член 9;

в) лицата, които на практика управляват дейността на ЛУАИФ, имат достатъчно добра репутация и достатъчен опит по отношение на инвестиционните стратегии на АИФ, управлявани от ЛУАИФ, като имената на тези лица, както и на всяко лице, което ги заменя в изпълнението на техните функции, се съобщават незабавно на компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ и решенията във връзка с управлението на дейността на ЛУАИФ се вземат от най-малко две лица, отговарящи на тези условия;

г) акционерите или членовете на ЛУАИФ, които имат квалифицирано участие, са подходящи предвид необходимостта от добро и разумно управление на ЛУАИФ, и

д) главното управление и седалището на ЛУАИФ са разположени в една и съща държава-членка.

Разрешението е валидно във всички държави-членки.

2. Провеждат се консултации със съответните компетентни органи на другите заинтересовани държави-членки преди издаването на разрешение на следните ЛУАИФ:

а) дъщерно предприятие на друго ЛУАИФ, на управляващо ПКИПЦК дружество, на инвестиционен посредник, на кредитна институция или на застрахователно предприятие, получили разрешение в друга държава-членка;

б) дъщерно предприятие на предприятието майка на друго ЛУАИФ, на управляващо ПКИПЦК дружество, на инвестиционен посредник, на кредитна институция или на застрахователно предприятие, получили разрешение в друга държава-членка, и

▼B

в) дружество, контролирано от същите физически или юридически лица, които контролират друго ЛУАИФ или контролират управляващо ПКИПЦК дружество, инвестиционен посредник, кредитна институция или застрахователно предприятие, получили разрешение в друга държава-членка.

3. Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ отказват да издадат разрешение, ако са възпрепятствани да изпълняват ефективно своите надзорни функции поради:

а) тесни връзки между ЛУАИФ и други физически или юридически лица;

б) законовите, подзаконовите или административните разпоредби на трета държава, които се прилагат по отношение на физически или юридически лица, с които ЛУАИФ поддържа тесни връзки;

в) трудности във връзка с прилагането на тези законови, подзаконови или административни разпоредби.

4. Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ могат да ограничат обхвата на разрешението, по-специално по отношение на инвестиционните стратегии на АИФ, които ЛУАИФ има право да управлява.

5. В срок от три месеца от подаването на пълно заявление компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ информират писмено заявителя дали е издадено или е отказано издаването на разрешение. Компетентните органи могат да удължат този срок с още три месеца, когато считат това за необходимо поради конкретните обстоятелства по случая и след като са уведомили ЛУАИФ за това.

За целите на настоящия параграф дадено заявление се счита за пълно, ако ЛУАИФ е представило най-малко информацията, посочена в член 7, параграф 2, букви а)—г) и член 7, параграф 3, букви а) и б).

ЛУАИФ могат да започнат да управляват АИФ, като прилагат инвестиционните стратегии, описани в заявлението в съответствие с член 7, параграф 3, буква а), в своите държави-членки по произход, веднага след като получат разрешение за това, но не по-рано от един месец след представяне на евентуално липсващата информация по член 7, параграф 2, буква д) и член 7, параграф 3, букви в), г) и д).

6. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти за конкретизиране на:

а) изискванията, приложими за ЛУАИФ по параграф 3;

б) изискванията, приложими за акционерите и членовете с квалифицирано участие, посочени в параграф 1, буква г);

в) пречките, които могат да възпрепятстват ефективното упражняване на надзорните функции на компетентните органи.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Член 9

Начален капитал и собствен капитал

1. Държавите-членки изискват ЛУАИФ, което е вътрешно управляван АИФ, да разполага с начален капитал от най-малко 300 000 EUR.

▼B

2. Когато ЛУАИФ е назначено за външно лице, управляващо АИФ, ЛУАИФ трябва да разполага с начален капитал от най-малко 125 000 EUR.

3. Когато стойността на портфейлите на АИФ, управлявани от ЛУАИФ, надхвърли 250 милиона евро, ЛУАИФ осигурява допълнителен собствен капитал. Този допълнителен собствен капитал възлиза на 0,02 % от стойността, с която портфейлите на ЛУАИФ надхвърлят 250 милиона евро, но въпреки това изискваната обща сума на първоначалния капитал и допълнителните средства не трябва да надхвърля 10 милиона евро.

4. За целите на параграф 3 АИФ, управлявани от ЛУАИФ, включително АИФ, по отношение на които ЛУАИФ е делегирало функции в съответствие с член 20, с изключение на портфейли от АИФ, които ЛУАИФ управлява въз основа на делегиране, се считат за портфейли на ЛУАИФ.

5. Независимо от параграф 3 собственият капитал на ЛУАИФ не може никога да спада под размера, изискван съгласно член 21 от Директива 2006/49/ЕО.

6. Държавите-членки могат да разрешат на ЛУАИФ да не осигуряват до 50 % от допълнителния собствен капитал, посочен в параграф 3, ако се ползват от гаранция за същата сума, предоставена от кредитна институция или от застрахователно предприятие, чието седалище се намира в държава-членка или в трета държава, в която за тях се прилагат пруденциални правила, които компетентните органи считат за равностойни на правилата, установени в правото на Съюза.

7. За да се покрият евентуални рискове, свързани с професионалната отговорност, която може да бъде породена в резултат на осъществяваната от ЛУАИФ съгласно настоящата директива дейност, вътрешно управляваните АИФ и външните ЛУАИФ:

а) трябва да разполагат с допълнителен собствен капитал, който е достатъчен за покриването на евентуални рискове, свързани с отговорността, породена от професионална небрежност; или

б) трябва да имат застраховка за професионална отговорност за отговорността, породена от професионална небрежност, която е съобразена с покритите рискове.

8. Собственият капитал, включително допълнителният собствен капитал, посочен в параграф 7, буква а), се инвестира в ликвидни активи или в активи, които могат да бъдат осребрени лесно и в кратък срок и не включват спекулативни позиции.

9. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки във връзка с параграф 7 от настоящия член за конкретизиране на:

а) рисковете, които трябва да покриват допълнителният капитал или застраховката за професионална отговорност;

б) условията за определяне доколко са подходящи допълнителният собствен капитал или покритието на застраховката за професионална отговорност; и

в) начина за определяне на текущите корекции на допълнителния собствен капитал или на покритието на застраховката за професионална отговорност.

10. С изключение на параграфи 7 и 8 и на делегираните актове, приети съгласно параграф 9, настоящият член не се прилага за ЛУАИФ, които са управляващи ПКИПЦК дружества.

▼B

Член 10

Промени в обхвата на разрешението

1. Държавите-членки изискват ЛУАИФ да уведомят компетентните органи на своята държава-членка по произход за всякакви съществени промени в условията за първоначалното разрешение, по-специално съществени промени в информацията, предоставена в съответствие с член 7, преди внасянето на тези промени.

2. Ако компетентните органи на държавата-членка по произход решат да наложат ограничения или да отхвърлят тези промени, те информират ЛУАИФ за това в срок от един месец след получаване на уведомлението. Компетентните органи могат да удължат този срок с най-много един месец, когато считат това за необходимо поради конкретните обстоятелства по случая и след като са уведомили ЛУАИФ за това. Промените се внасят, ако съответните компетентни органи не са се противопоставили на това в съответния срок за преценка.

Член 11

Отнемане на разрешението

Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ могат да отнемат разрешението, издадено на ЛУАИФ, в случай че то:

а) не използва разрешението в рамките на 12 месеца, изрично се откаже от разрешението или е прекратило дейността по настоящата директива през предходните шест месеца, освен ако държавата-членка не е предвидила, че в тези случаи разрешението се обезсилва;

б) е получило разрешение въз основа на неверни твърдения или по друг неправомерен начин;

в) вече не отговаря на условията, при които е издадено разрешението;

г) вече не отговаря на изискванията на Директива 2006/49/ЕО, ако неговото разрешение включва и услугата по управление на портфейл въз основа на преценка, посочена в член 6, параграф 4, буква а) от настоящата директива;

д) е извършило тежки или системни нарушения на разпоредбите, приети в съответствие с настоящата директива; или

е) попада в някоя от хипотезите, в които националното право, предвижда отнемане на разрешението във връзка с въпроси, които са извън приложното поле на настоящата директива.

ГЛАВА III

УСЛОВИЯ ВЪВ ВРЪЗКА С ДЕЙНОСТТА НА ЛУАИФ

РАЗДЕЛ 1

Общи изисквания

Член 12

Общи принципи

1. Държавите-членки гарантират, че във всеки един момент ЛУАИФ отговарят на следните условия:

▼B

а) при изпълнение на своите дейности действат честно, с необходимите умения, грижа и внимание и коректност;

б) действат в интерес на АИФ или на инвеститорите в управляваните от тях АИФ и на целостта на пазара;

в) имат и използват ефективно ресурсите и процедурите, необходими за нормалното провеждане на тяхната стопанска дейност;

г) предприемат всички разумни стъпки за избягване на конфликти на интереси, а когато те не могат да бъдат избегнати, установяват, управляват и наблюдават, и когато е целесъобразно, разкриват тези конфликти на интереси, за да не могат те да накърнят интересите на АИФ и техните инвеститори и за да се гарантира, че управляваните от тях АИФ са третирани справедливо;

д) спазват всички нормативни изисквания, приложими за осъществяването на тяхната стопанска дейност, така че да работят в интерес на АИФ или на инвеститорите на управляваните от тях АИФ и на целостта на пазара;

е) третират справедливо всички инвеститори на АИФ.

Никой инвеститор в АИФ няма право на преференциално третиране, освен ако това не е посочено в устава на съответния АИФ или в неговите учредителни документи.

2. Всяко ЛУАИФ, чието разрешение включва и услугата по управление на портфейл въз основа на преценка, посочена в член 6, параграф 4, буква а):

а) няма право да инвестира целия или част от портфейла на клиента в дялове или акции от управляваните от него АИФ, освен ако не получи предварително общо одобрение от клиента;

б) по отношение на услугите, посочени в член 6, параграф 4, за него се прилага Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 март 1997 г. относно схемите за обезщетение на инвеститорите ([1]).

3. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за конкретизиране на критериите, които ще прилагат съответните компетентни органи, за да преценят дали ЛУАИФ спазват задълженията си по параграф 1.

Член 13

Възнаграждения

1. Държавите-членки изискват ЛУАИФ да установят за категориите персонал — включително висшето ръководство, служителите, поемащи рискове, и служителите с контролни функции, както и всеки служител, чието общо възнаграждение го поставя в същата категория възнаграждения като на висшето ръководство и на служителите, поемащи рискове — чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на ЛУАИФ или върху рисковия профил на управляваните от тях АИФ, политики и практики във връзка с възнагражденията, които са в съответствие с разумното и ефективно управление на риска и го насърчават, и които не насърчават поемането на рискове, несъобразени с рисковите профили, устава или учредителните документи на управляваните от тях АИФ.

ЛУАИФ определят политиките и практиките във връзка с възнагражденията в съответствие с приложение II.

([1]) ОВ L 84, 26.3.1997 г., стр. 22.

▼B

2. ЕОЦКП разработва насоки за разумни политики за възнагражденията, които са в съответствие с приложение II. Тези насоки отчитат принципите на разумната политика за възнагражденията, посочени в Препоръка 2009/384/ЕО, размера на ЛУАИФ и на управляваните от тях АИФ, вътрешната им организация, както и естеството, обхвата и сложността на техните дейности. ЕОЦКП си сътрудничи тясно с Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) (ЕБО).

Член 14

Конфликт на интереси

1. Държавите-членки изискват ЛУАИФ да предприемат всички необходими мерки за установяването на конфликтите на интереси, които възникват в хода на управлението на един или повече АИФ между:

а) ЛУАИФ, включително неговите ръководители, служители или всяко лице, пряко или непряко свързано с него чрез упражняването на контрол, и управлявания от него АИФ или инвеститорите в този АИФ;

б) АИФ или инвеститорите в този АИФ и друг АИФ или инвеститорите в този АИФ;

в) АИФ или инвеститорите в този АИФ и друг клиент на ЛУАИФ;

г) АИФ или инвеститорите в този АИФ и ПКИПЦК, управлявано от ЛУАИФ, или инвеститорите в това ПКИПЦК; или

д) двама клиенти на ЛУАИФ.

ЛУАИФ поддържат и прилагат ефективни организационни и административни механизми с оглед предприемането на всички разумни стъпки за установяването, предотвратяването, управлението и наблюдението на конфликти на интереси, за да не могат те да накърнят интересите на АИФ и техните инвеститори.

ЛУАИФ отделят в рамките на собствената си работна среда задачите и отговорностите, които могат да бъдат считани за несъвместими една с друга или които могат евентуално да породят системни конфликти на интереси. ЛУАИФ преценяват дали техните работни условия могат да доведат до други съществени конфликти на интереси и ги разкриват на инвеститорите в АИФ.

2. Когато организационните механизми, въведени от ЛУАИФ с цел установяване, предотвратяване, управление и наблюдение на конфликтите на интереси, не са достатъчни, за да гарантират с необходимата сигурност предотвратяването на рисковете от накърняване на интересите на инвеститорите, ЛУАИФ ясно разкрива пред инвеститорите общия характер или източниците на конфликти на интереси, преди да започне дейността си от тяхно име, и разработва подходящи политики и процедури.

3. Когато ЛУАИФ ползва услугите на основен борсов посредник от името на АИФ, условията се установяват в писмен договор. Поспециално всяка възможност за прехвърляне и повторна употреба на активи на АИФ се предвижда в този договор и съответства на устава или учредителните документи на АИФ. В договора се предвижда депозитарят да бъде уведомен за него.

ЛУАИФ проявяват необходимите умения, грижа и внимание при избора и определянето на основните борсови посредници, с които ще бъде сключен договор.

▼B

4. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за конкретизиране на:

а) видовете конфликти на интереси, посочени в параграф 1;

б) разумните стъпки, които се очаква ЛУАИФ да предприемат във връзка със структурите и организационните и административните процедури, за да установяват, предотвратяват, управляват, наблюдават и разкриват конфликтите на интереси.

Член 15

Управление на риска

1. ЛУАИФ осигуряват функционално и йерархично отделяне на функциите по управление на риска от оперативните звена, включително от функциите по управление на портфейл.

Функционалното и йерархичното отделяне на функциите по управление на риска в съответствие с първа алинея подлежи на преглед от страна на компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ в съответствие с принципа на пропорционалност, като се приема, че ЛУАИФ във всеки един случай е в състояние да докаже, че конкретните гаранции срещу конфликтите на интереси позволяват независимото извършване на дейности по управление на риска и че процесът на управление на риска отговаря на изискванията на настоящия член и е неизменно ефективен.

▼M1

2. ЛУАИФ въвеждат подходящи системи за управление на риска, за да идентифицират, измерват, управляват и следят по подходящ начин всички рискове от значение за инвестиционната стратегия на всеки АИФ и на които е изложен или може да бъде изложен всеки АИФ. По-специално ЛУАИФ не може да се доверяват единствено или механично на кредитни рейтинги, присъдени от агенции за кредитен рейтинг, съгласно определението в член 3, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно агенциите за кредитен рейтинг ([1]), за оценяването на кредитното качество на активите на АИФ.

▼B

ЛУАИФ правят преглед на системите за управление на риска на подходящи интервали от време, но не по-рядко от веднъж годишно, и при необходимост ги адаптират.

3. Като минимално изискване ЛУАИФ:

а) когато инвестират от името на АИФ съгласно инвестиционната стратегия, целите и рисковия профил на АИФ, прилагат процес за комплексна проверка, който е целесъобразен, документиран и се актуализира редовно;

б) гарантират, че рисковете, свързани с всяка инвестиционна позиция на АИФ, както и общият им ефект върху портфейла на АИФ, могат да бъдат правилно идентифицирани, измерени, управлявани и контролирани във всеки един момент, включително чрез използването на подходящи процедури за стрес-тестове;

в) гарантират, че рисковият профил на АИФ отговаря на размера и структурата на портфейла, на инвестиционните стратегии и целите на АИФ, заложени в устава или в учредителните документи, проспекта и документите за офертата на АИФ.

▼M1

3а. Като вземат предвид естеството, мащаба и сложността на дейностите на АИФ, компетентните органи следят за адекватността на методите на ЛУАИФ за кредитна оценка, оценяват използването на позоваванията на кредитни рейтинги, както е посочено в параграф 2, първа алинея, в инвестиционните политики на АИФ и когато е

([1]) ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 1.

▼M1

целесъобразно, насърчават смекчаването на въздействието на такива позовавания с оглед намаляване на доверяването единствено и механично на тези кредитни рейтинги.

▼B

4. ЛУАИФ определят максимално ниво на ливъридж, което те могат да използват от името на всеки управляван от тях АИФ, както и обхвата на правото за повторно използване на обезпечение или гаранция, което би могло да бъде предоставено по договорените за ливъридж, като се взема предвид, *inter alia*:

а) вида АИФ;

б) инвестиционната стратегия на АИФ;

в) източниците на използвания от АИФ ливъридж;

г) всяка друга взаимовръзка или съответни отношения с други институции за финансови услуги, които биха могли да породят системен риск;

д) необходимостта от ограничаване на експозицията към всеки отделен контрагент;

е) до каква степен е обезпечено използването на ливъридж;

ж) съотношението между активи и пасиви;

з) мащаба, естеството и обема на дейността на ЛУАИФ на съответните пазари.

5. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за конкретизиране на:

а) системите за управление на риска, които трябва да бъдат използвани от ЛУАИФ във връзка с рисковете, които те поемат от името на управляваните от тях АИФ;

б) подходящата периодичност на прегледа на системата за управление на риска;

в) начина, по който функцията по управление на риска да се отдели функционално и йерархично от оперативните подразделения, включително функцията по управление на портфейл;

г) конкретните гаранции срещу конфликтите на интереси, посочени в параграф 1, втора алинея;

д) изискванията, посочени в параграф 3.

▼M1

Мерките, които определят системите за управление на риска, посочени в първа алинея, буква а), гарантират, че ЛУАИФ не може да се доверяват единствено или механично на кредитни рейтинги, както е посочено в параграф 2, първа алинея, за оценяване на кредитното качество на активите на АИФ.

▼B

Член 16

Управление на ликвидността

1. За всеки управляван от тях АИФ, различен от АИФ от затворен тип, който не използва ливъридж, ЛУАИФ използват подходяща система за управление на ликвидността и приемат процедури, които им позволяват да наблюдават риска по отношение на ликвидността на АИФ и да обезпечат съответствието на ликвидния профил на инвестициите на АИФ с поетите задължения.

ЛУАИФ редовно провеждат стрес-тестове при обичайни и при извънредни условия, свързани с ликвидността, които им дават възможност да оценят ликвидния риск за АИФ и съответно да наблюдават ликвидния риск на АИФ.

▼B

2. За всеки управляван от тях АИФ ЛУАИФ осигуряват последователност на инвестиционната стратегия, ликвидния профил и политиката на обратно изкупуване.

3. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за конкретизиране на:

а) системите и процедурите за управление на ликвидността; и

б) начина на съгласуване на инвестиционната стратегия, ликвидния профил и политиката на обратно изкупуване съгласно параграф 2.

Член 17

Инвестиции в секюритизирани позиции

С цел да се осигури междусекторна последователност и да се премахнат несъответствията между интересите на дружества, които преструктурират кредити в търгуеми ценни книжа, и инициаторите по смисъла на член 4, точка 41 от Директива 2006/48/ЕО, и ЛУАИФ, които инвестират в такива ценни книжа или други финансови инструменти от името на един или повече АИФ, Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за определяне на изискванията в следните области:

а) изисквания, на които трябва да отговаря инициаторът, спонсорът или първоначалният кредитор, за да може определено ЛУАИФ да инвестира в ценни книжа или други финансови инструменти от този вид, емитирани след 1 януари 2011 г., от името на един или повече АИФ, включително изисквания, които да гарантират, че инициаторът, спонсорът или първоначалният кредитор запазва нетен икономически интерес от най-малко 5 %;

б) качествени изисквания, на които трябва да отговарят ЛУАИФ, които инвестират в тези ценни книжа или в други финансови инструменти от името на един или повече АИФ.

РАЗДЕЛ 2

Организационни изисквания

Член 18

Общи принципи

1. Държавите-членки изискват от ЛУАИФ да използват във всеки един момент достатъчни и подходящи човешки и технически ресурси, необходими за доброто управление на АИФ.

По-специално, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ, като отчитат естеството на управляваните от ЛУАИФ АИФ, изискват от него да притежава надеждни административни и счетоводни процедури, механизми за контрол и сигурност при електронната обработка на данни и подходящи механизми за вътрешен контрол, включващи по-специално правила относно личните сделки на служителите му или притежаването или управлението на инвестиции с цел инвестиране за собствена сметка, и които гарантират най-малкото, че всяка сделка с участието на АИФ може да бъде проследена, като се установят произходът ѝ, страните по нея, естеството ѝ, времето и мястото на осъществяването ѝ, както и че активите на АИФ, управлявани от ЛУАИФ, са инвестирани в съответствие с устава или учредителните документи на АИФ и с действащите нормативни разпоредби.

▼B

2. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за конкретизиране на процедурите и механизмите, посочени в параграф 1.

Член 19

Оценка

1. ЛУАИФ гарантират, че във всеки от управляваните от тях АИФ са установени подходящи и последователни процедури, позволяващи да се извърши точна и независима оценка на активите на АИФ в съответствие с настоящия член, с приложимото национално право, както и с устава или учредителните документи на АИФ.

2. Правилата за оценка на активите и за изчисляване на нетната стойност на активите на дял или акция на АИФ се определят в законодателството на държавата, в която е установен АИФ и/или в устава или в учредителните документи на АИФ.

3. ЛУАИФ гарантират също така, че нетната стойност на активите на дял или акция от АИФ се изчислява и съобщава на инвеститорите в съответствие с настоящия член, приложимото национално право и устава или учредителните документи на АИФ.

Използваните процедури за оценка гарантират, че активите се оценяват и нетната стойност на активите на дял или акция се изчислява най-малко веднъж годишно.

При АИФ от отворен тип тези оценки и изчисления се извършват също така с периодичност, която е подходяща както предвид активите, с които разполага АИФ, така и предвид неговата политика за емитиране и обратно изкупуване.

При АИФ от затворен тип тези оценки и изчисления се извършват също така при увеличаване или намаляване на капитала от съответния АИФ.

Инвеститорите се уведомяват за оценките и изчисленията по начина, предвиден в устава или учредителните документи на съответния АИФ.

4. ЛУАИФ гарантират, че функцията по оценяване се изпълнява от:

а) външен оценител, който е физическо или юридическо лице, независимо от АИФ, ЛУАИФ и от всяко друго лице с тесни връзки с АИФ или ЛУАИФ; или

б) самото ЛУАИФ, при условие че функцията по оценяване е функционално независима от управлението на портфейл, а политиката за възнагражденията и други мерки гарантират ограничаването на конфликтите на интереси и предотвратяването на неправомерно влияние върху служителите.

Определеният за даден АИФ депозитар не може да бъде назначаван за външен оценител на този АИФ, освен ако не е отделил функционално и йерархично изпълнението на функциите си на депозитар от задачите си като външен оценител и възможните конфликти на интереси са надлежно установени, управлявани, наблюдавани и разкривани на инвеститорите в АИФ.

5. Когато външен оценител изпълнява функцията по оценяване, ЛУАИФ доказва, че:

▼B

а) външният оценител подлежи на задължителна, призната от закона професионална регистрация или за него се прилагат законови или подзаконови разпоредби или правила за професионално поведение;

б) външният оценител може да предостави достатъчни професионални гаранции, че е в състояние да изпълнява ефективно съответната функция по оценяване в съответствие с параграфи 1, 2 и 3; и

в) при назначаването на външния оценител са спазени изискванията на член 20, параграфи 1 и 2 и на делегираните актове, приети съгласно член 20, параграф 7.

6. Назначеният външен оценител не може да делегира функцията по оценяване на трето лице.

7. ЛУАИФ уведомяват за назначаването на външен оценител компетентните органи на държавата-членка по произход, които могат да изискат на негово място да бъде назначен друг външен оценител, ако не са спазени условията, предвидени в параграф 5.

8. Оценяването се извършва безпристрастно и с дължимите умения, грижа и внимание.

9. Когато функцията по оценяване не се изпълнява от независим външен оценител, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ могат да изискат от ЛУАИФ да подложи своите процедури за оценяване и/или оценки на проверката на външен оценител или, когато е целесъобразно, на одитор.

10. ЛУАИФ отговарят за точната оценка на активите на АИФ, изчисляването на нетната стойност на активите и публикуването на тази нетна стойност на активите. Следователно в никакъв случай фактът, че ЛУАИФ е назначило външен оценител, не засяга отговорността на ЛУАИФ към АИФ и неговите инвеститори.

Независимо от първа алинея и от всякакви договорености в противен смисъл, външният оценител носи отговорност пред ЛУАИФ за всяка претърпяна от ЛУАИФ загуба в резултат на неизпълнение на задълженията на външния оценител, поради небрежност или умишлено.

11. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за конкретизиране на:

а) критериите, приложими към процедурите за точна оценка на активите и за изчисляване на нетната стойност на активите на дял или акция;

б) професионалните гаранции, които външният оценител трябва да е в състояние да представи, за да изпълнява ефективно функцията по оценяване;

в) подходящата периодичност на оценката, извършвана от АИФ от отворен тип, предвид активите, с които разполага АИФ, и предвид неговата политика за емитиране и обратно изкупуване.

▼B

РАЗДЕЛ 3

Делегиране на функциите на ЛУАИФ

Член 20

Делегиране

1. ЛУАИФ, които възнамеряват да делегират на трети лица изпълнението на функциите си от тяхно име, уведомяват компетентните органи на своята държава-членка по произход преди договореностите за делегирането да породят действие. Следните условия трябва да бъдат спазени:

а) ЛУАИФ трябва да бъде в състояние да обоснове цялата си структура на делегиране с обективни причини;

б) подизпълнителят трябва да разполага с достатъчно ресурси за изпълнението на съответните задачи и лицата, които на практика управляват стопанската дейност на подизпълнителя, трябва да са с достатъчно добра репутация и с достатъчен опит;

в) когато делегирането се отнася до управление на портфейл или до управление на риска, те се делегират само на предприятия, които са получили разрешение или са регистрирани за целите на управлението на активи и подлежат на надзор, или, когато това условие не може да бъде изпълнено, единствено при спазване на условието за получаване на предварително одобрение от компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ;

г) когато делегирането се отнася до управление на портфейл или до управление на риска, делегирано на предприятие от трета държава, в допълнение към изискванията по буква в) трябва да се осигури сътрудничество между компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ и надзорния орган на това предприятие;

д) делегирането не трябва да ограничава ефективността на надзора върху ЛУАИФ, и по-специално не трябва да възпрепятства ЛУАИФ да действа или да управлява АИФ в интерес на инвеститорите;

е) ЛУАИФ трябва да е в състояние да докаже, че подизпълнителят отговаря на изискванията и е способен да поеме въпросните функции, че е избран с цялата дължима грижа и че ЛУАИФ може да наблюдава ефективно във всеки един момент изпълнението на делегираната дейност, да дава по всяко време допълнителни указания на подизпълнителя и да оттегля делегирането незабавно, когато това е в интерес на инвеститорите.

ЛУАИФ редовно прави преглед на предоставяните от всеки подизпълнител услуги.

2. Не се делегира управление на портфейл или управление на риска на:

а) депозитаря или на подизпълнител на депозитаря; или

б) друг субект, чиито интереси могат да противоречат на интересите на ЛУАИФ или на инвеститорите в АИФ, освен ако този субект не е отделил функционално и йерархично изпълнението на своите задачи, свързани с управление на портфейл или управление на риска, от другите свои евентуално несъвместими задачи и възможните конфликти на интереси са надлежно установени, управлявани, наблюдавани и разкрити на инвеститорите в АИФ.

▼B

3. Фактът, че ЛУАИФ е делегирало функции на трето лице, или евентуалното допълнително вторично делегиране не засягат неговата отговорност към АИФ и инвеститорите в него и то не следва да делегира своите функции в такава степен, че по същество да не може повече да бъде считано за лице, управляващо АИФ, и в такава степен, че да се превърне в „пощенска кутия“.

4. Третите лица могат да делегират вторично всяка от функциите, които са им делегирани, ако са изпълнени следните условия:

а) ЛУАИФ е дало съгласието си преди вторичното делегиране;

б) ЛУАИФ е информирало компетентните органи на държавата-членка по произход преди договореностите за вторичното делегиране да започнат да се прилагат;

в) условията, предвидени в параграф 1, като се приема, че позоваването на „подизпълнител“ се счита за позоваване на „вторичен подизпълнител“.

5. Не може да се делегира вторично управление на портфейл или управление на риска на:

а) депозитаря или на подизпълнител на депозитаря, или

б) всеки друг субект, чиито интереси могат да противоречат на интересите на ЛУАИФ или на инвеститорите в АИФ, освен ако този субект не е отделил функционално и йерархично изпълнението на своите задачи, свързани с управление на портфейл или управление на риска, от другите свои евентуално несъвместими задачи и възможните конфликти на интереси са надлежно установени, управлявани, наблюдавани и разкрити на инвеститорите в АИФ.

Съответният подизпълнител редовно прави преглед на предоставяните от всеки вторичен подизпълнител услуги.

6. Когато вторичният подизпълнител допълнително делегира някоя от функциите, които са му делегирани, предвидените в параграф 4 условия се прилагат *mutatis mutandis*.

7. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за конкретизиране на:

а) условията за изпълнение на изискванията, посочени в параграфи 1, 2, 4 и 5;

б) условията, при които се счита, че ЛУАИФ е делегирало функциите си в такава степен, че се е превърнало в „пощенска кутия“ и вече не може да се счита за лице, управляващо АИФ, както е посочено в параграф 3.

РАЗДЕЛ 4

Депозитар

Член 21

Депозитар

1. ЛУАИФ осигуряват определянето на един депозитар за всеки управляван от тях АИФ в съответствие с настоящия член.

2. Определянето на депозитаря се удостоверява с писмен договор. Договорът, *inter alia*, урежда обмена на информация, считан за необходим с цел да се позволи на депозитаря да изпълнява функциите си по отношение на АИФ, за който е определен за депозитар, както е посочено в настоящата директива и в други приложими законови, подзаконови или административни разпоредби.

▼B

3. Депозитарят е:

а) кредитна институция със седалище на територията на Съюза, която е лицензирана в съответствие с Директива 2006/48/ЕО;

б) инвестиционен посредник със седалище на територията на Съюза, за който се прилагат изискванията за капиталова адекватност в съответствие с член 20, параграф 1 от Директива 2006/49/ЕО, включително изискванията за капиталова адекватност по отношение на оперативния риск, който има разрешително в съответствие с Директива 2004/39/ЕО и който предоставя и допълнителна услуга за съхранение и администриране на финансови инструменти за сметка на клиенти в съответствие с раздел Б, точка 1 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО; във всички случаи такива инвестиционни посредници трябва да притежават собствен капитал, чийто размер не е по-малък от този на началния капитал, посочен в член 9 от Директива 2006/49/ЕО; или

в) друга категория институции, която подлежи на пруденциално регулиране и текущ надзор и която към 21 юли 2011 г. попада в категориите институции, определени от държавите-членки като отговарящи на условията за депозитар съгласно член 23, параграф 3 от Директива 2009/65/ЕО.

Само за АИФ от трета държава и без да се засягат разпоредбите на параграф 5, буква б), депозитарят може да бъде също така кредитна институция или друг субект от същото естество като субектите, посочени в първа алинея, букви а) и б) от настоящия параграф, при условие че са изпълнени условията по параграф 6, буква б).

В допълнение държавите-членки могат да разрешат по отношение на някои АИФ, при които правото за обратно изкупуване не може да се упражнява в срок от пет години от датата на първоначалните инвестиции и които в съответствие с основната си инвестиционна политика обикновено не инвестират в активи, които трябва да бъдат държани на отговорно пазене в съответствие с разпоредбите на параграф 8, буква а), или обикновено инвестират в емитенти или некотирани дружества с цел евентуално да придобият контрол върху такива дружества в съответствие с член 26, депозитарят да може да бъде субект, който изпълнява функциите на депозитар като част от професионални или стопански дейности, за които този субект подлежи на задължителна, призната от закона професионална регистрация или във връзка с които се прилагат законови или подзаконови разпоредби или правила за професионално поведение, и който може да осигури достатъчни финансови и професионални гаранции, които да му позволят да изпълнява ефективно съответните функции на депозитар и задълженията, присъщи на тези функции.

4. За да се избегнат конфликтите на интереси между депозитаря, ЛУАИФ и/или АИФ и/или неговите инвеститори:

а) ЛУАИФ не може да осъществява дейност като депозитар;

б) основен борсов посредник, който действа като контрагент на АИФ, не може да действа като депозитар за този АИФ, освен ако не е отделил функционално и йерархично изпълнението на функциите си на депозитар от задачите си като основен борсов посредник и ако възможните конфликти на интереси са надлежно установени, управлявани, наблюдавани и разкривани на инвеститорите в АИФ. Делегирането от депозитаря на неговите задачи по отговорно пазене на такъв основен борсов посредник е допустимо в съответствие с параграф 11, ако са изпълнени съответните условия.

5. Депозитарят е установен в едно от следните места:

а) за АИФ от ЕС — в държавата-членка по произход на АИФ;

▼B

б) за АИФ от трета държава — в третата държава, в която е установен АИФ, или в държавата-членка по произход на ЛУАИФ, управляващо АИФ, или в референтната държава-членка на ЛУАИФ, управляващо АИФ.

6. Без да се засягат изискванията, предвидени в параграф 3, при определянето на депозитар, който е установен в трета държава, във всеки един момент се прилагат следните условия:

а) компетентните органи на държавите-членки, в които се планира да се предлагат дяловете или акциите от АИФ от трета държава, и — доколкото те са различни, на държавата-членка по произход на ЛУАИФ, са подписали договорености за сътрудничество и обмен на информация с компетентните органи на депозитаря;

б) депозитарят подлежи на ефективно пруденциално регулиране, включително в областта на минималните капиталови изисквания, и на надзор, които имат същите последици като правото на Съюза и които се прилагат ефективно;

в) третата държава, в която е установен депозитарят, не е посочена като отказваща съдействие държава или територия в списъка на FATF;

г) държавите-членки, в които се планира да се предлагат дяловете или акциите от АИФ от трета държава, и — доколкото тя е различна — държавата-членка по произход на ЛУАИФ, са подписали с третата държава, в която е установен депозитарят, споразумение, което е изцяло в съответствие със стандартите, установени в член 26 от Примерната данъчна конвенция на ОИСР относно доходите и капитала, и което осигурява ефективен обмен на информация по данъчни въпроси, включително многостранни данъчни споразумения;

д) депозитарят носи договорна отговорност пред АИФ или пред инвеститорите в АИФ в съответствие с параграфи 12 и 13 и изрично приема да спазва параграф 11.

Когато компетентен орган на друга държава-членка не е съгласен с оценката, направена относно прилагането на първа алинея, букви а), в) или д) от компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ, съответните компетентни органи могат да отнесат въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Въз основа на посочените в параграф 17, буква б) критерии Комисията приема актове за изпълнение, в които посочва, че пруденциалното регулиране и надзор на третата държава имат същите последици като правото на Съюза и се прилагат ефективно. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 59, параграф 2.

7. Депозитарят като цяло гарантира подходящо наблюдение на паричните потоци на АИФ и в частност гарантира, че всички плащания, извършени от инвеститорите или от тяхно име при записването на дялове или акции от АИФ, са получени и че всички парични средства на АИФ са осчетоводени по парични сметки, открити на името на АИФ или на името на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, или на името на депозитаря, действащ от името на АИФ, в един от субектите, посочени в член 18, параграф 1, букви а), б) и в) от Директива 2006/73/ЕО, или друг субект от същото естество на съответния пазар, на който са необходими парични сметки, при условие че този субект

▼B

подлежи на ефективно пруденциално регулиране и надзор, които имат същите последици като правото на Съюза и които се прилагат ефективно и в съответствие с принципите, установени в член 16 от Директива 2006/73/ЕО.

Когато паричните сметки са открити на името на депозитаря, действащ от името на АИФ, паричните средства на субекта, посочен в първа алинея, и собствените парични средства на депозитаря не се осчетоводяват по тези сметки.

8. Активите на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, се поверяват на депозитаря за съхранение, както следва:

а) за финансови инструменти, които могат да бъдат държани на отговорно пазене:

i) депозитарят държи на отговорно пазене всички финансови инструменти, които могат да бъдат вписани по сметка за финансови инструменти, открита в книгите на депозитаря, и всички финансови инструменти, които могат да бъдат физически предадени на депозитаря,

ii) за тази цел депозитарят гарантира, че всички финансови инструменти, които могат да бъдат вписани по сметка за финансови инструменти, открита в книгите на депозитаря, се вписват в книгите на депозитаря в отделни сметки в съответствие с принципите, посочени в член 16 от Директива 2006/73/ЕО, като сметките са открити на името на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, за да може във всеки един момент те да бъдат ясно разграничени като принадлежащи на АИФ в съответствие с приложимото право;

б) за други активи:

i) депозитарят проверява собствеността на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, върху тези активи, и съхранява данни за активите, за които е убеден, че са собственост на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ,

ii) преценката дали АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, е собственик на такива активи се основава на информацията или документите, предоставени от АИФ или ЛУАИФ, и на доказателства, които не са представени от тях, ако има такива,

iii) депозитарят актуализира тези данни.

9. В допълнение към задачите, посочени в параграфи 7 и 8, депозитарят:

а) гарантира, че продажбата, емитирането, обратното изкупуване, откупуването и обезсилването на дялове или акции от АИФ се извършват в съответствие с приложимото национално право и с устава или учредителните документи на АИФ;

б) гарантира, че стойността на дяловете или акциите от АИФ е изчислена в съответствие с приложимото национално право, устава или учредителните документи на АИФ и процедурите, предвидени в член 19;

в) изпълнява указанията на ЛУАИФ, освен когато те противоречат на приложимото национално право или на устава или учредителните документи на АИФ;

г) гарантира, че при сделки с активи на АИФ всички плащания се превеждат на АИФ в обичайните срокове;

▼B

д) гарантира, че приходът на АИФ се разпределя в съответствие с приложимото национално право и устава или учредителните документи на АИФ.

10. В съответствие със своите съответни функции ЛУАИФ и депозитарят действат честно, коректно, професионално, независимо и в интерес на АИФ или на инвеститорите в АИФ.

Депозитарят не може да извършва дейности по отношение на АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, които могат да породят конфликти на интереси между АИФ, инвеститорите в АИФ, ЛУАИФ и депозитаря, освен ако депозитарят не е отделил функционално и йерархично изпълнението на функциите си на депозитар от своите други евентуално несъвместими задачи и възможните конфликти на интереси са надлежно установени, управлявани, наблюдавани и разкривани на инвеститорите в АИФ.

Активите, посочени в параграф 8, не могат да бъдат повторно използвани от депозитаря без предварителното съгласие на АИФ, или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ.

11. Депозитарят не може да делегира на трети лица нито една от функциите си, описани в настоящия член, с изключение на посочените в параграф 8.

Депозитарят може да делегира на трети лица функциите, посочени в параграф 8, при спазване на следните условия:

а) задачите не се делегират с намерението да се избегне спазването на изискванията на настоящата директива;

б) депозитарят може да докаже, че съществува обективна причина за делегирането;

в) депозитарят е проявил всички дължими умения, грижа и внимание при избора и определянето на всяко трето лице, на което иска да делегира част от задачите си, и продължава да проявява всички дължими умения, грижа и внимание при периодичния преглед и постоянното наблюдение на всяко трето лице, на което е делегирал част от задачите си, и на правилата на третото лице по отношение на делегираните му задачи; и

г) депозитарят е гарантирал, че третото лице отговаря на следните условия във всеки един момент на изпълнението на задачите, които са му делегирани:

i) третото лице има правно-организационна структура и експертен опит, които са подходящи и пропорционални предвид естеството и сложността на активите на АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, които са му били поверени,

ii) за задачите по отговорно пазене, посочени в параграф 8, буква а), третото лице подлежи в рамките на съответната юрисдикция на ефективно пруденциално регулиране, включително в областта на минималните капиталови изисквания, и на надзор и третото лице подлежи на периодичен външен одит, чрез който се гарантира, че то действително владее финансовите инструменти,

iii) третото лице отделя активите на клиентите на депозитаря от собствените си активи и от активите на депозитаря, така че те да могат във всеки един момент да бъдат ясно разграничени като принадлежащи на клиентите на даден депозитар,

▼B

iv) третото лице не може да използва активите без предварителното съгласие на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, и предварително уведомяване на депозитаря, и

v) третото лице спазва общите задължения и забрани, посочени в параграфи 8 и 10.

Без да се засяга втора алинея, буква г), подточка ii), когато съгласно правото на трета държава се изисква определени финансови инструменти да се държат на отговорно пазене от местен субект и никой местен субект не отговаря на изискванията за делегиране, предвидени в посочената буква, депозитарят може да делегира своите функции на подобен местен субект само до степента, до която това се изисква от правото на третата държава и само докато няма местни субекти, които отговарят на изискванията за делегиране, при спазване на следните изисквания;

а) инвеститорите в съответния АИФ трябва да са били надлежно уведомени, че това делегиране се изисква поради правни ограничения в правото на третата държава, както и за обстоятелствата, обосноваващи делегирането, преди да направят инвестицията; и

б) АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, трябва да даде указания на депозитаря да делегира отговорното пазене на такива финансови инструменти на подобен местен субект.

Третото лице може на свой ред да делегира вторично тези функции, при спазване на същите условия. В такъв случай параграф 13 се прилага *mutatis mutandis* към съответните лица.

За целите на настоящия параграф предоставянето на услуги, определени в Директива 98/26/ЕО, от системите за сетълмент на ценни книжа, определени за целите на същата директива, или предоставянето на сходни услуги от системи за сетълмент на ценни книжа на трета държава, не се счита за делегиране на функциите по отговорно пазене.

12. Депозитарят носи отговорност пред АИФ или пред инвеститорите в АИФ за загубата от самия него или от трето лице, на което е делегирано отговорното пазене на финансови инструменти, държани на отговорно пазене в съответствие с параграф 8, буква а).

В случай на такава загуба на финансов инструмент, държан на отговорно пазене, депозитарят без неоправдано забавяне възстановява на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, финансов инструмент от същия вид или паричната му равностойност. Депозитарят не носи отговорност, ако може да докаже, че загубата е вследствие на външно събитие, което е извън неговия контрол, чиито последици биха били неизбежни независимо от всички разумни усилия за предотвратяването им.

Депозитарят носи отговорност пред АИФ или пред инвеститорите в АИФ за всяка друга загуба, понесена от тях в резултат на неизпълнение, поради небрежност или умишлено, на задълженията на депозитаря съгласно настоящата директива.

13. Делегирането съгласно параграф 11 не засяга отговорността на депозитаря.

Без да се засяга първа алинея от настоящия параграф, в случай на загуба на финансови инструменти, държани на отговорно пазене от трето лице съгласно параграф 11, депозитарят може да бъде освободен от отговорност, ако може да докаже, че:

▼B

а) са изпълнени всички изисквания за делегирането на неговите задачи по отговорно пазене, посочени в параграф 11, втора алинея;

б) има писмен договор между депозитаря и третото лице, с който изрично се прехвърля отговорността на депозитаря на това трето лице и се позволява на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, да предяви претенции срещу третото лице във връзка със загубата на финансови инструменти или на депозитаря да предяви тези претенции от тяхно име; и

в) има писмен договор между депозитаря и АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, с който изрично се позволява освобождаване от отговорност на депозитаря и се посочва обективната причина за сключване на договор за такова освобождаване.

14. Освен това, когато съгласно правото на третата държава се изисква определени финансови инструменти да се държат на отговорно пазене от местен субект и никой местен субект не отговаря на изискванията за делегиране, предвидени в параграф 11, буква г), подточка ii), депозитарят може да бъде освободен от отговорност, ако са изпълнени следните условия:

а) уставът или учредителните документи на съответния АИФ изрично позволяват такова освобождаване при условията, предвидени в настоящия параграф;

б) инвеститорите в съответния АИФ са били надлежно уведомени за това освобождаване и за обстоятелствата, обосноваващи освобождаването, преди да направят инвестицията;

в) АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, са дали указания на депозитаря да делегира отговорното пазене на такива финансови инструменти на местен субект;

г) има писмен договор между депозитаря и АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, с който изрично се позволява такова освобождаване; както и

д) има писмен договор между депозитаря и третото лице, с който изрично се прехвърля отговорността на депозитаря на този местен субект и с който се позволява на АИФ или на ЛУАИФ, действащо от името на АИФ, да предяви претенции срещу местния субект във връзка със загубата на финансови инструменти или на депозитаря да предяви тези претенции от тяхно име.

15. Отговорността пред инвеститорите в АИФ може да се търси пряко или косвено чрез ЛУАИФ в зависимост от правния характер на отношението между депозитаря, ЛУАИФ и инвеститорите.

16. При поискване депозитарят предоставя на своите компетентни органи достъп до всяка информация, която е получил при изпълнение на задълженията си и която може да бъде необходима на компетентните органи на АИФ или ЛУАИФ. Ако компетентните органи на АИФ или ЛУАИФ са различни от тези на депозитаря, компетентните органи на депозитаря незабавно съобщават получената информация на компетентните органи на АИФ или ЛУАИФ.

17. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за конкретизиране на:

а) елементите, които трябва да бъдат включени в писмения договор, посочен в параграф 2;

▼B

б) общите критерии за оценяване на това, дали пруденциалното регулиране и надзор на третите държави, посочени в параграф 6, буква б), имат същите последици като правото на Съюза и дали се прилагат ефективно;

в) условията за изпълнение на функциите на депозитар съгласно параграфи 7, 8 и 9, включително:

i) вида на финансовите инструменти, които трябва да се включат в обхвата на задълженията по отговорно пазене на депозитаря в съответствие с параграф 8, буква а),

ii) условията, при спазване на които депозитарят може да изпълнява задълженията си по отговорно пазене по отношение на финансовите инструменти, регистрирани в централен депозитар, и

iii) условията, при спазване на които депозитарят съхранява издадените поименно финансови инструменти, регистрирани при емитент или в друг регистър в съответствие с параграф 8, буква б);

г) задълженията за полагане на дължима грижа на депозитарите съгласно параграф 11, буква в);

д) задължението за отделяне съгласно параграф 11, буква г), подточка iii);

е) условията, при спазване на които, и обстоятелствата, при които финансовите инструменти на отговорно пазене се считат за загубени;

ж) кои събития се считат за външни събития извън възможния контрол, чиито последици биха били неизбежни независимо от всички разумни усилия за предотвратяването им съгласно параграф 12;

з) условията, при спазване на които, и обстоятелствата, при които съществува обективна причина за сключване на договор за освобождаване съгласно параграф 13.

ГЛАВА IV

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПРОЗРАЧНОСТ

Член 22

Годишен отчет

1. ЛУАИФ предоставя, за всеки управляван от него АИФ от ЕС и за всеки АИФ, който предлага в Съюза, годишен отчет за всяка финансова година не по-късно от шест месеца след края на финансовата година. Годишният отчет се предоставя на инвеститорите при поискване. Годишният отчет се предоставя на компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ и, по целесъобразност, на държавата-членка по произход на АИФ.

Когато от АИФ се изисква да публикува годишен финансов отчет в съответствие с Директива 2004/109/ЕО, при поискване на инвеститорите се представя само посочената в параграф 2 допълнителна информация, самостоятелно или като допълнителна част на годишния финансов отчет. Във втория случай годишният отчет се публикува не по-късно от четири месеца след края на финансовата година.

2. Годишният отчет съдържа най-малко следното:

▼B

а) баланс или отчет за активите и пасивите;

б) отчет за приходите и разходите за финансовата година;

в) отчет за дейността през финансовата година;

г) всички съществени промени в информацията, посочена в член 23, през финансовата година, за която се отнася отчетът;

д) общия размер на възнагражденията за финансовата година, с разбивка за фиксирани и променливи възнаграждения, изплатени от ЛУАИФ на неговите служители, броя на получателите и, при необходимост, отсрочените възнаграждения, платени от АИФ;

е) общата сума на възнаграждението, с разбивка по категории за висшето ръководство и членовете на персонала на ЛУАИФ, чиито действия имат съществено въздействие върху рисковия профил на АИФ.

3. Счетоводната информация, съдържаща се в годишния отчет, се изготвя в съответствие със счетоводните стандарти на държавата-членка по произход на АИФ или в съответствие със счетоводните стандарти на третата държава и счетоводните правила, предвидени в устава или учредителните документи на АИФ.

Счетоводната информация, съдържаща се в годишния отчет, трябва да бъде проверена и заверена от едно или повече лица, имащи законно признато право да одитират счетоводни документи в съответствие с Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети ([1]). Докладът на одитора заедно с евентуалните резерви се възпроизвежда без съкращения в годишния отчет.

Чрез дерогация от втора алинея, държавите-членки могат да разрешат на ЛУАИФ, които предлагат АИФ от трета държава, да подложат годишните отчети на тези АИФ на одит, който отговаря на международните одиторски стандарти, действащи в държавата, в която е седалището на АИФ.

4. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за конкретизиране на съдържанието и формата на годишния отчет. Тези мерки са съобразени с вида на АИФ, към който се прилагат.

Член 23

Разкриване на информация на инвеститорите

1. ЛУАИФ предоставят за всеки управляван от тях АИФ от ЕС, и за всеки АИФ, който предлагат в Съюза, в съответствие с устава или учредителните документи на АИФ, на инвеститорите в АИФ, преди да са инвестирали в АИФ, следната информация, както и всички последващи съществени изменения, свързани с нея:

а) описание на инвестиционната стратегия и целите на АИФ, информация за мястото на установяване на всеки главен АИФ и за мястото на установяване на базовите фондове, ако АИФ е фонд, инвестиращ във фондове, описание на видовете активи, в които АИФ може да инвестира, на техниките, които може да прилага, както и на всички свързани с тях рискове, всички приложими ограничения за инвестиране, обстоятелствата, при които АИФ може да използва ливъридж, позволените видове и източници на ливъридж и на свързаните с тях рискове, всички

([1]) ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87.

▼B

ограничения за използването на ливъридж и всякакви условия за повторно използване на обезпечения или активи, както и максималното ниво на ливъридж, което ЛУАИФ има право да използва от името на АИФ;

б) описание на процедурите, с които АИФ може да променя инвестиционната си стратегия или инвестиционната си политика, или и двете;

в) описание на основните правни последици от установените във връзка с инвестирането договорни отношения, включително информация за компетентната юрисдикция, за приложимото право и за наличието или липсата на правни инструменти, предвиждащи признаване и изпълнение на съдебни решения на територията, на която е установен АИФ;

г) идентификационни данни на ЛУАИФ, на депозитаря на АИФ, на одитора и на всички други доставчици на услуги, както и описание на техните задължения и на правата на инвеститорите;

д) описание на начина, по който ЛУАИФ осигурява спазването на изискванията на член 9, параграф 7;

е) описание на всички делегирани от ЛУАИФ функции по управление, посочени в приложение I, и на всички функции по съхранение, делегирани от депозитаря, идентификационни данни на подизпълнителя и евентуалните конфликти на интереси, които това делегиране на функции би могло да породи;

ж) описание на процедурата на АИФ за оценяване и на методологията за оценяване стойността на активите, включително на използваните методи за оценка на активите, чиято стойност е трудно определима, в съответствие с член 19;

з) описание на управлението на ликвидния риск на АИФ, включително на правата на обратно изкупуване както при обичайни, така и при извънредни обстоятелства, и съществуващите договорености за обратно изкупуване с инвеститорите;

и) описание на всички такси, комисиони и разходи, които пряко или косвено се поемат от инвеститорите, както и на максималните им размери;

й) описание на начина, по който ЛУАИФ осигурява равностойно третиране на инвеститорите и, в случай че даден инвеститор получи преференциално третиране или правото да получи преференциално третиране, описание на това преференциално третиране, вида инвеститори, които получават такова преференциално третиране, и, когато е целесъобразно, техните правни или икономически връзки с АИФ или ЛУАИФ;

к) последния годишен отчет по член 22;

л) реда и условията за емитиране и продажба на дялове или акции;

м) последната нетна стойност на активите на АИФ или последната пазарна цена на дял или акция на АИФ в съответствие с член 19;

н) резултатите на АИФ в исторически план, ако има информация за тях;

о) идентификационни данни на основния борсов посредник и описание на всички съществени договорености на АИФ с неговите основни борсови посредници и начина на управление на конфликтите на интереси в тази връзка и уговорките в договора с депозитаря относно възможността за прехвърляне и повторно използване на активите на АИФ и информация за евентуалното прехвърляне на отговорност на основния борсов посредник;

▼B

п) описание на начина и момента на разкриване на информацията, която се изисква по параграфи 4 и 5.

2. ЛУАИФ информира инвеститорите, преди да инвестират в АИФ, за евентуални договорености на депозитаря, позволяващи на последния да се освободи от отговорност в съответствие с член 21, параграф 13. ЛУАИФ информира своевременно инвеститорите и за всички промени във връзка с отговорността на депозитаря.

3. Когато от АИФ се изисква да публикува проспект в съответствие с Директива 2003/71/ЕО или в съответствие с националното право, в допълнение към информацията в проспекта трябва да бъде предоставена само информацията, посочена в параграфи 1 и 2, отделно или като допълнителна информация в проспекта.

4. ЛУАИФ периодично разкриват на инвеститорите за всеки управляван от тях АИФ от ЕС и за всеки АИФ, който предлагат в Съюза, информация за:

а) процента на активите на АИФ, които подлежат на специално третиране поради нисколиквидния им характер;

б) всички нови подходи за управление на ликвидността на АИФ;

в) текущия рисков профил на АИФ и системите за управление на риска, прилагани от ЛУАИФ за управление на тези рискове.

5. ЛУАИФ, които управляват един или повече АИФ от ЕС, използващи ливъридж, или предлагат в Съюза един или повече АИФ, използващи ливъридж, редовно разкриват за всеки такъв АИФ:

а) всички промени в максималното ниво на ливъридж, което ЛУАИФ може да използва от името на АИФ, както и всички права за повторно използване на обезпечения или всяка предоставена гаранция съгласно договореностите за ливъридж;

б) общия размер на използвания ливъридж от този АИФ.

6. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за конкретизиране на задълженията на ЛУАИФ за разкриване на информация, посочени в параграфи 4 и 5, включително честотата, с която се разкрива информацията, посочена в параграф 5. Тези мерки са съобразени с вида на ЛУАИФ, към който се прилагат.

Член 24

Задължения за докладване на компетентните органи

1. ЛУАИФ редовно докладва на компетентните органи в своята държава-членка по произход информация за основните пазари и инструменти, в които извършва търговия от името на управляваните от него АИФ.

То предоставя информация за основните инструменти, с които търгува, за пазарите, на които е член или на които търгува активно, и за основните експозиции и най-важните концентрации за всеки управляван от него АИФ.

2. ЛУАИФ предоставя на компетентните органи на своята държава-членка по произход за всеки управляван от него АИФ от ЕС и за всеки АИФ, който предлага в Съюза, следното:

▼B

а) процента на активите на АИФ, които подлежат на специално третиране поради нисколиквидния им характер;

б) всички нови подходи за управление на ликвидността на АИФ;

в) текущия рисков профил на АИФ и системите за управление на риска, прилагани от ЛУАИФ за управление на пазарния риск, ликвидния риск, риска от контрагента и на други рискове, включително оперативния риск;

г) информация за основните категории активи, в които е инвестирал АИФ; и

д) резултатите от стрес-тестовете, проведени в съответствие с член 15, параграф 3, буква б) и член 16, параграф 1, втора алинея.

3. При поискване ЛУАИФ предоставя на компетентните органи на своята държава-членка по произход следните документи:

а) годишен отчет за всеки управляван от него АИФ от ЕС и за всеки АИФ, който предлага в Съюза, за всяка финансова година в съответствие с член 22, параграф 1;

б) в края на всяко тримесечие — подробен списък на всички управлявани от него АИФ.

4. ЛУАИФ, управляващо АИФ, използващи значителен ливъридж, предоставя на компетентните органи на своята държава-членка по произход информация за общото ниво на ливъридж, използвано от всеки управляван от него АИФ, класификация на този ливъридж според това, дали е резултат от заемане на парични средства или ценни книжа или е включен във финансови деривативи, както и доколко активите на АИФ са използвани повторно в рамките на договорености, свързани с ливъридж.

Тази информация включва идентификационни данни на петте най-големи източници на заемни парични средства или ценни книжа за всеки АИФ, управляван от ЛУАИФ, и за размера на ливъриджа, получен от всеки от тези източници за всеки от тези АИФ.

За ЛУАИФ от трета държава задълженията за докладване, посочени в настоящия параграф, се ограничават до управляваните от тях АИФ от ЕС и АИФ от трета държава, които предлагат в Съюза.

5. Когато това е необходимо за ефективното наблюдение на системния риск, компетентните органи на държавата-членка по произход могат периодично или в конкретен случай да изискват допълнителна информация освен описаната в настоящия член. Компетентните органи информират ЕОЦКП за изискванията за допълнителна информация.

При извънредни обстоятелства и когато това е необходимо, за да се осигури стабилността и целостта на финансовата система или да се насърчи дългосрочният устойчив растеж, ЕОЦКП може да поиска от компетентните органи на държавата-членка по произход да наложат допълнителни изисквания за докладване.

6. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за конкретизиране на:

▼B

а) кога се счита, че се използва значителен ливъридж за целите на параграф 4; и

б) задълженията за докладване и предоставяне на информация, предвидени в настоящия член.

Тези мерки отчитат необходимостта от избягване на прекомерната административна тежест за компетентните органи.

ГЛАВА V

ЛУАИФ, УПРАВЛЯВАЩИ ОСОБЕНИ ВИДОВЕ АИФ

РАЗДЕЛ 1

ЛУАИФ, управляващи АИФ, използващи ливъридж

Член 25

Използване на информация от компетентните органи, сътрудничество в областта на надзора и ограничения на ливъриджа

1. Държавите-членки гарантират, че компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ използват информацията, която се събира съгласно член 24, за да установят доколко използването на ливъридж допринася за увеличаване на системния риск във финансовата система, рисковете от дезорганизация на пазарите или рисковете за икономическия ръст в дългосрочен план.

2. Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ гарантират, че цялата информация, събрана в съответствие с член 24 за всички ЛУАИФ, върху които те упражняват надзор, както и информацията, събрана в съответствие с член 7, се предоставя на разположение на компетентните органи на други съответни държави-членки, на ЕОЦКП и на ЕССР чрез установените в член 50 процедури за сътрудничество в областта на надзора. Те предоставят незабавно информацията чрез тези процедури, както и на двустранна основа на компетентните органи на други пряко заинтересовани държави-членки, ако ЛУАИФ, за което отговарят, или управляван от него АИФ би могъл да представлява значителен източник на риск от контрагента за кредитна институция или други системно важни институции в други държави-членки.

3. ЛУАИФ доказва, че ограниченията на ливъриджа, определени за всеки управляван от него АИФ, са разумни и че спазва тези ограничения във всеки един момент. Компетентните органи оценяват рисковете, които би породило използването на ливъридж от ЛУАИФ за управляваните от него АИФ, и когато преценят, че това е необходимо за осигуряване на стабилността и целостта на финансовата система, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ, след като уведомят ЕОЦКП, ЕССР и компетентните органи на съответния АИФ, налагат ограничения на нивото на ливъридж, което ЛУАИФ има право да използва, или други ограничения, свързани с управлението на АИФ, по отношение на управляваните от него АИФ, за да ограничат възможността използването на ливъридж да доведе до увеличаване на системния риск във финансовата система или на рисковете от дезорганизация на пазарите. Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ уведомяват надлежно ЕОЦКП, ЕССР и компетентните органи на АИФ за предприетите в тази насока действия чрез установените в член 50 процедури.

▼B

4. Уведомлението по параграф 3 се извършва най-малко десет работни дни преди момента, от който се планира мярката да започне да се прилага или да бъде подновена. Уведомлението съдържа сведения за планираната мярка, причините за вземане на мярката и моментът, от който се планира мярката да започне да се прилага. При извънредни обстоятелства компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ могат да решат предложената мярка да започне да се прилага в срока по първо изречение.

5. ЕОЦКП улеснява и координира процеса, и по-специално се стреми да гарантира, че компетентните органи следват последователен подход по отношение на мерките, предложени от компетентните органи съгласно параграф 3.

6. След получаване на уведомлението по параграф 3 ЕОЦКП отправя съвети до компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ относно мярката, която е предложена или взета. Тези съвети може по-конкретно да засягат въпроса, дали условията за предприемане на действия могат да се считат за изпълнени и дали мерките са целесъобразни, както и въпроса за продължителността на мерките.

7. Въз основа на информацията, получена съгласно параграф 2, и след като вземе предвид съветите на ЕССР, ЕОЦКП може да прецени, че ливъриджът, използван от дадено ЛУАИФ или група от ЛУАИФ, поражда значителен риск за стабилността и целостта на финансовата система и може да отправи съвети до компетентните органи, като посочи коригиращите мерки, които трябва да бъдат взети, включително ограниченията на нивото на ливъридж, което има право да използва това ЛУАИФ или група от ЛУАИФ. ЕОЦКП веднага уведомява съответните компетентни органи, ЕССР и Комисията за всяко такова решение.

8. Ако даден компетентен орган има намерение да предприеме действия, които се отклоняват от съветите на ЕОЦКП по параграфи 6 и 7, той информира ЕОЦКП, като посочва причините за това. ЕОЦКП може да оповести факта, че отделен компетентен орган не се съобразява или не възнамерява да се съобразява с неговите съвети. ЕОЦКП също така може да вземе решение за всеки отделен случай да публикува причините за несъобразяването с неговите съвети, посочени от компетентния орган. Съответните компетентни органи се уведомяват предварително за това публикуване.

9. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за определяне на принципите, в които се посочва при какви обстоятелства компетентните органи прилагат разпоредбите на параграф 3, като отчитат различните стратегии на АИФ, различните пазарни условия, при които действат АИФ, и евентуалните проциклични ефекти от прилагането на тези разпоредби.

РАЗДЕЛ 2

Задължения на ЛУАИФ, управляващи АИФ, които придобиват контрол върху некотирани дружества и емитенти

Член 26

Приложно поле

1. Настоящият раздел се прилага за:

▼B

а) ЛУАИФ, управляващи един или повече АИФ, които самостоятелно или съвместно въз основа на споразумение, целящо придобиване на контрол, придобиват контрол върху некотирано дружество в съответствие с параграф 5;

б) ЛУАИФ, които си сътрудничат с един или повече ЛУАИФ въз основа на споразумение, съгласно което управляваните съвместно от тях АИФ придобиват контрол върху некотирано дружество в съответствие с параграф 5.

2. Настоящият раздел не се прилага, когато съответните некотирани дружества са:

а) малки и средни предприятия по смисъла на член 2, параграф 1 от приложението към Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия ([1]); или

б) предприятия със специална цел придобиване, стопанисване или управление на недвижими имоти.

3. Без да се засягат параграфи 1 и 2 от настоящия член, член 27, параграф 1 се прилага също за ЛУАИФ, управляващи АИФ, които придобиват участие в некотирано дружество, което не им дава контрол.

4. Член 28, параграфи 1, 2 и 3 и член 30 се прилагат и за ЛУАИФ, управляващи АИФ, които придобиват контрол върху емитенти. За целите на тези членове параграфи 1 и 2 от настоящия член се прилагат *mutatis mutandis*.

5. За целите на настоящия раздел при некотираните дружества „контрол“ означава притежаването на повече от 50 % от правата на глас в дружествата.

Ако е установен контрол по първа алинея, при изчисляването на процента на правата на глас, притежавани от съответния АИФ, в допълнение към правата на глас, притежавани пряко от съответния АИФ, се вземат предвид правата на глас на следните:

а) всяко предприятие, контролирано от АИФ; и

б) всяко физическо или юридическо лице, което действа от свое име, но за сметка на АИФ или от името на предприятие, контролирано от АИФ.

Процентът на правата на глас се изчислява въз основа на всички акции с право на глас, независимо от това дали упражняването на тези права е временно ограничено.

Независимо от член 4, параграф 1, подточка i), за целите на член 28, параграфи 1, 2 и 3 и член 30 по отношение на емитенти контролът се определя в съответствие с член 5, параграф 3 от Директива 2004/25/ЕО.

6. Настоящият раздел се прилага при условията и ограниченията, предвидени в член 6 от Директива 2002/14/ЕО.

7. Настоящият раздел се прилага, без да се засягат приетите от държавите-членки по-строги правила в областта на придобиването на участие в емитенти и некотирани дружества на тяхна територия.

([1]) ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36.

▼B

Член 27

Уведомяване за придобиването на значително участие и контрол върху некотирани дружества

1. Когато даден АИФ придобие, разпорежда се или притежава акции от некотирано дружество, държавите-членки изискват от управляващото го ЛУАИФ да уведоми компетентните органи на своята държава-членка по произход за дела на правата на глас в некотираното дружество, притежавани от АИФ, във всеки един момент, когато този дял достигне, надхвърли или падне под праговете от 10 %, 20 %, 30 %, 50 % и 75 %.

2. Когато даден АИФ самостоятелно или съвместно придобие контрол върху некотирано дружество съгласно член 26, параграф 1, във връзка с параграф 5 от посочения член, държавите-членки изискват от ЛУАИФ, управляващо такъв АИФ, да уведоми за придобиването на контрол от АИФ следните лица:

а) некотираното дружество;

б) акционерите, чиито идентификационните данни и адреси са известни на ЛУАИФ или могат да бъдат предоставени от некотираното дружество или от регистър, до който ЛУАИФ има или може да получи достъп; и

в) компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ.

3. Изискваното съгласно параграф 2 уведомление съдържа следната допълнителна информация:

а) новото разпределение на правата на глас;

б) условията, при спазване на които е придобит контролът, включително идентификационните данни на отделните участващи акционери, всяко физическо или юридическо лице с право да упражнява права на глас от тяхно име, както и, когато е приложимо, веригата предприятия, чрез които реално се упражняват правата на глас;

в) датата, на която е придобит контролът.

4. В своето уведомление до некотираното дружество ЛУАИФ изисква от управителния орган на дружеството да информира без неоправдано забавяне представителите на служителите или, когато няма такива, самите служители за придобиването на контрол от АИФ, управляван от ЛУАИФ, и да им предостави информацията, посочена в параграф 3. ЛУАИФ полага всички възможни усилия с цел да гарантира, че представителите на служителите или, когато няма такива, самите служители са надлежно информирани от управителния орган в съответствие с настоящия член.

5. Уведомленията, посочени по параграфи 1, 2 и 3, се извършват възможно най-бързо и не по-късно от десет работни дни след датата, на която АИФ е достигнал, надхвърлил или паднал под съответния праг или е придобил контрол върху некотираното дружество.

Член 28

Предоставяне на информация при придобиване на контрол

1. Когато даден АИФ, самостоятелно или съвместно, придобие контрол върху некотирано дружество или емитент съгласно член 26, параграф 1, във връзка с параграф 5 от посочения член, държавите-членки изискват от ЛУАИФ, управляващо такъв АИФ, да предостави информацията, посочена в параграф 2 от настоящия член на:

▼B

а) съответното дружество;

б) акционерите на дружеството, чиито идентификационни данни и адреси са известни на ЛУАИФ или могат да бъдат получени от дружеството или от регистър, до който ЛУАИФ има или може да получи достъп; и

в) компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ.

Държавите-членки могат да изискват информацията, посочена в параграф 2, да бъде предоставена и на компетентните органи на некотираното дружество, които държавите-членки могат да посочат за тази цел.

2. ЛУАИФ предоставя:

а) идентификационните данни на ЛУАИФ, които самостоятелно или въз основа на споразумение с други ЛУАИФ управляват АИФ, които са придобили контрол;

б) политиката за предотвратяване и управляване на конфликти на интереси, по-специално между ЛУАИФ, АИФ и дружеството, включително информация за конкретните гаранции, създадени с цел да се гарантира, че всяко споразумение е сключено в условията на равнопоставеност между ЛУАИФ и/или АИФ и дружеството; и

в) политиката за вътрешна и външна комуникация във връзка с дружеството, по-специално по отношение на служителите.

3. В своето уведомление до дружеството съгласно параграф 1, буква а), ЛУАИФ изисква от управителния орган на дружеството да предостави без неоправдано забавяне на представителите на служителите или, когато няма такива, на самите служители информацията, посочена в параграф 1. ЛУАИФ полага всички възможни усилия с цел да гарантира, че представителите на служителите или, когато няма такива, самите служители са надлежно информирани от управителния орган в съответствие с настоящия член.

4. Когато даден АИФ, самостоятелно или съвместно, придобие контрол върху некотирано дружество съгласно член 26, параграф 1, във връзка с параграф 5 от посочения член, държавите-членки изискват от ЛУАИФ, управляващо такъв АИФ, да гарантира, че този АИФ или ЛУАИФ, действащо от името на този АИФ, разкрива своите намерения по отношение на бъдещата дейност на некотираното дружество и евентуалните последици за заетостта, включително всяка съществена промяна в условията на заетост, на:

а) некотираното дружество; и

б) акционерите на некотираното дружество, чиито идентификационни данни и адреси са известни на ЛУАИФ или могат да бъдат получени от некотираното дружество или от регистър, до който ЛУАИФ има или може да получи достъп.

Освен това ЛУАИФ, управляващо съответния АИФ, изисква и полага всички възможни усилия с цел да гарантира, че управителният орган на некотираното дружество предоставя информацията, посочена в първа алинея, на представителите на служителите или, когато няма такива, на самите служители на некотираното дружество.

5. Когато даден АИФ придобие контрол върху некотирано дружество съгласно член 26, параграф 1, във връзка с параграф 5 от посочения член, държавите-членки изискват от ЛУАИФ, управляващо такъв АИФ, да предостави на компетентните органи на своята държава-членка по произход и на инвеститорите в АИФ информация относно финансирането на придобиването.

▼B

Член 29

Специални разпоредби относно годишния отчет на АИФ, които упражняват контрол върху некотирани дружества

1. Когато даден АИФ, самостоятелно или съвместно, придобие контрол върху некотирано дружество съгласно член 26, параграф 1, във връзка с параграф 5 от посочения член, държавите-членки изискват от ЛУАИФ, управляващо такъв АИФ:

а) да изисква и полага всички възможни усилия с цел да гарантира, че годишният отчет на некотираното дружество, изготвен в съответствие с параграф 2, се предоставя от управителния орган на дружеството на всички представители на служителите или, когато няма такива, на самите служители в срока за изготвяне на такъв годишен отчет в съответствие с приложимото национално право; или

б) за всеки такъв АИФ да включва в годишния отчет, предвиден в член 22, информацията по параграф 2 във връзка със съответното некотирано дружество.

2. Допълнителната информация, която се включва в годишния отчет на дружеството или на АИФ в съответствие с параграф 1, включва най-малко обективен преглед на развитието на дейността на дружеството, отразяващ ситуацията в края на отчетния период. Отчетът съдържа и информация за:

а) всички важни събития, настъпили след приключването на финансовата година;

б) вероятното бъдещо развитие на дружеството; и

в) информация за придобиването на собствени акции, предвидено в член 22, параграф 2 от Директива 77/91/ЕИО на Съвета ([1]).

3. ЛУАИФ, управляващо съответния АИФ:

а) изисква и полага всички възможни усилия с цел да гарантира, че управителният орган на некотираното дружество предоставя във връзка със съответното дружество информацията, посочена в параграф 1, буква б), на представителите на служителите на съответното дружество или, когато няма такива, на самите служители в срока, посочен в член 22, параграф 1; или

б) предоставя на инвеститорите в АИФ информацията, посочена в параграф 1, буква а), която вече е на разположение, в срока, посочен в член 22, параграф 1, и във всички случаи не по-късно от датата на изготвяне на годишния отчет на некотираното дружество в съответствие с приложимото национално право.

Член 30

Разпродаване на активи

1. Когато даден АИФ, самостоятелно или съвместно, придобие контрол върху некотирано дружество или емитент съгласно член 26, параграф 1, във връзка с параграф 5 от посочения член, държавите-членки изискват ЛУАИФ, управляващо такъв АИФ, през период от 24 месеца след придобиването на контрол върху дружеството от АИФ:

([1]) ОВ L 26, 31.1.1977 г., стр. 1.

▼B

а) да няма право да улеснява, подкрепя или дава указания за разпределяне, намаляване на капитала, обратно изкупуване на акции и/или придобиване на собствени акции от дружеството, както е описано в параграф 2;

б) доколкото ЛУАИФ има право да гласува от името на АИФ на заседанията на управителните органи на дружеството, да не гласува за разпределяне, намаляване на капитала, обратно изкупуване на акции и/или придобиване на собствени акции от дружеството, както е описано в параграф 2; и

в) във всички случаи да полага всички възможни усилия за предотвратяване на разпределянето, намаляването на капитала, обратното изкупуване на акции и/или придобиването на собствени акции от дружеството, както е описано в параграф 2.

2. Задълженията, наложени на ЛУАИФ съгласно параграф 1, се отнасят до:

а) всяко разпрееляне между акционерите, направено, когато на последната дата от последната финансова година нетните активи, отразени в годишните отчети на дружеството, са или след такова разпределяне биха спаднали под размера на записания капитал и резервите, които не подлежат на разпределяне по закон или съгласно устава, като се приема, че когато непотърсената част от записания капитал не е включена в активите, отразени в баланса, тази сума се приспада от размера на записания капитал;

б) всяко разпределяне между акционерите, чийто размер би надхвърлил размера на печалбата в края на последната финансова година заедно с пренесената печалба и със сумите, изтеглени от резервите, предназначени за тази цел, намален с пренесените загуби и сумите, отнесени в резерв в съответствие със закона или устава;

в) доколкото е разрешено придобиването на собствени акции, придобиването на акции от дружеството, включително такива, придобити на по-ранен етап от дружеството и притежавани от него, както и на акции, придобити от лице, действащо от свое име, но за сметка на дружеството, което би довело до намаляване на нетните активи под размера, посочен в буква а).

3. За целите на параграф 2:

а) понятието „разпределяне“, посочено в параграф 2, букви а) и б), включва по-конкретно изплащането на дивиденти и лихви по акциите;

б) разпоредбите за намаляването на капитала не се прилагат за намаляване на записания капитал, чиято цел е покриване на претърпени загуби или отнасяне на парични суми в резерв, който не подлежи на разпределяне, при условие че след тази операция размерът на този резерв е не повече от 10 % от намаления записан капитал; и

в) ограничението, предвидено в параграф 2, буква в), се прилага при спазване на член 20, параграф 1, букви б)—з) от Директива 77/91/ЕИО.

▼B

ГЛАВА VI

ПРАВА НА ЛУАИФ ОТ ЕС ДА ПРЕДЛАГАТ И УПРАВЛЯВАТ АИФ ОТ ЕС В СЪЮЗА

Член 31

Предлагане на дялове или акции от АИФ от ЕС в държавата-членка по произход на ЛУАИФ

1. Държавите-членки гарантират, че получило разрешение ЛУАИФ от ЕС може да предлага дялове или акции от всеки управляван от него АИФ от ЕС на професионални инвеститори в държавата-членка по произход на ЛУАИФ, ако са изпълнени предвидените в настоящия член изисквания.

Когато АИФ от ЕС е захранващ АИФ, посоченото в първа алинея право на предлагане зависи от спазването на условието главният АИФ също да е АИФ от ЕС, който се управлява от получило разрешение ЛУАИФ от ЕС.

2. ЛУАИФ уведомява компетентните органи на своята държава-членка по произход за всеки АИФ от ЕС, който възнамерява да предлага.

Това уведомление включва документите и информацията, посочени в приложение III.

3. В срок от 20 работни дни след получаване на напълно комплектованото уведомление съгласно параграф 2 компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ информират ЛУАИФ дали може да започне да предлага АИФ, посочен в уведомлението съгласно параграф 2. Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ могат да се противопоставят на предлагането на АИФ само ако управлението на АИФ от страна на ЛУАИФ не е или няма да бъде в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ не спазва или няма да спазва настоящата директива по друг начин. В случай на положително решение ЛУАИФ може да започне да предлага АИФ в своята държава-членка по произход, считано от датата, на която компетентните органи са го уведомили в тази връзка.

Ако става въпрос за различни органи, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ информират също така компетентните органи на АИФ, че ЛУАИФ може да започне да предлага дялове или акции от АИФ.

4. При съществена промяна в някое от сведенията, съобщени в съответствие с параграф 2, ЛУАИФ уведомява писмено за тази промяна компетентните органи на своята държава-членка по произход най-малко един месец преди внасянето на промяната — във връзка с всички планирани от ЛУАИФ промени, или веднага след настъпване на непланирана промяна.

Ако в резултат на планирана промяна управлението на АИФ от ЛУАИФ би престанало да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ би престанало да спазва настоящата директива по друг начин, съответните компетентни органи без неоправдано забавяне информират ЛУАИФ, че не може да внесе промяната.

▼B

Ако планирана промяна бъде внесена въпреки първа и втора алинея или ако настъпи непланирана промяна, в резултат на което управлението на АИФ от ЛУАИФ престава да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ престава да спазва настоящата директива по друг начин, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ предприемат всички необходими мерки съгласно член 46, включително, ако е необходимо, налагат изрична забрана на предлагането на АИФ.

5. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на:

а) формата и съдържанието на образеца на уведомителното писмо, посочено в параграф 2; и

б) формата на писменото уведомление, посочено в параграф 4.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

6. Без да се засягат разпоредбите на член 43, параграф 1, държавите-членки изискват АИФ, управлявани и предлагани от ЛУАИФ, да се предлагат единствено на професионални инвеститори.

Член 32

Предлагане на дялове или акции от АИФ от ЕС в държави-членки, различни от държавата-членка по произход на ЛУАИФ

1. Държавите-членки гарантират, че получило разрешение ЛУАИФ от ЕС може да предлага дялове или акции от управляван от него АИФ от ЕС на професионални инвеститори от друга държава-членка, различна от държавата-членка по произход на ЛУАИФ, когато са изпълнени предвидените в настоящия член изисквания.

Когато АИФ от ЕС е захранващ АИФ, посоченото в първа алинея право на предлагане зависи от спазването на условието главният АИФ също да е АИФ от ЕС и да е управляван от получило разрешение ЛУАИФ от ЕС.

2. ЛУАИФ уведомява компетентните органи на своята държава-членка по произход за всеки АИФ от ЕС, който възнамерява да предлага.

Това уведомление включва документите и информацията, посочени в приложение IV.

3. Не по-късно от 20 работни дни след датата на получаване на напълно комплектованото уведомление съгласно параграф 2 компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ предават напълно комплектованото уведомление на компетентните органи на държавите-членки, в които се планира да се предлага АИФ. Подобно предаване се извършва само ако управлението на АИФ от ЛУАИФ е и ще бъде в съответствие с настоящата директива и ако ЛУАИФ спазва настоящата директива като цяло.

Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ прилагат уверение за това, че съответното ЛУАИФ притежава разрешение за управление на АИФ с определена инвестиционна стратегия.

▼B

4. След предаване на уведомлението компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ незабавно уведомяват ЛУАИФ за предаването. ЛУАИФ може да започне да предлага АИФ в приемащата държава-членка на ЛУАИФ от датата на това уведомление.

Ако става въпрос за различни органи, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ информират също така компетентните органи на АИФ, че ЛУАИФ може да започне да предлага дяловете или акциите от АИФ в приемащата държава-членка на ЛУАИФ.

5. По отношение на посочените в буква з) от приложение IV механизми се прилагат законите на приемащата държава-членка на ЛУАИФ и се упражнява надзор от нейна страна.

6. Държавите-членки гарантират, че уведомителното писмо от ЛУАИФ, посочено в параграф 2, и уверението, посочено в параграф 3, са на език, обичайно използван в сферата на международните финанси.

Държавите-членки гарантират, че техните компетентни органи приемат електронното предаване и съхраняване на документите по параграф 3.

7. При съществена промяна в някое от сведенията, съобщени в съответствие с параграф 2, ЛУАИФ уведомява писмено за тази промяна компетентните органи на своята държава-членка по произход най-малко един месец преди внасянето на планирана промяна или веднага след настъпването на непланирана промяна.

Ако в резултат на планирана промяна управлението на АИФ от ЛУАИФ би престанало да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ би престанало да спазва настоящата директива по друг начин, съответните компетентни органи без неоправдано забавяне информират ЛУАИФ, че не може да внесе промяната.

Ако планирана промяна бъде внесена въпреки първа и втора алинея или ако настъпи непланирана промяна, в резултат на което управлението на АИФ от ЛУАИФ би престанало да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ би престанало да спазва настоящата директива по друг начин, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ предприемат всички необходими мерки в съответствие с член 46, включително, ако е необходимо, налагат изрична забрана за предлагането на АИФ.

Ако промените са приемливи, тъй като не засягат съответствието на управлението на АИФ от ЛУАИФ с настоящата директива или спазването от ЛУАИФ на разпоредбите от настоящата директива по друг начин, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ незабавно информират компетентните органи на приемащата държава-членка на ЛУАИФ за тези промени.

8. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на:

а) формата и съдържанието на образеца на уведомителното писмо, посочено в параграф 2;

б) формата и съдържанието на образеца на уверението, посочено в параграф 3;

▼B

в) формата на предаването, посочено в параграф 3; и

г) формата на писменото уведомление, посочено в параграф 7.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

9. Без да се засягат разпоредбите на член 43, параграф 1, държавите-членки изискват АИФ, управлявани и предлагани от ЛУАИФ, да се предлагат единствено на професионални инвеститори.

Член 33

Условия за управление на АИФ от ЕС, установени в други държави-членки

1. Държавите-членки гарантират, че получило разрешение ЛУАИФ от ЕС, може да управлява АИФ от ЕС, установен в друга държава-членка, пряко или посредством откриването на клон, при условие че ЛУАИФ е получило разрешение за управлението на такъв вид АИФ.

2. Всяко ЛУАИФ, което възнамерява за пръв път да управлява АИФ от ЕС, установени в друга държава-членка, съобщава на компетентните органи на своята държава-членка по произход следната информация:

а) държавата-членка, на чиято територия възнамерява да управлява АИФ пряко или като открие клон;

б) програмата на предвижданите дейности, в която се посочват по-специално услугите, които възнамерява да предоставя, и идентификационни данни на АИФ, които възнамерява да управлява.

3. Ако ЛУАИФ възнамерява да открие клон, то предоставя в допълнение към посоченото в параграф 2 следната информация:

а) организационната структура на клона;

б) адреса на АИФ в държавата-членка по произход, от който могат да бъдат получени документи;

в) имената и данните за контакт на отговарящите за управлението на клона лица.

4. В срок от един месец от получаването на пълната документация в съответствие с параграф 2 или от два месеца от получаването на пълната документация в съответствие с параграф 3, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ предават пълната документация на компетентните органи на приемащата държава-членка на ЛУАИФ. Подобно предаване се извършва само ако управлението на АИФ от ЛУАИФ е и ще бъде в съответствие с настоящата директива и ако ЛУАИФ спазва настоящата директива като цяло.

Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ прилагат уверение за това, че съответното ЛУАИФ е получило разрешение от тях.

Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ веднага уведомяват ЛУАИФ за предаването.

ЛУАИФ може да започне да предлага своите услуги в неговата приемаща държава-членка след получаването на уведомлението за предаването.

▼B

5. Приемащата държава-членка на ЛУАИФ не налага никакви допълнителни изисквания на съответното ЛУАИФ във връзка с въпросите, които попадат в приложното поле на настоящата директива.

6. При промяна в някое от сведенията, съобщени в съответствие с параграф 2 и, когато е приложимо, параграф 3, ЛУАИФ уведомява писмено за тази промяна компетентните органи на своята държава-членка по произход най-малко един месец преди внасянето на планирана промяна или веднага след настъпването на непланирана промяна.

Ако в резултат на планирана промяна управлението на АИФ от ЛУАИФ би престанало да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ би престанало да спазва настоящата директива по друг начин, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ без неоправдано забавяне информират ЛУАИФ, че не може да внесе промяната.

Ако планирана промяна бъде внесена въпреки първа и втора алинея или ако настъпи непланирана промяна, в резултат на което управлението на АИФ от ЛУАИФ би престанало да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ би престанало да спазва настоящата директива по друг начин, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ предприемат всички необходими мерки в съответствие с член 46.

Ако промените са приемливи, тъй като не засягат съответствието на управлението на АИФ от ЛУАИФ с настоящата директива или спазването от ЛУАИФ на настоящата директива по друг начин, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ без неоправдано забавяне информират компетентните органи на приемащите държави-членки на ЛУАИФ за тези промени.

7. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти за конкретизиране на информацията, която се съобщава в съответствие с параграфи 2 и 3.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

8. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за предаването на информация в съответствие с параграфи 2 и 3.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

ГЛАВА VII

СПЕЦИАЛНИ ПРАВИЛА ПО ОТНОШЕНИЕ НА ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

Член 34

Условия за ЛУАИФ от ЕС, които управляват АИФ от трета държава, които не се предлагат в държавите-членки

1. Държавите-членки гарантират, че получило разрешение ЛУАИФ от ЕС може да управлява АИФ от трета държава, които не се предлагат в Съюза, при условие че:

▼B

а) ЛУАИФ отговоря на всички изисквания, предвидени в настоящата директива, с изключение на тези по членове 21 и 22, по отношение на тези АИФ; и

б) съществуват подходящи договорености за сътрудничество между компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ и надзорните органи на третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, за да се гарантира най-малко ефикасен обмен на информация, който позволява на компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ да изпълняват своите задължения в съответствие с настоящата директива.

2. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки относно договореностите за сътрудничество, посочени в параграф 1, с цел да се разработи обща рамка за улесняване на изготвянето на такива договорености за сътрудничество с трети държави.

3. За да се осигури еднакво прилагане на настоящия член, ЕОЦКП разработва насоки за определяне на условията за прилагане на мерките, приети от Комисията във връзка с договореностите за сътрудничество, посочени в параграф 1.

Член 35

Условия за предлагане с паспорт в Съюза на АИФ от трета държава, управляван от ЛУАИФ от ЕС

1. Държавите-членки гарантират, че получило разрешение ЛУАИФ от ЕС може да предлага дялове или акции от управлявани от него АИФ от трета държава и захранващи АИФ от ЕС, които не отговарят на изискванията, посочени в член 31, параграф 1, втора алинея, на професионални инвеститори в Съюза, когато са изпълнени предвидените в настоящия член условия.

2. ЛУАИФ трябва да изпълняват всички изисквания, предвидени настоящата директива, с изключение на тези по глава VI. Освен това трябва да бъдат изпълнени следните условия:

а) трябва да съществуват подходящи договорености за сътрудничество между компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ и надзорните органи на третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, за да се гарантира най-малко ефикасен обмен на информация, като се взема предвид член 50, параграф 4, който позволява на компетентните органи да изпълняват своите задължения в съответствие с настоящата директива;

б) третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, не е посочена като отказваща съдействие държава или територия в списъка на FATF;

в) третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, е подписала споразумение с държавата-членка по произход на получилото разрешение ЛУАИФ и с всяка друга държава-членка, в която се планира да се предлагат дяловете или акциите от АИФ от трета държава, което е изцяло в съответствие със стандартите, установени в член 26 от Примерната данъчна конвенция на ОИСР относно доходите и капитала, и което осигурява ефективен обмен на информация по данъчни въпроси, включително многостранни данъчни споразумения.

▼B

Когато компетентен орган на друга държава-членка не е съгласен с оценката, направена във връзка с прилагането на първа алинея, букви а) и б), от компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ, съответните компетентни органи могат да отнесат въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

3. Ако ЛУАИФ възнамерява да предлага дялове или акции от АИФ от трета държава в своята държава-членка по произход, ЛУАИФ уведомява компетентните органи на своята държава-членка по произход за всеки АИФ от трета държава, който възнамерява да предлага.

Това уведомление включва документите и информацията, посочени в приложение III.

4. Не по-късно от 20 работни дни след получаване на пълното уведомление съгласно параграф 3 компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ информират ЛУАИФ дали може да започне да предлага на нейна територия АИФ, посочен в уведомлението съгласно параграф 3. Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ могат да се противопоставят на предлагането на АИФ само ако управлението на АИФ от страна на ЛУАИФ не е или няма да бъде в съответствие с настоящата директива или ако ЛУАИФ не спазва или няма да спазва настоящата директива по друг начин. В случай на положително решение ЛУАИФ може да започне да предлага АИФ в своята държава-членка по произход, считано от датата, на която компетентните органи са го уведомили в тази връзка.

Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ информират също така ЕОЦКП, че ЛУАИФ може да започне да предлага дяловете или акциите от АИФ в държавата-членка по произход на ЛУАИФ.

5. Ако ЛУАИФ възнамерява да предлага дялове или акции от АИФ от трета държава в държава-членка, различна от неговата държава-членка по произход, ЛУАИФ уведомява компетентните органи на своята държава-членка по произход за всеки АИФ от трета държава, който възнамерява да предлага.

Това уведомление включва документите и информацията, посочени в приложение IV.

6. Не по-късно от 20 работни дни след датата на получаване на напълно комплектованото уведомление съгласно параграф 5 компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ предават напълно комплектованото уведомление на компетентните органи на държавата-членка, в която се планира да се предлага АИФ. Подобно предаване се извършва само ако управлението на АИФ от ЛУАИФ е и ще бъде в съответствие с настоящата директива и ако ЛУАИФ спазва настоящата директива като цяло.

Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ прилагат уверение за това, че съответното ЛУАИФ притежава разрешение за управление на АИФ с определена инвестиционна стратегия.

7. След предаване на комплектованото уведомление компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ незабавно уведомяват ЛУАИФ за предаването. ЛУАИФ може да започне да предлага АИФ в съответните приемащи държави-членки на ЛУАИФ от датата, на която компетентните органи са го уведомили в тази връзка.

Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ информират също така ЕОЦКП, че ЛУАИФ може да започне да предлага дяловете или акциите от АИФ в приемащите държави-членки на ЛУАИФ.

▼B

8. По отношение на посочените в буква з) от приложение IV механизми се прилагат законите на приемащите държави-членки на ЛУАИФ и се упражнява надзор от тяхна страна.

9. Държавите-членки гарантират, че уведомителното писмо от ЛУАИФ, посочено в параграф 5, и уверението, посочено в параграф 6, са на език, обичайно използван в сферата на международните финанси.

Държавите-членки гарантират, че техните компетентни органи приемат електронното предаване и съхраняване на документите по параграф 6.

10. При съществена промяна в някое от сведенията, съобщени в съответствие с параграф 3 или параграф 5, ЛУАИФ уведомява писмено за тази промяна компетентните органи на своята държава-членка по произход най-малко един месец преди внасянето на планирана промяна или веднага след настъпването на непланирана промяна.

Ако в резултат на планирана промяна управлението на АИФ от ЛУАИФ би престанало да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ би престанало да спазва настоящата директива по друг начин, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ без неоправдано забавяне информират ЛУАИФ, че не може да внесе промяната.

Ако планирана промяна бъде внесена въпреки първа и втора алинея или ако настъпи непланирана промяна, в резултат на което управлението на АИФ от ЛУАИФ би престанало да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ би престанало да спазва настоящата директива по друг начин, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ предприемат всички необходими мерки в съответствие с член 46, включително, ако е необходимо, налагат изрична забрана за предлагането на АИФ.

Ако промените са приемливи, тъй като не засягат съответствието на управлението на АИФ от ЛУАИФ с настоящата директива или спазването от ЛУАИФ на настоящата директива по друг начин, компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ незабавно информират ЕОЦКП, доколкото промените засягат прекратяване на предлагането на определени АИФ или предлагане на допълнителни АИФ и — ако е приложимо, информират компетентните органи на приемащите държави-членки на ЛУАИФ за тези промени.

11. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки относно договореностите за сътрудничество, посочени в параграф 2, буква а), с цел да се разработи обща рамка за улесняване на изготвянето на такива договорености за сътрудничество с трети държави.

12. За да се осигури еднакво прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва насоки за определяне на условията за прилагане на мерките, приети от Комисията във връзка с договореностите за сътрудничество, посочени в параграф 2, буква а).

13. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на минималното съдържание на договореностите на сътрудничество, посочени в параграф 2, буква а), така че да се гарантира, че както компетентните органи на държавата-членка по произход, така и тези на приемащите държави-членки получават достатъчна информация, за да могат да упражняват своите правомощия за надзор и разследване съгласно настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

▼B

14. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за конкретизиране на процедурите за координация и обмен на информация между компетентните органи на държавата-членка по произход и компетентните органи на приемащите държави-членки на ЛУАИФ.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

15. В случай че компетентен орган отхвърли искане за обмен на информация в съответствие с регулаторните технически стандарти, посочени в параграф 14, съответните компетентни органи могат да отнесат случая до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

16. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на:

а) формата и съдържанието на образеца на уведомителното писмо, посочено в параграф 3;

б) формата и съдържанието на образеца на уведомителното писмо, посочено в параграф 5;

в) формата и съдържанието на образеца на уверението, посочено в параграф 6;

г) формата на предаването, посочено в параграф 6;

д) формата на писменото уведомление, посочено в параграф 10.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

17. Без да се засягат разпоредбите на член 43, параграф 1, държавите-членки изискват АИФ, управлявани и предлагани от ЛУАИФ, да се предлагат единствено на професионални инвеститори.

Член 36

Условия за предлагане без паспорт в държави-членки на АИФ от трета държава, управлявани от ЛУАИФ от ЕС

1. Без да се засяга член 35, държавите-членки могат да разрешат на получило разрешение ЛУАИФ от ЕС да предлага на професионални инвеститори само на тяхна територия дялове или акции от управлявани от него АИФ от трета държава и захранващи АИФ от ЕС, които не отговарят на изискванията, посочени в член 31, параграф 1, втора алинея, при условие че:

а) ЛУАИФ спазва всички изисквания, предвидени в настоящата директива, с изключение на тези по член 21. Въпреки това ЛУАИФ осигурява определянето на един или повече субекти, които да изпълняват задълженията, посочени в член 21, параграфи 7, 8 и 9. ЛУАИФ не изпълнява тези функции. ЛУАИФ предоставя на своите надзорни органи идентификационните данни на субектите, които отговарят за изпълнение на задълженията, посочени в член 21, параграфи 7, 8 и 9;

▼B

б) за целите на наблюдението на системния риск съществуват подходящи договорености за сътрудничество в съответствие с международните стандарти между компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ и надзорните органи на третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, за да се гарантира ефикасен обмен на информация, който позволява на компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ да изпълняват своите задължения в съответствие с настоящата директива;

в) третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, не е посочена като отказваща съдействие държава или територия в списъка на FATF.

2. Държавите-членки могат да наложат на ЛУАИФ по-строги правила във връзка с предлагането на дялове или акции от АИФ от трета държава на инвеститори на тяхна територия за целите на настоящия член.

3. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки относно договореностите за сътрудничество, посочени в параграф 1, с цел да се разработи обща рамка за улесняване на изготвянето на такива договорености за сътрудничество с трети държави.

4. За да се осигури еднакво прилагане на настоящия член, ЕОЦКП разработва насоки за определяне на условията за прилагане на мерките, приети от Комисията във връзка с договореностите за сътрудничество, посочени в параграф 1.

Член 37

Издаване на разрешение на ЛУАИФ от трета държава, които възнамеряват да управляват АИФ от ЕС и/или да предлагат управлявани от тях АИФ в Съюза съгласно член 39 или член 40

1. Държавите-членки изискват от ЛУАИФ от трета държава, които възнамеряват да управляват АИФ от ЕС и/или да предлагат управлявани от тях АИФ в Съюза съгласно член 39 или член 40, да получат предварително разрешение от компетентните органи на тяхната референтна държава-членка в съответствие с настоящия член.

2. ЛУАИФ от трета държава, което възнамерява да получи предварително разрешение съгласно параграф 1, трябва да спазва настоящата директива, с изключение на глава VI. Когато спазването на определена разпоредба от настоящата директива е несъвместимо със спазване на правото, приложимо по отношение на ЛУАИФ от трета държава и/или АИФ от трета държава, който се предлага в Съюза, ЛУАИФ не е длъжно да спазва настоящата директива, ако може да докаже, че:

а) е невъзможно да съчетае такова спазване със спазване на задължителна разпоредба на правото, приложимо по отношение на ЛУАИФ от трета държава и/или АИФ от трета държава, който се предлага в Съюза;

б) правото, приложимо към ЛУАИФ от трета държава и/или АИФ от трета държава, предвижда равностойно правило със същата регулаторна цел и осигуряващо същото равнище на защита на инвеститорите в съответния АИФ; и

в) ЛУАИФ от трета държава и/или АИФ от трета държава спазва равностойното правило, посочено в буква б).

▼B

3. ЛУАИФ от трета държава, което възнамерява да получи предварително разрешение съгласно параграф 1, трябва да има законен представител, установен в неговата референтна държава-членка. Законният представител е лицето за контакт на ЛУАИФ в Съюза и всяка официална кореспонденция между компетентните органи и ЛУАИФ и между инвеститорите от ЕС в съответния АИФ и ЛУАИФ съгласно настоящата директива се осъществява чрез този законен представител. Законният представител, заедно с ЛУАИФ, изпълнява функцията по съответствието, свързана с дейностите по управление и предлагане, извършвани от ЛУАИФ съгласно настоящата директива.

4. Референтната държава-членка на ЛУАИФ от трета държава се определя, както следва:

а) ако ЛУАИФ от трета държава възнамерява да управлява само един АИФ от ЕС или няколко АИФ от ЕС, установени в една и съща държава-членка, и не възнамерява да предлага АИФ в съответствие с член 39 или член 40 в Съюза, държавата-членка по произход на този или тези АИФ се счита за референтна държава-членка и компетентните органи на тази държава-членка са компетентни за целите на процедурата за издаване на разрешение и на надзора върху ЛУАИФ;

б) ако ЛУАИФ от трета държава възнамерява да управлява няколко АИФ от ЕС, установени в различни държави-членки, и не възнамерява да предлага АИФ в съответствие с член 39 или член 40 в Съюза, референтната държава-членка е:

i) държавата-членка, в която са установени повечето АИФ, или

ii) държавата-членка, в която се управляват най-много активи;

в) ако ЛУАИФ от трета държава възнамерява да предлага само един АИФ от ЕС само в една държава-членка, референтната държава-членка се определя, както следва:

i) ако АИФ е получил разрешение или е регистриран в държава-членка, държавата-членка по произход на АИФ или държавата-членка, в която ЛУАИФ възнамерява да предлага АИФ,

ii) ако АИФ не е получил разрешение или не е регистриран в държава-членка, държавата-членка, в която ЛУАИФ възнамерява да предлага АИФ;

г) ако ЛУАИФ от трета държава възнамерява да предлага само един АИФ от трета държава само в една държава-членка, референтна държава-членка е тази държава-членка;

д) ако ЛУАИФ от трета държава възнамерява да предлага само един АИФ от ЕС, но в различни държави-членки, референтната държава-членка се определя, както следва:

i) ако АИФ е получил разрешение или е регистриран в държава-членка, държавата-членка по произход на АИФ или една от държавите-членки, в които ЛУАИФ възнамерява да развива практическо предлагане, или

ii) ако АИФ не е получил разрешение или не е регистриран в държава-членка, една от държавите-членки, в които ЛУАИФ възнамерява да развива практическо предлагане;

е) ако ЛУАИФ от трета държава възнамерява да предлага само един АИФ от трета държава, но в различни държави-членки, референтната държава-членка е една от тези държави-членки;

▼B

ж) ако ЛУАИФ от трета държава възнамерява да предлага няколко АИФ от ЕС в Съюза, референтната държава-членка се определя, както следва:

i) когато всички АИФ са регистрирани или са получили разрешение в една и съща държава-членка, държавата-членка по произход на АИФ или държавата-членка, в която ЛУАИФ възнамерява да развива практическото предлагане на повечето от тези АИФ,

ii) когато не всички АИФ са регистрирани или са получили разрешение в една и съща държава-членка — държавата-членка, в която ЛУАИФ възнамерява да развива практическото предлагане на повечето от тези АИФ;

з) ако ЛУАИФ от трета държава възнамерява да предлага няколко АИФ от ЕС и от трета държава, или няколко АИФ от трета държава в Съюза, референтна държава-членка е държавата-членка, в която ЛУАИФ възнамерява да развива практическото предлагане на повечето от тези АИФ.

При прилагане на критериите, определени в първа алинея, буква б), буква в), подточка i), букви д) и е) и буква ж), подточка i), са възможни няколко референтни държави-членки. В такъв случай държавите-членки изискват от ЛУАИФ от трета държава, възнамеряващо да управлява АИФ от ЕС, без да ги предлага, и/или да предлага управлявани от него АИФ в Съюза съгласно член 39 или член 40, да подаде искане до компетентните органи на всички държави-членки, които са възможни референтни държави-членки съгласно критериите, установени в посочените букви, за да определят неговата референтна държава-членка помежду си. В срок от един месец от получаване на такова искане тези компетентни органи съвместно решават коя ще бъде референтната държава-членка за подобно ЛУАИФ от трета държава. Компетентните органи на държавата-членка, която бъде определена за референтна държава-членка, без неоправдано забавяне информират за това ЛУАИФ от трета държава. Ако ЛУАИФ от трета държава не бъде надлежно информирано за решението, взето от съответните компетентни органи, до седем дни след вземане на решението или ако съответните компетентни органи не са взели решение в едномесечния срок, ЛУАИФ от трета държава може само да избере референтната си държава-членка въз основа на критериите, определени в настоящия параграф.

ЛУАИФ трябва да бъде в състояние да докаже намерението си да развива практическо предлагане в отделна държава-членка чрез разкриване на маркетинговата си стратегия пред компетентните органи на посочената от него държава-членка.

5. Държавите-членки изискват от ЛУАИФ от трета държава, което възнамерява да управлява АИФ от ЕС, без да ги предлага, и/или да предлага управлявани от него АИФ в Съюза съгласно член 39 или член 40, да подаде искане за разрешение до своята референтна държава-членка.

След като получат заявление за разрешение, компетентните органи оценяват дали определянето от ЛУАИФ във връзка с негова референтна държава-членка съответства на критериите, предвидени в параграф 4. Ако компетентните органи считат, че случаят не е такъв, те отхвърлят искането за разрешение от ЛУАИФ от трета държава, като мотивират своя отказ. Ако компетентните органи считат, че критериите по параграф 4 са изпълнени, те уведомяват ЕОЦКП за това и искат от ЕОЦКП да им даде съвети относно тяхната оценка. В своето уведомление до ЕОЦКП компетентните органи предоставят на ЕОЦКП обосновката от ЛУАИФ на неговата оценка относно референтната държава-членка и информация относно маркетинговата стратегия на ЛУАИФ.

▼B

В срок от един месец след получаване на уведомлението по втора алинея ЕОЦКП отправя съвети до съответните компетентни органи относно тяхната оценка по въпроса за референтната държава-членка в съответствие с критериите, предвидени в параграф 4. ЕОЦКП може да даде отрицателно мнение само ако счита, че не са спазени критериите, предвидени в параграф 4.

Срокът, посочен в член 8, параграф 5, спира да тече по време на обсъжданията в рамките на ЕОЦКП съгласно настоящия параграф.

Ако компетентните органи имат намерение да издадат разрешение, като се отклонят от съветите на ЕОЦКП, посочени в трета алинея, те информират ЕОЦКП, като посочват причините за това. ЕОЦКП оповестява факта, че компетентните органи не се съобразяват или не възнамеряват да се съобразяват с неговите съвети. ЕОЦКП също така може да вземе решение за всеки отделен случай да публикува причините за несъобразяването със неговите съвети, посочени от компетентните органи. Компетентните органи се уведомяват предварително за това публикуване.

Ако компетентните органи имат намерение да издадат разрешение, като се отклонят от съветите на ЕОЦКП, посочени в трета алинея, и ЛУАИФ възнамерява да предлага дялове или акции от управлявани от него АИФ в държави-членки, различни от референтната държава-членка, компетентните органи на референтната държава-членка информират за това обстоятелство и компетентните органи на тези други държави-членки, като посочват причините за това. Ако е приложимо, компетентните органи на референтната държава-членка информират за това и компетентните органи на държавите-членки по произход на АИФ, управлявани от ЛУАИФ, като посочват причините за това.

6. Когато компетентен орган на държава-членка не е съгласен с определянето на референтна държава-членка от ЛУАИФ, съответните компетентни органи могат да отнесат въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

7. Без да се засяга параграф 8, разрешение не се издава, освен ако не са изпълнени следните условия:

а) референтната държава-членка е посочена от ЛУАИФ в съответствие с критериите, предвидени в параграф 4, и това е подкрепено от разкриване на маркетинговата стратегия, а съответните компетентни органи са провели процедурата, предвидена в параграф 5;

б) ЛУАИФ е определило свой законен представител, установен в референтната държава-членка;

в) законният представител, заедно с ЛУАИФ, е лице за контакт на ЛУАИФ от трета държава за инвеститорите в съответните АИФ, за ЕОЦКП и за компетентните органи във връзка с дейностите, за които ЛУАИФ има разрешение в Съюза, и разполага с капацитет, достатъчен най-малкото за изпълнение на функцията по съответствието съгласно настоящата директива;

г) съществуват подходящи договорености за сътрудничество между компетентните органи на референтната държава-членка, компетентните органи на държавата-членка по произход на съответните АИФ от ЕС и надзорните органи на третата държава, в която е установено ЛУАИФ от трета държава, за да се гарантира най-малко ефикасен обмен на информация, който позволява на компетентните органи да изпълняват своите задължения в съответствие с настоящата директива;

▼B

д) третата държава, в която е установено ЛУАИФ от трета държава, не е посочена като отказваща съдействие държава или територия в списъка на FATF;

е) третата държава, в която е установено ЛУАИФ от трета държава, е подписала споразумение с референтната държава-членка, което е изцяло в съответствие със стандартите, установени в член 26 от Примерната данъчна конвенция на ОИСР относно доходите и капитала, и което осигурява ефективен обмен на информация по данъчни въпроси, включително многостранни данъчни споразумения;

ж) ефективното упражняване от компетентните органи на надзорните им функции по настоящата директива не е възпрепятствано нито от законовите, подзаконовите или административните разпоредби на трета държава, приложими за ЛУАИФ, нито от ограничения на правомощията за надзор и разследване на надзорните органи на третата държава.

Когато компетентен орган на друга държава-членка не е съгласен с оценката, направена относно прилагането на букви а)—д) и ж) от настоящия параграф от компетентните органи на референтна държава-членка на ЛУАИФ, съответните компетентни органи могат да отнесат въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

В случай че компетентен орган на АИФ от ЕС не се присъедини в разумен срок към изискваните договорености за сътрудничество, предвидени в първа алинея, буква г), компетентните органи на референтната държава-членка могат да отнесат въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

8. Разрешението се издава в съответствие с разпоредбите на глава II, които се прилагат *mutatis mutandis,* при спазване на следните критерии:

а) информацията по член 7, параграф 2 се допълва от:

i) обосновка от ЛУАИФ на оценката му относно референтната държава-членка съгласно критериите, предвидени в параграф 4, с информация относно маркетинговата стратегия,

ii) списък на онези разпоредби от директивата, които ЛУАИФ не може да спазва, тъй като спазването на тези разпоредби от негова страна е несъвместимо — съгласно посоченото в параграф 2— със спазването на императивна разпоредба на правото, приложимо за ЛУАИФ от трета държава или за АИФ от трета държава, предлаган в Съюза,

iii) писмени доказателства на основата на разработените от ЕОЦКП регулаторни техническите стандарти за това, че съответното законодателство на третата държава предвижда правило, равностойно на разпоредбите, чието спазване е невъзможно, което има същата регулаторна цел и осигурява същото равнище на защита за инвеститорите в съответния АИФ и за това, че ЛУАИФ спазва това равностойно правило; в подкрепа на подобни писмени доказателства е представено правно мнение относно съществуването на съответната несъвместима императивна разпоредба в правото на третата държава, включващо описание на регулаторната цел и естеството на целената с нея защита на инвеститорите, и

▼B

iv) името на законния представител на ЛУАИФ и мястото, в което е установен;

б) информацията, посочена в член 7, параграф 3, може да се ограничи до АИФ от трета държава, които ЛУАИФ възнамерява да управлява, и до тези АИФ, управлявани от ЛУАИФ, които то възнамерява да предлага в Съюза с паспорт;

в) член 8, параграф 1, буква а) не засяга разпоредбите на параграф 2 от настоящия член;

г) член 8, параграф 1, буква д) не се прилага;

д) член 8, параграф 5, втора алинея се разбира като включващ препращане към: „информацията, предоставена в съответствие с член 37, параграф 8, буква а).“

Когато компетентен орган на друга държава-членка не е съгласен с издаването на разрешение от компетентните органи на референтна държава-членка на ЛУАИФ, съответните компетентни органи могат да отнесат въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

9. В случай че компетентните органи на референтната държава-членка считат, че ЛУАИФ може да се позове на параграф 2 с цел освобождаване от спазването на някои разпоредби от настоящата директива, те без неоправдано забавяне информират ЕОЦКП за това. В подкрепа на тази оценка те представят информацията, предоставена от ЛУАИФ съгласно параграф 8, буква а), подточки ii) и iii).

В срок от един месец след получаване на уведомлението по първа алинея ЕОЦКП отправя съвети до съответните компетентни органи във връзка с прилагането на освобождаването от спазване на директивата поради несъвместимост в съответствие с разпоредбите на параграф 2. Тези съвети може по-конкретно да засягат въпроса, дали условията за подобно освобождаване могат да се считат за изпълнени предвид информацията, предоставена от ЛУАИФ съгласно параграф 8, буква а), подточки ii) и iii), и предвид регулаторните технически стандарти за еквивалентност. ЕОЦКП се стреми да утвърди обща европейска надзорна култура и последователни надзорни практики и да осигури последователен подход между компетентните органи във връзка с прилагането на настоящия параграф.

Срокът, посочен в член 8, параграф 5, спира да тече по време на прегледа от страна на ЕОЦКП в съответствие с настоящия параграф.

Ако компетентните органи на референтната държава-членка имат намерение да издадат разрешение, като се отклонят от съветите на ЕОЦКП, посочени във втора алинея, те информират ЕОЦКП, като посочват причините за това. ЕОЦКП оповестява факта, че компетентните органи не се съобразяват или не възнамеряват да се съобразяват със съответните съвети. ЕОЦКП също така може да вземе решение за всеки отделен случай да публикува причините за несъобразяването със съответните съвети, посочени от компетентните органи. Съответните компетентни органи се уведомяват предварително за това публикуване.

Ако компетентните органи имат намерение да издадат разрешение, като се отклонят от съветите на ЕОЦКП, посочени във втора алинея, и ЛУАИФ възнамерява да предлага дялове или акции от управлявани от него АИФ в държави-членки, различни от референтната държава-членка, компетентните органи на референтната държава-членка информират за това обстоятелство и компетентните органи на тези други държави-членки, като посочват причините за това.

▼B

Когато компетентен орган на друга държава-членка не е съгласен с оценката, направена относно прилагането на настоящия параграф от компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ, съответните компетентни органи могат да отнесат въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

10. Компетентните органи на референтната държава-членка без неоправдано забавяне информират ЕОЦКП за резултата от първоначалния процес на издаване на разрешение, за всички промени в разрешението на ЛУАИФ и за отнемането на разрешението.

Компетентните органи информират ЕОЦКП относно заявленията за разрешение, по които са постановили отказ, като предоставят данни относно поискалото разрешение ЛУАИФ и причините за отказ. ЕОЦКП води централен регистър с тези данни, който при поискване се предоставя на разположение на компетентните органи. Компетентните органи третират тази информация като поверителна.

11. Изборът на референтна държава-членка не зависи от последващото развитие на стопанската дейност на ЛУАИФ в Съюза. Въпреки това, ако ЛУАИФ промени маркетинговата си стратегия до две години след издаването на първоначалното разрешение и тази промяна би повлияла на определянето на референтната държава-членка, ако изменената маркетингова стратегия беше първоначалната маркетингова стратегия, ЛУАИФ уведомява компетентните органи на първоначалната референтна държава-членка за промяната, преди да я внесе, и посочва своята референтна държава-членка съгласно критериите, предвидени в параграф 4, и въз основа на новата стратегия. ЛУАИФ обосновава оценката си, като разкрива новата си маркетингова стратегия на първоначалната си референтна държава-членка. Същевременно ЛУАИФ предоставя информация относно законния си представител, включително неговото име и мястото, в което е установен. Законният представител трябва да е установен в новата референтна държава-членка.

Първоначалната референтна държава-членка оценява дали определянето от страна на ЛУАИФ в съответствие с първа алинея е правилно и уведомява ЕОЦКП за това. ЕОЦКП отправя съвети относно оценката на компетентните органи. В своето уведомление до ЕОЦКП компетентните органи предоставят на ЕОЦКП обосновката от ЛУАИФ на неговата оценка относно референтната държава-членка и информация относно новата маркетингова стратегия на ЛУАИФ.

В срок от един месец след получаване на уведомлението по втора алинея ЕОЦКП отправя съвети до съответните компетентни органи относно тяхната оценка. ЕОЦКП отправя съвет за отказ, само в случай че счита, че не са изпълнени критериите, определени в параграф 4.

След като получат съветите на ЕОЦКП в съответствие с трета алинея, компетентните органи от първоначалната референтна държава-членка информират ЛУАИФ от трета държава, първоначалния му законен представител и ЕОЦКП за своето решение.

Ако компетентните органи на първоначалната референтна държава-членка се съгласят с оценката на ЛУАИФ, те информират и компетентните органи на новата референтна държава-членка за промяната. Първоначалната референтна държава-членка без неоправдано забавяне предава копие от преписката относно разрешението и надзора върху ЛУАИФ на новата референтна държава-членка. От датата на предаване на преписката относно разрешението и надзора, компетентните органи на новата държава-членка са компетентни по отношение на издаването на разрешение и на надзора върху ЛУАИФ.

▼B

Ако окончателната оценка на компетентните органи се отклонява от съветите на ЕОЦКП, посочени в трета алинея:

а) компетентните органи информират ЕОЦКП, като посочват причините за това. ЕОЦКП оповестява факта, че отделен компетентен орган не се съобразява или не възнамерява да се съобразява с неговите съвети. ЕОЦКП също така може да вземе решение за всеки отделен случай да публикува причините за несъобразяване, посочени от компетентните органи. Съответните компетентни органи се уведомяват предварително за това публикуване;

б) ако ЛУАИФ предлага дялове или акции от управлявани от него АИФ в държави-членки, различни от първоначалната референтна държава-членка, компетентните органи на първоначалната референтна държава-членка информират за това обстоятелство компетентните органи на тези други държави-членки, като посочват причините за това. Ако е приложимо, компетентните органи на референтната държава-членка информират за това обстоятелство и компетентните органи на държавите-членки по произход на АИФ, управлявани от ЛУАИФ, като посочват причините за това.

12. Ако от реалното развитие на стопанската дейност на ЛУАИФ в Съюза в рамките на две години след издаването на разрешение може да се заключи, че представената от ЛУАИФ по време на издаването на разрешение маркетингова стратегия не е била следвана или че ЛУАИФ е направило неверни твърдения относно нея, или че ЛУАИФ не е спазило параграф 11 при промяната на маркетинговата си стратегия, компетентните органи на първоначалната референтна държава-членка изискват от ЛУАИФ да посочи правилната референтна държава-членка въз основа на реалната маркетингова стратегия. Процедурата по параграф 11 се прилага *mutatis mutandis*. Ако ЛУАИФ не изпълни искането на компетентните органи, те отнемат разрешението му.

Ако ЛУАИФ промени маркетинговата си стратегия след периода, посочен в параграф 11, и възнамерява да промени своята референтна държава-членка предвид новата си маркетингова стратегия, то може да подаде искане за промяна на неговата референтна държава-членка до компетентните органи на първоначалната референтна държава-членка. Процедурата по параграф 11 се прилага *mutatis mutandis*.

Когато компетентен орган на държава-членка не е съгласен с оценката относно определянето на референтна държава-членка по параграф 11 или по настоящия параграф, съответните компетентни органи могат да отнесат въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

13. Всички спорове между компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ и ЛУАИФ се уреждат в съответствие с правото на референтната държава-членка и попадат под нейната юрисдикция.

Всички спорове между ЛУАИФ или АИФ и инвеститори от ЕС в съответния АИФ се уреждат в съответствие с правото на някоя държава-членка и попадат под нейна юрисдикция.

14. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата, която трябва да бъде следвана от възможните референтни държави-членки, когато определят помежду си референтната държава-членка в съответствие с параграф 4, втора алинея. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедура по разглеждане, посочена в член 59, параграф 2.

▼B

15. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки относно договореностите за сътрудничество, посочени в параграф 7, буква г), с цел да се разработи обща рамка за улесняване на изготвянето на такива договорености за сътрудничество с трети държави.

16. За да се осигури еднакво прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва насоки за определяне на условията за прилагане на мерките, приети от Комисията във връзка с договореностите за сътрудничество, посочени в параграф 7, буква г).

17. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на минималното съдържание на договореностите на сътрудничество, посочени в параграф 7, буква г), така че да се гарантира, че както компетентните органи на референтната държава-членка, така и тези на приемащите държави-членки получават достатъчна информация, за да могат да упражняват своите правомощия за надзор и разследване съгласно настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

18. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за конкретизиране на процедурите за координация и обмен на информация между компетентните органи на референтната държава-членка и компетентните органи на приемащите държави-членки на ЛУАИФ.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

19. В случай че компетентен орган отхвърли искане за обмен на информация в съответствие с регулаторните технически стандарти, посочени в параграф 17, съответните компетентни органи могат да отнесат случая до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

20. В съответствие с член 29 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 ЕОЦКП насърчава ефективния двустранен и многостранен обмен на информация между компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ от трета държава и компетентните органи на приемащите държави-членки на съответното ЛУАИФ, при пълно спазване на приложимите разпоредби за поверителност и защита на данните, предвидени в съответното законодателство на Съюза.

21. В съответствие с член 31 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 ЕОЦКП осигурява общата координация между компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ от трета държава и компетентните органи на приемащите държави-членки на съответното ЛУАИФ. По-специално ЕОЦКП може:

а) да улеснява обмена на информация между съответните компетентни органи;

б) да определя обхвата на информацията, която компетентните органи на референтната държава-членка трябва да предоставят на компетентните органи на съответните приемащи държави-членки;

▼B

в) да предприема всички подходящи мерки в случай на процеси, които могат да застрашат функционирането на финансовите пазари, с цел улесняване на координацията на действията, предприети от компетентните органи на референтната държава-членка и компетентните органи на приемащите държави-членки във връзка с ЛУАИФ от трета държава.

22. За да се осигури еднакво прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на формата и съдържанието на искането, посочено в параграф 12, втора алинея.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

23. За да се осигури еднакво прилагане на настоящия член, ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти относно:

а) начина, по който ЛУАИФ трябва да изпълнява изискванията, предвидени в настоящата директива, като взема предвид това, че ЛУАИФ е установено в трета държава, и по-конкретно изискването за представянето на информацията по членове 22 — 24;

б) условията, при които се счита, че правото, приложимо по отношение на ЛУАИФ от трета държава или на АИФ от трета държава, съдържа равностойно правило със същата регулаторна цел и осигуряващо същото равнище на защита на съответните инвеститори.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Член 38

Партньорска проверка във връзка с издаването на разрешения на ЛУАИФ от трета държава и надзора над тях

1. ЕОЦКП провежда ежегодно анализ чрез партньорска проверка на надзорната дейност на компетентните органи, свързана с издаването на разрешения на ЛУАИФ от трета държава и надзора над тях съгласно членове 37, 39, 40 и 41, с цел допълнително увеличаване на последователността на резултатите от надзора съгласно член 30 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

2. До 22 юли 2013 г. ЕОЦКП разработва методи, които позволяват обективна оценка и сравнение между проверяваните органи.

3. По-конкретно анализът чрез партньорска проверка включва оценка на:

а) степента на сближаване в надзорните практики, постигната при издаването на разрешения на ЛУАИФ от трета държава и надзора над тях;

б) степента, до която надзорната практика постига целите, определени в настоящата директива;

в) постигнатата ефективност и степента на сближаване по отношение на прилагането на настоящата директива и мерките за изпълнението ѝ и регулаторните технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, разработени от ЕОЦКП съгласно настоящата директива, включително административни мерки и санкции, наложени на ЛУАИФ от трета държава, когато не е спазена настоящата директива.

▼B

4. Въз основа на заключенията от партньорската проверка ЕОЦКП може да издава насоки и препоръки съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 с цел налагане на последователни, ефикасни и ефективни надзорни практики за ЛУАИФ от трета държава.

5. Компетентните органи полагат всички усилия за спазване на тези насоки и препоръки.

6. В срок от два месеца от издаването на насока или препоръка всеки компетентен орган посочва дали спазва или възнамерява да спазва тази насока или препоръка. В случай че компетентен орган не спазва или не възнамерява да спазва издадената насока или препоръка, той информира ЕОЦКП, като посочва причините за това.

7. ЕОЦКП оповестява факта, че даден компетентен орган не спазва или не възнамерява да спазва дадена насока или препоръка. ЕОЦКП може също така да вземе решение за всеки отделен случай да публикува причините за неспазване на съответната насока или препоръка, посочени от компетентния орган. Компетентният орган се уведомява предварително за това публикуване.

8. В доклада по член 43, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 ЕОЦКП уведомява Европейския парламент, Съвета и Комисията за издадените съгласно настоящия член насоки и препоръки, като посочва кои компетентни органи не са ги спазили и описва как ЕОЦКП възнамерява да гарантира, че компетентните органи ще спазват неговите препоръки и насоки в бъдеще.

9. Комисията взема надлежно предвид тези доклади при прегледа на настоящата директива съгласно член 69 и при всяка по-нататъшна оценка, която извършва.

10. ЕОЦКП осигурява публичен достъп до най-добрите практики, наложени в резултат от тези партньорски проверки. Освен това резултатите от партньорските проверки могат да бъдат направени обществено достояние със съгласието на компетентния орган, който е бил обект на партньорската проверка.

Член 39

Условия за предлагане с паспорт в Съюза на АИФ от ЕС, управлявани от ЛУАИФ от трета държава

1. Държавите-членки гарантират, че ЛУАИФ от трета държава, получило надлежно разрешение, може да предлага дялове или акции от управляван от него АИФ от ЕС на професионални инвеститори в Съюза с паспорт, когато са изпълнени предвидените в настоящия член изисквания.

2. В случай че ЛУАИФ възнамерява да предлага дялове или акции от АИФ от ЕС в своята референтна държава-членка, ЛУАИФ уведомява компетентните органи на своята референтна държава-членка за всички АИФ от ЕС, които възнамерява да предлага.

Това уведомление включва документите и информацията, посочени в приложение III.

▼B

3. Не по-късно от 20 работни дни след получаване на пълното уведомление съгласно параграф 2 компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ информират ЛУАИФ дали може да започне да предлага на нейна територия АИФ, посочен в уведомлението съгласно параграф 2. Компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ могат да се противопоставят на предлагането на АИФ само ако управлението на АИФ от страна на ЛУАИФ не е или няма да бъде в съответствие с настоящата директива, или ако ЛУАИФ не спазва или няма да спазва настоящата директива по друг начин. В случай на положително решение ЛУАИФ може да започне да предлага АИФ в своята референтна държава-членка, считано от датата, на която компетентните органи са го уведомили в тази връзка.

Компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ информират също така ЕОЦКП и компетентните органи на АИФ, че ЛУАИФ може да започне да предлага дялове или акции от АИФ в референтната държава-членка на ЛУАИФ.

4. В случай че ЛУАИФ възнамерява да предлага дялове или акции от АИФ от ЕС в държави-членки, различни от неговата референтна държава-членка, ЛУАИФ уведомява компетентните органи на своята референтна държава-членка за всички АИФ от ЕС, които възнамерява да предлага.

Това уведомление включва документите и информацията, посочени в приложение IV.

5. Не по-късно от 20 работни дни след датата на получаване на напълно комплектованото уведомление съгласно параграф 4 компетентните органи на референтната държава-членка предават напълно комплектованото уведомление на компетентните органи на държавите-членки, в които се планира да се предлагат дяловете или акциите от АИФ. Подобно предаване се извършва само ако управлението на АИФ от ЛУАИФ е и ще бъде в съответствие с настоящата директива и ако ЛУАИФ спазва настоящата директива като цяло.

Компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ прилагат уверение за това, че съответното ЛУАИФ притежава разрешение за управление на АИФ с определена инвестиционна стратегия.

6. След предаване на комплектованото уведомление компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ незабавно уведомяват ЛУАИФ за предаването. ЛУАИФ може да започне да предлага АИФ в съответните приемащи държави-членки от датата на това уведомление.

Компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ информират също така ЕОЦКП и компетентните органи на АИФ, че ЛУАИФ може да започне да предлага дяловете или акциите от АИФ в приемащите държави-членки на ЛУАИФ.

7. По отношение на посочените в буква з) от приложение IV механизми се прилагат законите на приемащите държави-членки на ЛУАИФ и се упражнява надзор от тяхна страна.

8. Държавите-членки гарантират, че уведомителното писмо от ЛУАИФ, посочено в параграф 4, и уверението, посочено в параграф 5, са на език, обичайно използван в сферата на международните финанси.

Държавите-членки гарантират, че техните компетентни органи приемат електронното предаване и съхраняване на документите по параграф 6.

▼B

9. При съществена промяна в някое от сведенията, съобщени в съответствие с параграф 2 и/или параграф 4, ЛУАИФ уведомява писмено за тази промяна компетентните органи на своята референтна държава-членка най-малко един месец преди внасянето на планирана промяна или незабавно след настъпването на непланирана промяна.

Ако в резултат на планирана промяна управлението на АИФ от ЛУАИФ би престанало да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ би престанало да спазва настоящата директива по друг начин, компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ без неоправдано забавяне информират ЛУАИФ, че не може да внесе промяната.

Ако планирана промяна бъде внесена въпреки първа и втора алинея или ако настъпи непланирана промяна, в резултат на което управлението на АИФ от ЛУАИФ престава да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ престава да спазва настоящата директива по друг начин, компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ предприемат всички необходими мерки съгласно член 46, включително, ако е необходимо, налагат изрична забрана на предлагането на АИФ.

Ако промените са приемливи, тъй като не засягат съответствието на управлението на АИФ от ЛУАИФ с настоящата директива или спазването от ЛУАИФ на настоящата директива по друг начин, компетентните органи на референтната държава-членка незабавно информират ЕОЦКП, доколкото промените засягат прекратяване на предлагането на определени АИФ или предлагане на допълнителни АИФ и — доколкото това е приложимо, информират компетентните органи на приемащите държави-членки за тези промени.

10. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на:

а) формата и съдържанието на образеца на уведомителното писмо, посочено в параграфи 2 и 4;

б) формата и съдържанието на образеца на уверението, посочено в параграф 5;

в) формата на предаването, посочено в параграф 5; и

г) формата на писменото уведомление, посочено в параграф 9.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

11. Без да се засягат разпоредбите на член 43, параграф 1, държавите-членки изискват АИФ, управлявани и предлагани от ЛУАИФ, да бъдат предлагани единствено на професионални инвеститори.

Член 40

Условия за предлагане с паспорт в Съюза на АИФ от трета държава, управлявани от ЛУАИФ от трета държава

1. Държавите-членки гарантират, че ЛУАИФ от трета държава, получило надлежно разрешение, може да предлага дялове или акции от управляван от него АИФ от трета държава на професионални инвеститори в Съюза с паспорт, ако са изпълнени предвидените в настоящия член условия.

▼B

2. В допълнение към изискванията по настоящата директива, свързани с ЛУАИФ от ЕС, ЛУАИФ от трета държава трябва да отговарят на следните условия:

а) да съществуват подходящи договорености за сътрудничество между компетентните органи на референтната държава-членка и надзорния орган на третата държава, в която е установено ЛУАИФ от трета държава, за да се гарантира най-малко ефикасен обмен на информация, който позволява на компетентните органи да изпълняват своите задължения съгласно настоящата директива;

б) третата държава, в която е установено ЛУАИФ от трета държава, да не е посочена като отказваща съдействие държава или територия в списъка на FATF;

в) третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, е подписала споразумение с референтната държава-членка и с всяка друга държава-членка, в която се планира да се предлагат дяловете или акциите от АИФ от трета държава, което е изцяло в съответствие със стандартите, установени в член 26 от Примерната данъчна конвенция на ОИСР относно доходите и капитала, и което осигурява ефективен обмен на информация по данъчни въпроси, включително многостранни данъчни споразумения.

Когато компетентен орган на друга държава-членка не е съгласен с оценката, направена относно прилагането на първа алинея, букви а) и б) от компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ, съответните компетентни органи могат да отнесат въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

3. ЛУАИФ уведомява компетентните органи на своята референтна държава-членка относно всеки АИФ от трета държава, който възнамерява да предлага в своята референтна държава-членка.

Това уведомление включва документите и информацията, посочени в приложение III.

4. Не по-късно от 20 работни дни след получаване на пълното уведомление съгласно параграф 3 компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ информират ЛУАИФ дали може да започне да предлага на нейна територия АИФ, посочен в уведомлението съгласно параграф 3. Компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ могат да се противопоставят на предлагането на АИФ само ако управлението на АИФ от страна на ЛУАИФ не е или няма да бъде в съответствие с настоящата директива или ако ЛУАИФ не спазва или няма да спазва настоящата директива по друг начин. В случай на положително решение ЛУАИФ може да започне да предлага АИФ в своята референтна държава-членка, считано от датата, на която компетентните органи са го уведомили в тази връзка.

Компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ информират също така ЕОЦКП, че ЛУАИФ може да започне да предлага дялове или акции от АИФ в референтната държава-членка на ЛУАИФ.

5. Ако ЛУАИФ възнамерява да предлага дяловете или акциите от АИФ от трета държава и в държави-членки, различни от неговата референтна държава-членка, ЛУАИФ уведомява компетентните органи на своята референтна държава-членка за всички АИФ от трета държава, които възнамерява да предлага.

Това уведомление включва документите и информацията, посочени в приложение IV.

▼B

6. Не по-късно от 20 работни дни след датата на получаване на напълно комплектованото уведомление съгласно параграф 5 компетентните органи на референтната държава-членка предават това напълно комплектовано уведомление на компетентните органи на държавите-членки, в които се планира да се предлагат дяловете или акциите от АИФ. Подобно предаване се извършва само ако управлението на АИФ от ЛУАИФ е и ще бъде в съответствие с настоящата директива и ако ЛУАИФ спазва настоящата директива като цяло.

Компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ прилагат уверение за това, че съответното ЛУАИФ притежава разрешение за управление на АИФ с определена инвестиционна стратегия.

7. След предаване на комплектованото уведомление компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ незабавно уведомяват ЛУАИФ за предаването. ЛУАИФ може да започне да предлага АИФ в съответните приемащи държави-членки на ЛУАИФ от датата на това уведомление.

Компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ информират също така ЕОЦКП, че ЛУАИФ може да започне да предлага дяловете или акциите от АИФ в приемащите държави-членки на ЛУАИФ.

8. По отношение на посочените в буква з) от приложение IV механизми се прилагат законите на приемащите държави-членки на ЛУАИФ, доколкото тези държави-членки са различни от референтната държава-членка, и се упражнява надзор от тяхна страна.

9. Държавите-членки гарантират, че уведомителното писмо от ЛУАИФ, посочено в параграф 5, и уверението, посочено в параграф 6, са на език, обичайно използван в сферата на международните финанси.

Държавите-членки гарантират, че техните компетентни органи приемат електронното предаване и съхраняване на документите по параграф 6.

10. При съществена промяна в някое от сведенията, съобщени в съответствие с параграф 3 или параграф 5, ЛУАИФ писмено уведомява за тази промяна компетентните органи на своята референтна държава-членка най-малко един месец преди внасянето на планирана промяна или веднага след настъпването на непланирана промяна.

Ако в резултат от планирана промяна управлението на АИФ от ЛУАИФ би престанало да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ би престанало да спазва настоящата директива по друг начин, компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ без неоправдано забавяне информират ЛУАИФ, че не може да внесе промяната.

Ако планирана промяна бъде внесена въпреки първа и втора алинея или ако настъпи непланирана промяна, в резултат на което управлението на АИФ от ЛУАИФ престава да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ престава да спазва настоящата директива по друг начин, компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ предприемат всички необходими мерки съгласно член 46, включително, ако е необходимо, налагат изрична забрана на предлагането на АИФ.

▼B

Ако промените са приемливи, тъй като не засягат съответствието на управлението на АИФ от ЛУАИФ с настоящата директива или спазването от ЛУАИФ на настоящата директива по друг начин, компетентните органи на референтната държава-членка незабавно информират ЕОЦКП, доколкото промените засягат прекратяване на предлагането на определени АИФ или предлагане на допълнителни АИФ и — доколкото е приложимо, информират компетентните органи на приемащите държави-членки на ЛУАИФ за тези промени.

11. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки относно договореностите за сътрудничество, посочени в параграф 2, буква а), с цел да се разработи обща рамка за улесняване на изготвянето на такива договорености за сътрудничество с трети държави.

12. За да се осигури еднакво прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва насоки за определяне на условията за прилагане на мерките, приети от Комисията във връзка с договореностите за сътрудничество, посочени в параграф 2, буква а).

13. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на минималното съдържание на договореностите за сътрудничество, посочени в параграф 2, буква а), така че да се гарантира, че както компетентните органи на референтната държава-членка, така и компетентните органи на приемащите държави-членки получават достатъчна информация, за да могат да упражняват своите правомощия за надзор и разследване съгласно настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

14. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за конкретизиране на процедурите за координация и обмен на информация между компетентния орган на референтната държава-членка и компетентните органи на приемащите държави-членки на ЛУАИФ.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

15. В случай че компетентен орган отхвърли искане за обмен на информация в съответствие с регулаторните технически стандарти, посочени в параграф 14, съответните компетентни органи могат да отнесат случая до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

16. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на:

а) формата и съдържанието на образеца на уведомителното писмо, посочено в параграфи 3 и 5;

б) формата и съдържанието на образеца на уверението, посочено в параграф 6;

в) формата на предаването, посочено в параграф 6; и

г) формата на писменото уведомление, посочено в параграф 10.

▼B

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

17. Без да се засягат разпоредбите на член 43, параграф 1, държавите-членки изискват АИФ, управлявани и предлагани от ЛУАИФ, да бъдат предлагани единствено на професионални инвеститори.

Член 41

Условия за управление на АИФ, установени в държави-членки, различни от референтната държава-членка, от ЛУАИФ от трета държава

1. Държавите-членки гарантират, че получило разрешение ЛУАИФ от трета държава, може да управлява АИФ от ЕС, установени в държава-членка, която е различна от неговата референтна държава-членка, пряко или посредством откриването на клон, при условие че ЛУАИФ е получило разрешение за управлението на такъв вид АИФ.

2. Всяко ЛУАИФ от трета държава, което възнамерява за пръв път да управлява АИФ от ЕС, установени в държава-членка, различна от неговата референтна държава-членка, съобщава на компетентните органи на своята референтна държава-членка следната информация:

а) държавата-членка, на чиято територия възнамерява да управлява АИФ пряко или като открие клон;

б) програмата на предвижданите дейности, в която се посочват поспециално услугите, които възнамерява да предоставя, и идентификационни данни на АИФ, които възнамерява да управлява.

3. Ако ЛУАИФ от трета държава възнамерява да открие клон, в допълнение към информацията, която се изисква по параграф 2, то предоставя и следната информация:

а) организационната структура на клона;

б) адреса на АИФ в държавата-членка по произход, от който могат да бъдат получени документи;

в) имената и данните за контакт на отговарящите за управлението на клона лица.

4. В срок от един месец от получаването на пълната документация в съответствие с параграф 2 или от два месеца от получаването на пълната документация в съответствие с параграф 3, компетентните органи на референтната държава-членка предават тази документация на компетентните органи на приемащите държави-членки на ЛУАИФ. Подобно предаване се извършва само ако управлението на АИФ от ЛУАИФ е и ще бъде в съответствие с разпоредбите на настоящата директива и ако ЛУАИФ спазва разпоредбите на настоящата директива като цяло.

Компетентните органи на референтната държава-членка прилагат уверение за това, че съответното ЛУАИФ е получило разрешение от тях.

Компетентните органи на референтната държава-членка веднага уведомяват ЛУАИФ за предаването. ЛУАИФ може да започне да предлага своите услуги в приемащите държави-членки на ЛУАИФ след получаване на уведомлението за предаването.

Компетентните органи на референтната държава-членка информират също така ЕОЦКП, че ЛУАИФ може да започне да управлява АИФ в приемащите държави-членки на ЛУАИФ.

▼B

5. Приемащите държави-членки на ЛУАИФ не налагат никакви допълнителни изисквания на ЛУАИФ във връзка с въпросите, които попадат в приложното поле на настоящата директива.

6. При промяна в някое от сведенията, съобщени в съответствие с параграф 2 и, когато е приложимо, параграф 3, ЛУАИФ уведомява писмено за тази промяна компетентните органи на своята референтна държава-членка най-малко един месец преди внасянето на планирана промяна или незабавно след настъпването на непланирана промяна.

Ако в резултат на планирана промяна управлението на АИФ от ЛУАИФ би престанало да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ би престанало да спазва на стоящата директива по друг начин, компетентните органи на референтната държава-членка без неоправдано забавяне информират ЛУАИФ, че не може да внесе промяната.

Ако планирана промяна бъде внесена въпреки първа и втора алинея или ако настъпи непланирана промяна, в резултат на което управлението на АИФ от ЛУАИФ престава да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ престава да спазва настоящата директива по друг начин, компетентните органи на референтната държава-членка предприемат всички необходими мерки съгласно член 46, включително, ако е необходимо, налагат изрична забрана за предлагането на АИФ.

Ако промените са приемливи, тъй като те не засягат съответствието на управлението на АИФ от ЛУАИФ с настоящата директива или спазването от ЛУАИФ на настоящата директива по друг начин, компетентните органи на референтната държава-членка без неоправдано забавяне информират компетентните органи на приемащите държави-членки на ЛУАИФ за тези промени.

7. За да се осигури последователно хармонизиране на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти за конкретизиране на информацията, която се съобщава в съответствие с параграфи 2 и 3.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

8. За да се осигурят еднакви условия на прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за предаването на информация в съответствие с параграфи 2 и 3.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Член 42

Условия за предлагане без паспорт в държави-членки на АИФ, управлявани от ЛУАИФ от трета държава

1. Без да се засягат членове 37, 39 и 40, държавите-членки могат да разрешат на ЛУАИФ от трета държава да предлагат дялове или акции от управлявани от тях АИФ на професионални инвеститори единствено на тяхна територия, при спазване най-малко на следните условия:

▼B

а) ЛУАИФ от трета държава спазва членове 22, 23 и 24 по отношение на всеки АИФ, предлаган от него съгласно настоящия член, както и членове 26—30, когато предлаган от него съгласно настоящия член АИФ попада в приложното поле на член 26, параграф 1. За компетентни органи и инвеститори в АИФ по тези членове се считат тези на държавите-членки, в които се предлагат АИФ;

б) съществуват подходящи, съобразени с международните стандарти договорености за сътрудничество за целите на надзора върху системния риск между компетентните органи на държавите-членки, в които се предлагат АИФ, доколкото е приложимо, компетентните органи на съответните АИФ от ЕС и надзорните органи на третата държава, в която е установено ЛУАИФ от трета държава, и доколкото е приложимо, надзорните органи на третата държава, в която е установен АИФ от трета държава, за да се гарантира ефикасен обмен на информация, който позволява на компетентните органи на съответните държави-членки да изпълняват своите задължения в съответствие с настоящата директива;

в) третата държава, в която са установени ЛУАИФ от трета държава или АИФ от трета държава, не е посочена като отказваща съдействие държава или територия в списъка на FATF.

В случай че компетентен орган на АИФ от ЕС не встъпи в разумен срок в необходимите договорености за сътрудничество, предвидени в първа алинея, буква б), компетентните органи на държавата-членка, в която се планира да се предлага АИФ, могат да отнесат въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

2. За целите на настоящия член държавите-членки могат да налагат и по-строги правила за ЛУАИФ от трета държава по отношение на предлагането на дялове или акции от АИФ на инвеститори на нейна територия.

3. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки относно договореностите за сътрудничество, посочени в параграф 1, с цел да се разработи обща рамка за улесняване на изготвянето на такива договорености за сътрудничество с трети държави.

4. За да се осигури еднакво прилагане на настоящия член, ЕОЦКП разработва насоки за определяне на условията за прилагане на мерките, приети от Комисията по отношение на договореностите за сътрудничество, посочени в параграф 1.

ГЛАВА VIII

ПРЕДЛАГАНЕ НА ИНВЕСТИТОРИ НА ДРЕБНО

Член 43

Предлагане на АИФ от ЛУАИФ на инвеститори на дребно

1. Без да се засягат други инструменти на правото на Съюза, държавите-членки могат да разрешат на ЛУАИФ да предлагат на инвеститори на дребно на тяхна територия дялове или акции от управлявани от тях АИФ в съответствие с настоящата директива, независимо дали тези АИФ се предлагат на вътрешния или външния пазар и дали са АИФ от ЕС или АИФ от трета държава.

▼B

В такива случаи държавите-членки могат да наложат на ЛУАИФ или на АИФ по-строги изисквания от тези, приложими към АИФ, които се предлагат на професионални инвеститори на тяхна територия в съответствие с настоящата директива. Държавите-членки обаче не могат да налагат по-строги или допълнителни изисквания на АИФ от ЕС, установени в друга държава-членка и предлагани на външен пазар, в сравнение с наложените на тези, предлагани на вътрешния пазар.

2. До 22 юли 2014 г. държавите-членки, които разрешават предлагане на АИФ на инвеститори на дребно на тяхна територия, информират Комисията и ЕОЦКП за:

а) видовете АИФ, които ЛУАИФ могат да предлагат на инвеститори на дребно на тяхна територия;

б) всякакви допълнителни изисквания, които тази държава-членка налага за предлагането на АИФ на инвеститорите на дребно.

Държавите-членки информират Комисията и ЕОЦКП и за всякакви последващи промени във връзка с първа алинея.

ГЛАВА IX

КОМПЕТЕНТНИ ОРГАНИ

РАЗДЕЛ 1

Посочване, правомощия и процедури за обжалване

Член 44

Посочване на компетентните органи

Държавите-членки посочват компетентните органи, които да изпълняват задълженията, предвидени в настоящата директива.

Те информират за това ЕОЦКП и Комисията, като посочват разпределението на задълженията.

Компетентните органи са органи на публичната власт.

Държавите-членки изискват от компетентните си органи да определят подходящи методи за наблюдение на изпълнението от страна на ЛУАИФ на задълженията им съгласно настоящата директива, когато е уместно — въз основа на разработените от ЕОЦКП насоки.

Член 45

Отговорност на компетентните органи в държавите-членки

1. Пруденциалният надзор върху ЛУАИФ се упражнява от компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ, независимо дали ЛУАИФ управлява и/или предлага АИФ в друга държава-членка, без да се засягат разпоредбите от настоящата директива, които възлагат надзорни отговорности на компетентните органи на приемащата държава-членка на ЛУАИФ.

2. Когато ЛУАИФ управлява и/или предлага АИФ посредством клон в своята приемаща държава-членка, за надзора върху ЛУАИФ във връзка със спазването на членове 12 и 14 отговарят компетентните органи на тази държава-членка.

▼B

3. Компетентните органи на приемащата държава-членка на ЛУАИФ могат да изискат от ЛУАИФ, което управлява или предлага АИФ на нейна територия, независимо дали посредством клон или не, да представи информацията, необходима за надзора върху спазването от страна на ЛУАИФ на приложимите правила, за който тези компетентни органи отговарят.

Тези изисквания не могат да бъдат по-строги от изискванията, които приемащата държава-членка на ЛУАИФ налага на ЛУАИФ, за които тя е държава-членка по произход, за да наблюдава спазването на същите правила от тяхна страна.

4. Когато компетентните органи на приемащата държава-членка на ЛУАИФ установят, че ЛУАИФ, което управлява и/или предлага АИФ на нейна територия, независимо дали посредством клон или не, нарушава едно или повече от правилата, за надзора за спазването на които те отговарят, тези органи изискват от съответното ЛУАИФ да прекрати това нарушение и да информира компетентните органи на своята държава-членка по произход за това.

5. Ако съответното ЛУАИФ откаже да представи на компетентните органи на своята приемаща държава-членка информацията, свързана с техните отговорности, или не вземе необходимите мерки за прекратяване на посоченото в параграф 4 нарушение, компетентните органи на неговата приемаща държава-членка информират за това компетентните органи на неговата държава-членка по произход. Компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ при първа възможност:

а) вземат всички подходящи мерки, за да гарантират, че съответното ЛУАИФ предоставя информацията, поискана от компетентните органи на неговата приемаща държава-членка съгласно параграф 3, или прекратява извършването на нарушението, посочено в параграф 4;

б) искат необходимата информация от съответните надзорни органи на трети държави.

Компетентните органи на приемащата държава-членка на ЛУАИФ се уведомяват за естеството на мерките, посочени в буква а).

6. Ако въпреки мерките, взети от компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ съгласно параграф 5, или поради факта, че подобни мерки са неподходящи или не съществуват в съответната държава-членка, ЛУАИФ продължава да отказва да предостави информацията, поискана от компетентните органи на неговата приемаща държава-членка съгласно параграф 3, или продължава да нарушава законовите или подзаконовите разпоредби, посочени в параграф 4, които са в сила в неговата приемаща държава-членка, компетентните органи на приемащата държава-членка на ЛУАИФ може, след като са информирали за това компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ, да вземат подходящи мерки, включително мерките, предвидени в членове 46 и 48, за да предотвратят или санкционират по-нататъшни нередности и при необходимост да попречат на ЛУАИФ да започне нови операции в неговата приемаща държава-членка. Когато изпълняваната в приемащата държава-членка на ЛУАИФ функция е управление на АИФ, приемащата държава-членка може да изиска от ЛУАИФ да прекрати управлението на тези АИФ.

7. Когато компетентните органи на приемащата държава-членка на ЛУАИФ имат ясни и доказуеми основания да предполагат, че ЛУАИФ не изпълнява задълженията, произтичащи от правилата, за надзора за спазването на които те отговарят, те съобщават тези констатации на компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ, които предприемат необходимите мерки, включително, при необходимост, изискват допълнителна информация от съответните надзорни органи на трети държави.

▼B

8. Ако въпреки мерките, взети от компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ, или поради факта, че такива мерки са неподходящи, или поради факта, че държавата-членка по произход на ЛУАИФ не предприема действия в разумен срок, ЛУАИФ продължава да действа по начин, който е явно във вреда на интересите на инвеститорите в съответния АИФ, на финансовата стабилност или на целостта на пазара в приемащата държава-членка на ЛУАИФ, компетентните органи на приемащата държава-членка на ЛУАИФ може, след като информират компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ, да предприемат всички необходими мерки за защитата на инвеститорите в съответния АИФ, на финансовата стабилност и на целостта на пазара в приемащата държава-членка, като това включва възможността да попречат на съответното ЛУАИФ в бъдеще да предлага дяловете или акциите от съответния АИФ в приемащата държава-членка.

9. Процедурата, установена в параграфи 7 и 8, се прилага и в случай, че компетентните органи на приемащата държава-членка имат ясни и доказуеми основания за несъгласие с издаването на разрешение на ЛУАИФ от трета държава от страна на референтната държава-членка.

10. Когато съответните компетентни органи не са съгласни с мерките, предприети от компетентен орган съгласно параграфи 4—9, те могат да отнесат въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

11. Когато е приложимо, ЕОЦКП улеснява договарянето и сключването на договореностите за сътрудничество между компетентните органи на държавите-членки и надзорните органи на трети държави, изисквани съгласно настоящата директива.

Член 46

Правомощия на компетентните органи

1. На компетентните органи се предоставят всички правомощия за надзор и разследване, необходими за изпълнение на функциите им. Тези правомощия се упражняват по един от следните начини:

а) пряко;

б) в сътрудничество с други органи;

в) чрез делегиране, на тяхна отговорност, на субекти, на които са били делегирани задачи;

г) чрез сезиране на компетентните съдебни органи.

2. Компетентните органи разполагат с правомощия да:

а) получат достъп до документи под всякаква форма, както и копие от тях;

б) изискват информация от всяко лице, свързано с дейността на ЛУАИФ или на АИФ, и при необходимост да призовават и разпитват лица с цел получаване на информация;

в) извършват проверки на място със или без предупреждение;

г) изискват съществуващи записи на телефонни разговори и съществуващи записи за пренос на данни;

д) изискват прекратяването на всяка практика, която противоречи на разпоредбите, приети в изпълнение на настоящата директива;

е) изискват замразяването или отнемането на активи;

▼B

ж) изискват налагането на временна забрана за упражняване на професионална дейност;

з) изискват предоставяне на информация от получилите разрешение ЛУАИФ, депозитарите или одиторите;

и) приемат всякакви мерки, за да гарантират, че ЛУАИФ или депозитарите продължават да спазват приложимите към тях изисквания на настоящата директива;

й) изискват да бъде спряно емитирането, обратното изкупуване или откупуването на дялове в интерес на притежателите на дялове или в обществен интерес.

к) отнемат разрешението, издадено на ЛУАИФ или на депозитар;

л) подават сигнали с цел наказателно преследване;

м) изискват одитори или експерти да извършват проверки или разследвания.

3. Когато компетентният орган на референтната държава-членка счита, че получило разрешение ЛУАИФ от трета държава нарушава задълженията си по настоящата директива, той възможно най-бързо уведомява ЕОЦКП, като посочва подробно причините за това.

4. Държавите-членки гарантират, че компетентните органи разполагат с необходимите правомощия, за да предприемат всички мерки, необходими за осигуряване на правилното функциониране на пазарите в случаите, когато дейността на един или повече АИФ на пазара за определен финансов инструмент може да застраши правилното функциониране на този пазар.

Член 47

Правомощия и компетентност на ЕОЦКП

1. ЕОЦКП може да разработва и редовно да преразглежда насоки за компетентните органи на държавите-членки относно упражняването на техните правомощия за издаване на разрешения и задълженията за докладване на тези компетентни органи, наложени с настоящата директива.

ЕОЦКП освен това има необходимите правомощия, включително изброените в член 48, параграф 3, да изпълнява задачите, възложени му с настоящата директива.

2. Задължението за професионална тайна се прилага по отношение на всички лица, които работят или са работили за ЕОЦКП, за компетентните органи или за всяко друго лице, на което ЕОЦКП е делегирал задачи, включително одитори и експерти, с които ЕОЦКП е сключил договор. Информацията, представляваща професионална тайна, не може да се разкрива на друго лице или орган, освен ако това разкриване е необходимо за целите на съдебно производство.

3. Цялата информация, обменяна съгласно настоящата директива между ЕОЦКП, компетентните органи, ЕБО, Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета [1], и ЕССР, се счита за поверителна, освен когато ЕОЦКП или компетентният орган, или друг заинтересован орган или субект заяви в момента на предоставянето ѝ, че тази информация може да бъде разкрита, или когато това разкриване е необходимо за целите на съдебно производство.

[1] ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48.

▼B

4. В съответствие с член 9 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 ЕОЦКП може, при условие че са изпълнени всички условия по параграф 5, да поиска от компетентния орган или органи да предприемат всяко от следните действия, в зависимост от случая:

а) да забранят предлагането в Съюза на дялове или акции от АИФ, управлявани от ЛУАИФ от трета държава, или на АИФ от трета държава, управлявани от ЛУАИФ от ЕС, без разрешението, изисквано съгласно член 37, или без уведомлението, изисквано съгласно членове 35, 39 и 40, или без да е получено разрешение за това от съответните държави-членки в съответствие с член 42;

б) да наложат ограничения на ЛУАИФ от трета държава по отношение на управлението на АИФ в случай на прекомерна концентрация на риск на конкретен външен пазар;

в) да наложат ограничения на ЛУАИФ от трета държава по отношение на управлението на АИФ, когато неговата дейност може да представлява важен източник на риск от контрагента за кредитна институция или други системно важни институции.

5. ЕОЦКП може да вземе решение съгласно параграф 4 при спазване на изискванията, определени в параграф 6, ако са изпълнени едновременно следните условия:

а) съществува значителна опасност, която произтича или се увеличава от съответните дейности на ЛУАИФ, за правилното функциониране или целостта на финансовия пазар или за стабилността на цялата финансова система в Съюза или на част от нея и тази опасност има презгранично въздействие; и

б) съответният компетентен орган или органи не са взели мерки за справяне с тази опасност или предприетите мерки не са достатъчни за справяне с опасността.

6. Мерките, предприети от компетентния орган или органи съгласно параграф 4:

а) осигуряват ефективно справяне с опасността за правилното функциониране и целостта на финансовия пазар или за стабилността на цялата финансова система на Съюза или на част от нея или подобряват значително способността на компетентните органи за наблюдение на опасността;

б) не създават риск за регулаторен арбитраж;

в) нямат отрицателно въздействие върху ефективността на финансовите пазари, включително намаляване на ликвидността на тези пазари или създаване на несигурност за участниците на пазара, което да е непропорционално на ползите от мерките.

7. Преди да изиска от компетентния орган да предприеме или поднови някоя от мерките, посочени в параграф 4, ЕОЦКП се консултира по целесъобразност с ЕССР и други съответни органи.

8. ЕОЦКП уведомява компетентните органи на референтната държава-членка на ЛУАИФ от трета държава и компетентните органи на приемащите държави-членки на съответното ЛУАИФ от трета държава за решението да изиска от компетентния орган или органи предприемането или подновяването на някоя от мерките, посочени в параграф 4. В уведомлението се посочват най-малко:

а) ЛУАИФ и дейностите, за които се прилагат мерките, както и тяхната продължителност;

▼B

б) причините, поради които ЕОЦКП счита, че е необходимо налагането на мерките в съответствие с условията и изискванията, определени в настоящия член, включително доказателства в подкрепа на посочените причини.

9. ЕОЦКП прави преглед на мерките, посочени в параграф 4, на подходящи интервали и при всички случаи най-малко на всеки три месеца. Ако дадена мярка не бъде подновена след изтичането на тримесечния срок, срокът на действието ѝ изтича автоматично. За подновяването на мерките се прилагат параграфи 5—8.

10. Компетентните органи на референтната държава-членка на съответното ЛУАИФ от трета държава може да изискат от ЕОЦКП да преразгледа решението си. Прилага се процедурата, предвидена в член 44, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Член 48

Административни санкции

1. Държавите-членки установяват система от мерки и санкции, приложими при нарушаване на националните разпоредби, приети в изпълнение на настоящата директива, и вземат всички необходими мерки за осигуряване на тяхното прилагане. Без да се засягат процедурите за отнемане на разрешение или правото на държавите-членки да налагат санкции по наказателното право, държавите-членки следят, в съответствие с националното си право, за това да могат да бъдат налагани подходящи административни мерки или административни санкции на лицата, отговорни за неспазване на разпоредбите, приети в изпълнение на настоящата директива. Държавите-членки следят тези мерки да са ефективни, пропорционални и възпиращи.

2. Държавите-членки предвиждат възможност компетентните органи да оповестяват на обществеността всяка мярка или санкция, наложена за нарушаване на разпоредбите, приети в изпълнение на настоящата директива, освен ако това оповестяване би изложило на сериозен риск финансовите пазари, би било във вреда на интересите на инвеститорите или би причинило непропорционална вреда на участващите лица.

3. ЕОЦКП изготвя годишен доклад относно прилагането на административните мерки и налагането на санкции в случай на нарушения на разпоредбите, приети в изпълнение на настоящата директива в различните държави-членки. Компетентните органи предоставят на ЕОЦКП необходимата за целта информация.

Член 49

Право на обжалване

1. Компетентните органи мотивират писмено решенията си за отказ за издаване или за отнемане на разрешение на ЛУАИФ да управляват и/или предлагат АИФ, или за всяко отрицателно решение, взето с цел изпълнение на мерките, приети за прилагане на настоящата директива, и съобщават тези мотиви на заявителите.

2. Държавите-членки предвиждат, че всяко решение, взето съгласно законовите, подзаконовите или административните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, е надлежно мотивирано и може да бъде обжалвано пред съд.

▼B

Правото на съдебно обжалване се прилага и когато по заявление за разрешение, което съдържа цялата необходима информация, не е постановено решение в срок от шест месеца от подаването на заявлението.

РАЗДЕЛ 2

Сътрудничество между различните компетентни органи

Член 50

Задължение за сътрудничество

1. Компетентните органи на държавите-членки си сътрудничат помежду си и с ЕОЦКП и ЕССР, винаги когато това е необходимо за изпълнение на задълженията им съгласно настоящата директива или за упражняване на правомощията им съгласно настоящата директива или националното право.

2. Държавите-членки улесняват сътрудничеството, предвидено в настоящия раздел.

3. Компетентните органи използват правомощията си за целите на сътрудничеството, дори и в случаите, когато поведението, което се разследва, не представлява нарушение на действаща разпоредба в тяхната държава-членка.

4. Компетентните органи на държавите-членки си предоставят незабавно един на друг, както и на ЕОЦКП, информацията, необходима за изпълнение на задълженията им съгласно настоящата директива.

Компетентните органи на държавата-членка по произход изпращат копие от съответните договорености за сътрудничество, сключени от тях в съответствие с член 35, член 37 и/или член 40, на приемащите държави-членки на съответното ЛУАИФ. В съответствие с процедурите, свързани с приложимите регулаторни технически стандарти, посочени в член 35, параграф 14, член 37, параграф 17 или член 40, параграф 14, компетентните органи на държавата-членка по произход изпращат информацията, получена от надзорните органи на трети държави в съответствие с договореностите за сътрудничество с тези надзорни органи във връзка с определено ЛУАИФ или, в зависимост от случая — съгласно член 45, параграф 6 или параграф 7, на компетентните органи на приемащата държава-членка на съответното ЛУАИФ.

В случай че компетентен орган на приемаща държава-членка счита, че съдържанието на договореностите за сътрудничество, сключени от държавата-членка по произход на съответното ЛУАИФ съгласно член 35, член 37 и/или член 40, не съответства на изискваното по приложимите регулаторни технически стандарти, съответните компетентни органи могат да отнесат случая до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

5. Когато компетентните органи на дадена държава-членка имат ясни и доказуеми основания да предполагат, че ЛУАИФ, върху което не упражняват надзор, извършва или е извършвало действия, които са в противоречие с настоящата директива, те уведомяват възможно най-подробно за това ЕОЦКП и компетентните органи на държавата-членка по произход и на приемащите държави-членки на съответното ЛУАИФ. Уведомените компетентни органи предприемат съответните действия, информират ЕОЦКП и уведомяващите компетентни органи за резултата от действията, както и, доколкото е възможно, за важни, развили се междувременно процеси. Настоящият параграф не засяга правомощията на уведомяващия компетентен орган.

▼B

6. За да се осигури еднаквото прилагане на настоящата директива по отношение на обмена на информация, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на условията на прилагане във връзка с процедурите за обмен на информация между компетентните органи и между компетентните органи и ЕОЦКП.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Член 51

Предаване и съхранение на лични данни

1. По отношение на предаването на лични данни между компетентните органи, компетентните органи прилагат Директива 95/46/ЕО. По отношение на предаването на лични данни от ЕОЦКП до компетентните органи на държава-членка или на трета държава ЕОЦКП спазва Регламент (ЕО) № 45/2001.

2. Данните се съхраняват за срок от най-много пет години.

Член 52

Разкриване на информация на трети държави

1. Компетентният орган на държава-членка може да предава на трета държава данни и анализи на данни след преценка на всеки конкретен случай, ако са спазени условията по член 25 или член 26 от Директива 95/46/ЕО и ако компетентният орган на държавата-членка е уверен, че предаването на данните е необходимо за целите на настоящата директива. Третата държава не може да предава данните на друга трета държава без изричното писмено разрешение на компетентния орган на държавата-членка.

2. Компетентният орган на дадена държава-членка разкрива информация, получена от компетентен орган на друга държава-членка, на компетентния орган на трета държава само ако компетентният орган на съответната държава-членка е получил изричното съгласие на компетентния орган, който е предал информацията, и ако, когато е приложимо, информацията се разкрива единствено за целите, за които този компетентен орган е дал съгласие.

Член 53

Обмен на информация във връзка с възможните последици за системата от дейността на ЛУАИФ

1. Компетентните органи на държавите-членки, отговарящи за надзора и/или издаването на разрешения на ЛУАИФ съгласно настоящата директива, предоставят информация на компетентните органи на други държави-членки, когато това е от значение за наблюдението и реакцията на възможните последици от дейността на отделни ЛУАИФ или на всички ЛУАИФ за стабилността на системно значими финансови институции и за правилното функциониране на пазарите, на които участват ЛУАИФ. ЕОЦКП и ЕССР също трябва да бъдат информирани и предоставят тази информация на компетентните органи на други държави-членки.

2. При спазване на условията, предвидени в член 35 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, компетентните органи на ЛУАИФ предават на ЕОЦКП и ЕССР обобщена информация за дейността на ЛУАИФ, за които отговарят.

▼B

3. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за конкретизиране на съдържанието на информацията, която се обменя съгласно параграф 1.

4. Комисията приема актове за изпълнение, посочващи реда и условията и периодичността на обмена на информация съгласно параграф 1. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 59, параграф 2.

Член 54

Сътрудничество в областта на надзорните дейности

1. Компетентните органи на дадена държава-членка могат да потърсят сътрудничество с компетентните органи на друга държава-членка във връзка с надзора, за проверка на място или при разследване на територията на последната, в рамките на техните правомощия съгласно настоящата директива.

Когато компетентните органи получат искане за проверка на място или разследване, те предприемат едно от следните действия:

а) извършват самостоятелно проверката или разследването;

б) разрешават на молещия орган да извърши проверката или разследването;

в) разрешават на одитори или експерти да извършат проверката или разследването.

2. В случаите по параграф 1, буква а) компетентният орган на държавата-членка, която е потърсила сътрудничество, може да поиска членове на собствения му персонал да придружат персонала, който извършва проверката или разследването. Въпреки това проверката или разследването подлежат на цялостен контрол от страна на държавата-членка, на чиято територия се извършват.

В случаите по параграф 1, буква б) компетентният орган на държавата-членка, на чиято територия се извършват проверката или разследването, може да поиска членове на собствения му персонал да придружат персонала, който извършва проверката или разследването.

3. Компетентните органи могат да откажат да обменят информация или да предприемат действие по искане за сътрудничество при извършването на разследване или проверка на място само когато:

а) разследването, проверката на място или обменът на информация могат да засегнат по неблагоприятен начин суверенитета, сигурността или обществения ред на държавата-членка, към която е отправено искането;

б) вече е започнало съдебно производство по отношение на същите действия и същите лица пред органите на държавата-членка, към която е отправено искането;

в) вече е постановено окончателно съдебно решение по отношение на същите лица и същите действия в държавата-членка, към която е отправено искането.

Компетентните органи информират молещите компетентни органи за всяко решение, взето съгласно първа алинея, като посочват причините за него.

▼B

4. За да се осигури еднакво прилагане на настоящия член, ЕОЦКП може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на общи процедури за сътрудничеството между компетентните органи при извършването на проверки на място или на разследвания.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Член 55

Уреждане на спорове

При липсата на съгласие между компетентните органи на държавите-членки по отношение на оценка, действие или бездействие на компетентен орган в области, в които настоящата директива изисква сътрудничество или координиране между компетентните органи на повече от една държава-членка, компетентните органи могат да отнесат въпроса до ЕОЦКП, който може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

ГЛАВА X

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 56

Упражняване на делегирането

1. Правомощията да приема делегирани актове, посочени в членове 3, 4, 9, 12, 14—25, 34—37, 40, 42, 53, 67 и 68, се предоставят на Комисията за срок от четири години, считано от 21 юли 2011 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от шест месеца преди изтичането на четиригодишния срок. Делегирането на правомощия се подновява автоматично за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не го оттеглят в съответствие с член 57.

2. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията го нотифицира едновременно на Европейския парламент и Съвета.

3. Правомощията да приема делегирани актове се предоставят на Комисията при условията на членове 57 и 58.

Член 57

Оттегляне на делегирането

1. Делегирането на правомощия, посочено в членове 3, 4, 9, 12, 14—25, 34—37, 40, 42, 53, 67 и 68, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета.

2. Институцията, започнала вътрешна процедура за вземане на решение дали да оттегли делегирането на правомощия, полага усилия да информира другата институция и Комисията в разумен срок преди вземането на окончателно решение, като посочва делегираното правомощие, по отношение на което може да се извърши оттегляне, както и евентуалните причини за оттеглянето.

3. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на правомощия, посочени в него. То поражда действие незабавно или на посочена в него по-късна дата. Решението не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

▼B

Член 58

Възражения срещу делегираните актове

1. Европейският парламент и Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в срок от три месеца от датата на нотификацията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с три месеца.

2. Ако до изтичането на срока, посочен в параграф 1, нито Европейският парламент, нито Съветът са възразили срещу делегирания акт, той се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на посочената в него дата.

Делегираният акт може да бъде публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на посочения срок, ако след обосновано искане от Комисията и Европейският парламент, и Съветът са информирали Комисията за намерението си да не правят възражения.

3. Ако Европейският парламент или Съветът са възразили срещу делегирания акт в срока, посочен в параграф 1, той не влиза в сила. В съответствие с член 296 ДФЕС институцията, която възразява срещу делегирания акт, посочва причините за това.

Член 59

Мерки за изпълнение

1. Комисията се подпомага от Европейския комитет по ценни книжа, създаден с Решение 2001/528/ЕО на Комисията ([1]). Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 60

Предоставяне на информация за дерогации

Когато държава-членки използва дерогация или възможност, предвидена в членове 6, 9, 21, 22, 28 и 43 и член 61, параграф 5, тя информира Комисията за това, както и за всички последващи промени. Комисията оповестява публично информацията на интернет страница или по леснодостъпен начин.

Член 61

Преходни разпоредби

1. ЛУАИФ, извършващи дейности съгласно настоящата директива преди 22 юли 2013 г., приемат всички необходими мерки за спазване на националното право, основано на настоящата директива, и подават заявление за разрешение в срок от една година от тази дата.

2. Членове 31, 32 и 33 не се прилагат към предлагането на дялове или акции от АИФ, които са предмет на текуща публична оферта чрез проспект, съставен и публикуван в съответствие с Директива 2003/71/ЕО преди 22 юли 2013 г., за срока на валидност на този проспект.

([1]) ОВ L 191, 13.7.2001 г., стр. 45.

▼B

3. ЛУАИФ, които управляват АИФ от затворен тип преди 22 юли 2013 г., които не правят никакви допълнителни инвестиции след 22 юли 2013 г., могат въпреки това да продължат да управляват тези АИФ без разрешение съгласно настоящата директива.

4. ЛУАИФ, които управляват АИФ от затворен тип, чийто срок за записване на инвеститори е изтекъл преди влизането в сила на настоящата директива и които са учредени за срок, изтичащ най-късно три години след 22 юли 2013 г., могат въпреки това да продължат да управляват такива АИФ, без да е необходимо да спазват настоящата директива, освен член 22 и, когато е приложимо, членове 26—30, или да подадат заявление за разрешение съгласно настоящата директива.

5. Компетентните органи на държавата-членка по произход на АИФ или, в случай че АИФ не е регулиран — компетентните органи на държавата-членка по произход на ЛУАИФ, могат да разрешат на институциите, посочени в член 21, параграф 3, буква а) и установени в друга държава-членка, да бъдат определени за депозитар до 22 юли 2017 г. Настоящата разпоредба не засяга пълното прилагане на член 21, с изключение на параграф 5, буква а) от посочения член относно мястото, в което трябва да е установен депозитарят.

Член 62

Изменения на Директива 2003/41/ЕО

Директива 2003/41/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 2, параграф 2 буква б) се заменя със следното:

„б) институциите, които попадат в приложното поле на директиви 73/239/ЕИО (*), 85/611/ЕИО (**), 93/22/ЕИО (***), 2000/12/ЕО (****), 2002/83/ЕО (*****) и 2011/61/ЕС (******);

(*) Първа директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане (ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3).

(**) Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3).

(***) Директива 93/22/ЕИО на Съвета от 10 май 1993 г. относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа (ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 27).

(****) Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. относно предприемането и осъществяването на дейност на кредитни институции (ОВ L 126, 26.5.2000 г., стр. 1).

(*****) Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно животозастраховането (ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1).

(******) Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).“;

▼B

2. В член 19 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите-членки не ограничават правото на институциите да определят, за целите на управлението на своите инвестиционни портфейли, лица, управляващи инвестиции, които са установени в друга държава-членка и са получили надлежно разрешение за тази дейност в съответствие с директиви 85/611/ЕИО, 93/22/ЕИО, 2000/12/ЕО, 2002/83/ЕО и 2011/61/ЕС, наред с посочените в член 2, параграф 1 от настоящата директива.“

Член 63

Изменения на Директива 2009/65/ЕО

Директива 2009/65/ЕО се изменя, както следва:

1. Вмъква се следният член:

„Член 50а

С цел да се осигури междусекторна последователност и да се премахнат несъответствията между интересите на дружества, които „преструктурират“ кредити в търгуеми ценни книжа и други финансови инструменти (инициатори), и ПКИПЦК, които инвестират в такива ценни книжа или други финансови инструменти, Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 112а и при условията на членове 112б и 112в, мерки за определяне на изискванията в следните области:

а) изискванията, на които трябва да отговаря инициаторът, за да може ПКИПЦК да получи разрешение да инвестира в ценни книжа или други финансови инструменти от този вид, емитирани след 1 януари 2011 г., включително изискванията, които гарантират, че инициаторът запазва нетен икономически интерес от най-малко 5 %;

б) изискванията по отношение на качеството, които трябва да бъдат изпълнени от ПКИПЦК, които инвестират в такива ценни книжа или финансови инструменти.“;

2. В член 112 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Правомощията да приема делегирани актове, посочени в членове 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 и 111, се предоставят на Комисията за срок от четири години, считано от 4 януари 2011 г. Правомощията да приема делегирани актове, посочени в член 50а, се предоставя на Комисията за срок от четири години, считано от 21 юли 2011 г. Комисията изготвя доклад относно делегираните правомощия най-късно шест месеца преди изтичането на четиригодишния срок. Делегирането на правомощия се подновява автоматично за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не го оттеглят в съответствие с член 112а.“;

3. В член 112а параграф 1 се заменя със следното:

„1. Делегирането на правомощия, посочено в членове 12, 14, 23, 33, 43, 50а, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 и 111, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета.“

▼B

Член 64

Изменение на Регламент (ЕО) № 1060/2009

В член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1060/2009 първа алинея се заменя със следното:

„1. Кредитните институции по смисъла на Директива 2006/48/ЕО, инвестиционните посредници по смисъла на Директива 2004/39/ЕО, застрахователните предприятия, за които се прилага Първа директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане (*), застрахователните предприятия по смисъла на Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно животозастраховането (**), презастрахователните предприятия по смисъла на Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 г. относно презастраховането (***), предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) по смисъла на Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (****), институциите за професионално пенсионно осигуряване по смисъла на Директива 2003/41/ЕО и алтернативните инвестиционни фондове по смисъла на Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (*****) могат да използват кредитни рейтинги за регулаторни цели само ако те са присъдени от агенции за кредитен рейтинг, които са установени в Съюза и са регистрирани в съответствие с настоящия регламент.

_____

(*) ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3.
(**) ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1.
(***) ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1.
(****) ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32.
(*****) ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1“.

Член 65

Изменение на Регламент (ЕС) № 1095/2010

В член 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 думите „всякакво бъдещо законодателство относно лицата, управляващи фондове за алтернативни инвестиции“ се заменят с думите „Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (*)

_____

(*) ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1“

Член 66

Транспониране

1. До 22 юли 2013 г. държавите-членки приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и таблицата за съответствие между тези разпоредби и настоящата директива.

▼B

2. Държавите-членки прилагат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, посочени в параграф 1, считано от 22 юли 2013 г.

3. Независимо от параграф 2 държавите-членки прилагат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на член 35 и членове 37—41 в съответствие с делегиран акт, приет от Комисията съгласно член 67, параграф 6, считано от посочената в него датата.

4. Държавите-членки гарантират, че законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приети от тях в съответствие с членове 36 и 42, спират да се прилагат в съответствие с делегирания акт, приет от Комисията съгласно член 68, параграф 6, считано от посочената в него дата.

5. Когато държавите-членки приемат посочените в параграф 1 мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

6. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена от настоящата директива.

Член 67

Делегиран акт относно прилагането на член 35 и членове 37—41

1. До 22 юли 2015 г. ЕОЦКП представя на Европейския парламент, Съвета и Комисията:

а) становище относно действието на паспорта за ЛУАИФ от ЕС, управляващи и/или предлагащи АИФ от ЕС съгласно членове 32 и 33 и относно процеса на предлагане на АИФ от трета държава от ЛУАИФ от ЕС в държавите-членки и управлението и/или предлагането на АИФ от ЛУАИФ от трета държава в държавите-членки съгласно приложимите национални режими, посочени в членове 36 и 42; и

б) съвети относно прилагането на паспорта за предлагането на АИФ от трета държава от ЛУАИФ от ЕС в държавите-членки и управлението и/или предлагането на АИФ от ЛУАИФ от трета държава в държавите-членки в съответствие с правилата, предвидени в член 35 и членове 37—41.

2. ЕОЦКП основава своето становище и съвети относно прилагането на паспорта за предлагането на АИФ от трета държава от ЛУАИФ от ЕС в държавите-членки и управлението и/или предлагането на АИФ от ЛУАИФ от трета държава в държавите-членки, *inter alia*, на следното:

а) по отношение на действието на паспорта за ЛУАИФ от ЕС, управляващи и/или предлагащи АИФ от ЕС:

i) употребата на паспорта;

ii) проблемите, възникнали във връзка със:

— ефективното сътрудничество между компетентните органи,

— ефективното функциониране на системата за уведомяване,

— защитата на инвеститори,

— медиацията от страна на ЕОЦКП, включително броя на случаите и ефективността на медиацията;

▼B

iii) ефективността на събирането и споделянето на информация във връзка с наблюдението на системните рискове от страна на националните компетентни органи, ЕОЦКП и ЕССР;

б) по отношение на процеса на предлагането на АИФ от трета държава от ЛУАИФ от ЕС в държавите-членки и управлението и/или предлагането на АИФ от ЛУАИФ от трета държава в държавите-членки съгласно приложимите национални режими:

i) спазването от ЛУАИФ от ЕС на всички изисквания по настоящата директива, с изключение на член 21,

ii) спазването от ЛУАИФ от трета държава на членове 22, 23 и 24 по отношение на всеки АИФ, предлаган от ЛУАИФ, и когато е приложимо, спазването на членове 26—30,

iii) съществуването и ефективността на договореностите за сътрудничество за целите на наблюдението на системния риск и в съответствие с международните стандарти между компетентните органи на държавата-членка, в която се предлагат АИФ, доколкото е приложимо, компетентните органи на държавата-членка по произход на АИФ от ЕС и надзорните органи на третата държава, в която е установено ЛУАИФ от трета държава, и -доколкото е приложимо - надзорните органи на третата държава, в която е установен АИФ от трета държава,

iv) всички евентуално възникнали въпроси във връзка със защитата на инвеститорите,

v) всички характеристики на регулаторната и надзорната рамка на определена трета държава, които могат да възпрепятстват ефективното упражняване от компетентните органи на надзорните им функции по настоящата директива;

в) по отношение на функционирането и на двете системи, възможните случаи на дестабилизиране на пазара и нарушения на правилата на конкуренцията (равнопоставеността) и всякакви общи или конкретни затруднения, които ЛУАИФ от ЕС срещат при своето установяване или при предлагането на управлявани от тях АИФ във всякакви трети държави.

3. За тази цел от влизането в сила на националните законови, подзакоови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с настоящата директива, и до представянето на становището на ЕОЦКП, посочено в параграф 1, буква а), компетентните органи на държавите-членки на всяко тримесечие предоставят на ЕОЦКП информация относно ЛУАИФ, които управляват и/или предлагат АИФ под техен надзор, както в рамките на прилагането на паспортния режим по настоящата директива, така и в рамките на своите национални режими, и информация, необходима за оценяване на елементите, посочени в параграф 2.

4. Ако ЕОЦКП счита, че няма значителни пречки, свързани със защитата на потребителите, дестабилизирането на пазара, конкуренцията и наблюдението на системния риск, които да затрудняват прилагането на паспорта към предлагането на АИФ от трета държава от ЛУАИФ от ЕС в държавите-членки и управлението и/или предлагането на АИФ от ЛУАИФ от трета държава в държавите-членки в съответствие с правилата, предвидени в член 35 и членове 37—41, той дава съвети, съдържащи положителна оценка в това отношение.

5. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за конкретизиране на съдържанието на информацията, която се представя съгласно параграф 2.

▼B

6. Комисията приема делегиран акт в срок от три месеца след получаването на съветите, съдържащи положителна оценка, и становището на ЕОЦКП, като отчита критериите, изброени в параграф 2, и целите на настоящата директива — като например тези, свързани с вътрешния пазар, защитата на инвеститорите и ефективното наблюдение на системния риск — в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, за определяне на датата, от която правилата, посочени в член 35 и членове 37—41, стават приложими във всички държави-членки.

Ако срещу делегирания акт, посочен в първа алинея, бъде направено възражение съгласно член 58, Комисията приема повторно, в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, делегирания акт, съгласно който правилата, предвидени в член 35 и членове 37—41, стават приложими във всички държави-членки на по-късен етап, който тя счита за подходящ, като отчита критериите, изброени в параграф 2, и целите на настоящата директива — като например тези, свързани с вътрешния пазар, защитата на инвеститорите и ефективното наблюдение на системния риск.

7. Ако ЕОЦКП не е представил съветите си в срока, посочен в параграф 1, Комисията изисква съветите да се представят в рамките на нов срок.

Член 68

Делегиран акт относно прекратяване на прилагането на членове 36 и 42

1. Три години след влизането в сила на посочения в член 67, параграф 6 делегиран акт, съгласно който правилата, предвидени в член 35 и членове 37—41, са станали приложими във всички държави-членки, ЕОЦКП предоставя на Европейския парламент, Съвета и Комисията:

а) становище относно действието на паспорта за ЛУАИФ от ЕС, предлагащи АИФ от трета държава в Съюза съгласно член 35, както и за ЛУАИФ от трета държава, които управляват и/или предлагат АИФ в Съюза съгласно членове 37— 41 и относно процеса на предлагането на АИФ от трета държава от ЛУАИФ от ЕС в държавите-членки и управлението и/или предлагането на АИФ от ЛУАИФ от трета държава в държавите-членки съгласно приложимите национални режими, посочени в членове 36 и 42; и

б) съвети относно прекратяване на едновременното съществуване на националните режими, предвидени в членове 36 и 42, и паспорта в съответствие с правилата, предвидени в член 35 и членове 37—41.

2. ЕОЦКП основава своето становище и съветите си относно прекратяване на съществуването на национални режими, посочени в членове 36 и 42, *inter alia*, на следното:

а) по отношение на действието на паспорта за ЛУАИФ от ЕС, предлагащи АИФ от трета държава в Съюза, както и за ЛУАИФ от трета държава, които управляват и/или предлагат АИФ в Съюза,

i) употребата на паспорта;

ii) проблемите, възникнали във връзка със:

— ефективното сътрудничество между компетентните органи,

— ефективното функциониране на системата за уведомяване,

▼B

— посочването на референтната държава-членка,

— възпрепятстването на ефективното упражняване от компетентните органи на надзорните им функции в резултат на законови, подзаконови или административни разпоредби на трета държава, приложими за ЛУАИФ, или на ограничения на правомощията за надзор и разследване на надзорните органи на третата държава,

— защитата на инвеститорите,

— достъпа на инвеститорите в Съюза,

— въздействието върху развиващите се държави,

— медиацията от страна на ЕОЦКП, включително броя на случаите и ефективността на медиацията;

iii) договарянето, сключването, наличието и ефективността на изискваните договорености за сътрудничество,

iv) ефективността на събирането и споделянето на информация във връзка с наблюдението на системните рискове от страна на националните компетентни органи, ЕОЦКП и ЕССР,

v) резултатите от партньорските проверки, посочени в член 38;

б) по отношение на процеса на предлагане на АИФ от трета държава от ЛУАИФ от ЕС в държавите-членки и управлението и/или предлагането на АИФ от страна на ЛУАИФ от трета държава в държавите-членки съгласно приложимите национални режими:

i) спазването от ЛУАИФ от ЕС на всички изисквания по настоящата директива, с изключение на член 21,

ii) спазването от ЛУАИФ от трета държава на членове 22, 23 и 24 по отношение на всеки АИФ, предлаган от ЛУАИФ, и когато е приложимо, на членове 26—30,

iii) наличието и ефективността на договореностите за сътрудничество за целите на наблюдението на системния риск и в съответствие с международните стандарти между компетентните органи на държавата-членка, в която се предлагат АИФ, доколкото е приложимо, компетентните органи на държавата-членка по произход на съответния АИФ от ЕС и надзорните органи на третата държава, в която е установено ЛУАИФ от трета държава, и - доколкото е приложимо, надзорните органи на третата държава, в която е установен АИФ от трета държава,

iv) всякакви въпроси, възникнали във връзка със защитата на инвеститорите,

v) всички характеристики на регулаторната и надзорната рамка на трета държава, които могат да възпрепятстват ефективното упражняване от компетентните органи на Съюза на надзорните им функции по настоящата директива;

в) по отношение на функционирането и на двете системи, възможните случаи на дестабилизиране на пазара и нарушения на правилата на конкуренцията (равнопоставеността), както и всяко възможно отрицателно въздействие върху достъпа за инвеститорите или върху инвестирането в развиващи се държави или в тяхна полза;

▼B

г) количествена оценка, определяща броя на юрисдикциите на трети държави, в които е установено ЛУАИФ, което предлага АИФ в държава-членка или в рамките на прилагане на паспортния режим, посочен в член 40, или в рамките на националните режими, посочени в член 42.

3. За тази цел от влизането в сила на посочения в член 67, параграф 6 делегиран акт и до представянето на становището на ЕОЦКП, посочено в параграф 1, буква а) от настоящия член, компетентните органи на всяко тримесечие предоставят на ЕОЦКП информация относно ЛУАИФ, които управляват и/или предлагат АИФ под техен надзор, както в рамките на прилагането на паспортния режим, предвиден в настоящата директива, така и в рамките на съответните национални режими.

4. Ако ЕОЦКП счита, че няма значителни пречки по отношение на защитата на потребителите, дестабилизирането на пазара, конкуренцията или наблюдението на системния риск, които да затрудняват прекратяването на прилагането на националните режими съгласно членове 36 и 42, и създаването на паспорта за предлагането на АИФ от трета държава от ЛУАИФ от ЕС в Съюза и управлението и/или предлагането на АИФ от ЛУАИФ от трета държава в Съюза съгласно правилата, предвидени в член 35 и членове 37—41, като единствен възможен режим за подобни дейности от съответните ЛУАИФ в Съюза, той дава съвети, съдържащи положителна оценка в това отношение.

5. Комисията приема, чрез делегирани актове в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, мерки за определяне на съдържанието на информацията, която се предоставя съгласно параграф 2.

6. Комисията приема делегиран акт, в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, в срок от три месеца след получаването на съветите, съдържащи положителна оценка, и становището на ЕОЦКП, като отчита критериите, изброени в параграф 2, и целите на настоящата директива — като например тези, свързани с вътрешния пазар, защитата на инвеститорите и ефективното наблюдение на системния риск, като посочва датата, на която прилагането националните режими, посочени в членове 36 и 42, трябва да бъде прекратено и на която паспортният режим, предвиден в член 35 и членове 37—41, става единствен и задължителен режим, приложим във всички държави-членки.

Ако срещу делегирания акт, посочен в първа алинея, бъде направено възражение съгласно член 58, Комисията приема повторно, в съответствие с член 56 и при условията на членове 57 и 58, делегирания акт, съгласно който се прекратява прилагането на националните режими, посочени в членове 36 и 42, и паспортният режим, предвиден в член 35 и членове 37—41, става единствен и задължителен режим, приложим във всички държави-членки, на по-късен етап, който тя счита за подходящ, като отчита критериите, изброени в параграф 2, и целите на настоящата директива — като например тези, свързани с вътрешния пазар, защитата на инвеститорите и ефективното наблюдение на системния риск.

7. Ако ЕОЦКП не е представил съвети в срока по параграф 1, Комисията изисква съветите да се представят в рамките на нов срок.

▼B

Член 69

Преглед

1. До 22 юли 2017 г. Комисията, въз основа на обществена консултация и като взема предвид обмена на мнения с компетентните органи, прави преглед на прилагането и приложното поле на настоящата директива. В рамките на прегледа се анализира придобитият опит при изпълнението на настоящата директива, нейното въздействие върху инвеститорите, АИФ или ЛУАИФ, в Съюза или в трети държави, и степента, до която са били постигнати целите на настоящата директива. Когато е целесъобразно, Комисията предлага подходящи изменения. В прегледа се включва общо проучване на действието на правилата в настоящата директива и на опита, придобит при прилагането им, включително:

а) предлагането на АИФ от трета държава в държавите-членки от ЛУАИФ от ЕС, осъществявано въз основа на национални режими;

б) предлагането на АИФ в държавите-членки от ЛУАИФ от трета държава, осъществявано въз основа на национални режими;

в) управлението и предлагането в Съюза на АИФ от ЛУАИФ, получили разрешение съгласно настоящата директива, осъществявано въз основа на паспортния режим, предвиден в настоящата директива;

г) предлагането на АИФ в Съюза от лица или субекти, различни от ЛУАИФ, или от тяхно име;

д) инвестирането в АИФ от европейски професионални инвеститори или от тяхно име;

е) въздействието на депозитарните правила, предвидени в член 21, върху депозитарния пазар в Съюза;

ж) въздействието на изискванията за прозрачност и докладване, предвидени в членове 22—24, 28 и 29, върху оценката на системния риск;

з) възможното неблагоприятно въздействие върху инвеститорите на дребно;

и) въздействието на настоящата директива върху функционирането и жизнеспособността на фондовете за дялово участие и за рисков капитал.

й) въздействието на директивата върху достъпа на инвеститорите в Съюза;

к) въздействието на настоящата директива върху инвестирането в развиващи се държави или в тяхна полза;

л) въздействието на настоящата директива върху защитата на некотирани дружества или емитенти съгласно членове 26—30 от настоящата директива и върху равнопоставеността между АИФ и други инвеститори след придобиване на значително участие или контрол върху подобни некотирани дружества или емитенти.

При прегледа на предлагането и/или управлението на АИФ, посочено в първа алинея, букви а), б) и в), Комисията анализира доколко е уместно да се поверят на ЕОЦКП допълнителни надзорни отговорности в тази област.

2. За целите на прегледа, посочен в параграф 1, държавите-членки ежегодно предоставят на Комисията информация относно ЛУАИФ, които управляват и/или предлагат АИФ под техен надзор както съгласно паспортния режим, предвиден в настоящата директива, така и съгласно съответните национални режими, като посочват датата, на която е бил транспониран паспортният режим и, ако е приложимо, датата, на която е бил приложен в тяхната юрисдикция.

▼B

ЕОЦКП предоставя на Комисията информация относно всички ЛУАИФ от трета държава, които са получили разрешения или са поискали разрешение съгласно член 37.

Информацията по първа и втора алинея включва:

а) информация относно това, къде са установени съответните ЛУАИФ;

б) ако е приложимо, идентификационни данни на АИФ от ЕС, управлявани и/или предлагани от тях;

в) ако е приложимо, идентификационни данни на АИФ от трета държава, управлявани от ЛУАИФ от ЕС, които обаче не се предлагат в Съюза;

г) ако е приложимо, идентификационни данни на АИФ от трета държава, предлагани в Съюза;

д) информация относно приложимия режим, при условията на който съответните ЛУАИФ извършват дейността си; и

е) всякаква друга информация, която помага да се разбере как функционира на практика управлението и предлагането на АИФ от ЛУАИФ в Съюза.

3. При прегледа, посочен в параграф 1, се отделя дължимото внимание и на събитията в международен план, както и на обмена на мнения с трети държави и международни организации.

4. След приключването на прегледа, Комисията без неоправдано забавяне представя доклад пред Европейския парламент и Съвета. Заедно с този доклад, ако е уместно, Комисията прави предложения, включително за изменения на настоящата директива, като отчита целите на настоящата директива, последиците от нея за защитата на инвеститорите, дестабилизирането на пазара и конкуренцията, наблюдението на системния риск и възможното въздействие върху инвеститорите, АИФ и ЛУАИФ в Съюза и в трети държави.

Член 70

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 71

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

1. Функции по управление на инвестиции, които ЛУАИФ изпълнява като минимум при управление на АИФ:

   а) управление на портфейл; и

   б) управление на риска.

2. Други функции, които ЛУАИФ може да изпълнява допълнително при колективно управление на АИФ:

   а) административни функции:

      i) правни и счетоводни услуги по управление на фонда;

      ii) отговори на запитвания от клиенти;

      iii) оценка на портфейла и определяне на стойността на дялове/акции, включително във връзка с данъчни задължения;

      iv) наблюдение за спазването на нормативните изисквания;

      v) поддържане на регистъра на притежателите на дялове/акции;

      vi) разпределяне на приходите;

      vii) емитиране и обратно изкупуване на дялове/акции;

      viii) плащания по договори, включително изпращане на сертификати;

      ix) водене на регистри;

   б) предлагане;

   в) дейности, свързани с активите на АИФ, по-специално услуги, необходими за изпълнението на задължения на ЛУАИФ, основани на доверителни отношения, управление на инфраструктури, дейности по управление на недвижими имоти, консултиране на предприятия по отношение на структурата на капитала, промишлената стратегия и свързани с това въпроси, консултиране и услуги, отнасящи се до сливанията или придобиванията на предприятия, както и други услуги, свързани с управлението на АИФ и на дружествата и другите активи, в които той е инвестирал.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ПОЛИТИКА ЗА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯТА

1. При разработване и прилагане на всички политики за възнагражденията, включително на тези за заплатите и за пенсионните права извън задължителното осигуряване, за тези категории персонал — включително висшето ръководство, служителите, поемащи рискове, служителите с контролни функции, както и всеки служител, чието общо възнаграждение го поставя в същата категория възнаграждения като на висшето ръководство и на служителите, поемащи рискове — чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на ЛУАИФ или на управляваните от тях АИФ, ЛУАИФ съблюдават следните принципи по начина и в степента, които са подходящи за техния размер и вътрешна организация, както и за естеството, обхвата и сложността на тяхната дейност:

   а) политиката за възнагражденията съответства на разумно и ефективно управление на риска и насърчава подобно разумно и ефективно управление, не насърчава поемането на рискове, които не са съобразени с рисковите профили, устава или учредителните документи на управляваните от тях АИФ;

   б) политиката за възнагражденията съответства на бизнес стратегията, целите, ценностите и интересите на ЛУАИФ и на управляваните от тях АИФ или на инвеститорите в АИФ и включва мерки за предотвратяване на конфликтите на интереси;

   в) управляващият орган на ЛУАИФ в изпълнение на своите надзорни функции приема и периодично подлага на преглед общите принципи на политиката за възнагражденията и отговоря за тяхното прилагане;

   г) изпълнението на политиката за възнагражденията се подлага най-малко веднъж годишно на централен и независим вътрешен преглед за спазването на политиките и процедурите във връзка с възнагражденията, приети от управляващия орган в изпълнение на неговите надзорни функции;

   д) служителите, изпълняващи контролни функции, получават възнаграждение, съобразено с постигането на целите, свързани с функциите им, независимо от резултатите на секторите на дейност, които контролират;

   е) възнагражденията на висшите служители, работещи в областта на управлението на риска и съответствието, се контролират пряко от комитета по възнагражденията;

   ж) когато възнаграждението е обвързано с резултатите от дейността, неговият общ размер се основава на комбинация от оценката за резултатите на отделното лице и на съответното стопанско подразделение или съответния АИФ и цялостните резултати на ЛУАИФ, а при оценката на индивидуалните резултати се вземат предвид финансови и нефинансови критерии;

   з) оценката на резултатите е част от многогодишна програма, съобразена с жизнения цикъл на АИФ, управлявани от ЛУАИФ, за да се гарантира, че процесът на оценка се основава на по-дългосрочни резултати и че фактическото изплащане на елементите от възнаграждението, обвързани с резултатите, се разсрочва в период, който е съобразен с политиката за обратно изкупуване на управляваните от него АИФ и техните инвестиционни рискове;

   и) гарантираното променливо възнаграждение е изключение, предоставя се единствено в контекста на назначаването на нови служители и е ограничено до първата година;

   й) осигурява се подходящ баланс между фиксираните и променливите елементи на общото възнаграждение, като фиксираният елемент представлява достатъчно голям дял от общото възнаграждение, така че да позволява прилагането на напълно гъвкава политика по отношение на променливите елементи на възнаграждението, включително възможност да не се изплащат променливи елементи на възнаграждението;

▼B

к) плащанията, свързани с предсрочното прекратяване на договор, отразяват постигнатите в течение на времето резултати и са определени по такъв начин, че да не се насърчава неуспехът;

л) измерването на резултатите от дейността, използвано за изчисляване на променливите елементи на възнаграждението или съвкупностите от променливи елементи, включва цялостен механизъм за корекции с цел отчитане на всички видове настоящи и бъдещи рискове;

м) в зависимост от правно-организационната структура на АИФ и неговия устав или учредителни документи значителна част, равна най-малко на 50 % от всяко променливо възнаграждение, се състои от дялове или акции от съответния АИФ или равностойни права на собственост, или инструменти, свързани с акциите, или равностойни непарични инструменти, освен ако управлението на АИФ представлява по-малко от 50 % от общия портфейл, управляван от ЛУАИФ, в който случай минималната стойност от 50 % не се прилага.

По отношение на инструментите, посочени в настоящата буква, се прилага подходяща политика за задържане, целяща постигане на съответствие между стимулите и интересите на ЛУАИФ и на управляваните от него АИФ и на инвеститорите в такива АИФ. Държавите-членки или техните компетентни органи могат да наложат ограничения по отношение на вида и структурата на тези инструменти или да забранят използването на определени инструменти, когато това е целесъобразно. Настоящата буква се прилага както за частта от променливия елемент на възнаграждението, разсрочена в съответствие с буква н), така и за частта от променливия елемент на възнаграждението, която не е разсрочена;

н) съществена част — най-малко 40 %, от променливия елемент на възнаграждението се разсрочва за срок, съобразен с жизнения цикъл и политиката за обратно изкупуване на дялове от съответния АИФ, и съответства точно на естеството на рисковете на този АИФ.

Срокът, посочен в настоящата буква, е най-малко три до пет години, освен ако жизненият цикъл на въпросния АИФ е по-кратък; възнаграждение, дължимо съгласно договорености за разсрочване, се получава изцяло при спазване най-малко на принципа за пропорционално изплащане във времето; при особено голям размер на променливия елемент на възнаграждението изплащането на най-малко 60 % от сумата се разсрочва;

о) променливото възнаграждение, включително разсрочената част от него, се изплаща или е дължимо единствено ако е съобразено с финансовото състояние на ЛУАИФ като цяло и е оправдано от гледна точка на резултатите на стопанското подразделение, на АИФ и на въпросния служител.

Общият размер на променливото възнаграждение като правило се намалява значително при посредствени или отрицателни финансови резултати на ЛУАИФ или на съответния АИФ, като се вземат предвид както текущи компенсации, така и намаления в изплащането на суми, начислени за минал период, включително и чрез мерки за „лоши резултати“ или отнемане на вече начислено възнаграждение;

п) пенсионната политика съответства на бизнес стратегията, целите, ценностната система и дългосрочните интереси на ЛУАИФ и на управляваните от него АИФ.

Ако служителят напусне ЛУАИФ преди пенсиониране, пенсионните права извън задължителното осигуряване се държат от ЛУАИФ под формата на определените в буква м) инструменти за срок от пет години. В случай че служителят достигне пенсионна възраст, дължимото по пенсионните права извън задължителното осигуряване се изплаща на служителя под формата на определените в буква м) инструменти, за които се прилага петгодишен срок на задържане;

р) от служителите се изисква да се задължат да не използват лични стратегии за хеджиране или застраховане, свързано с възнагражденията или отговорността, с цел да намалят ефекта на ограничаване на риска, заложен в договореностите относно възнаграждението им;

с) променливото възнаграждение не се изплаща посредством инструменти или методи, които улесняват заобикалянето на изискванията на настоящата директива.

▼B

2. Принципите, предвидени в точка 1, се прилагат за всякакъв вид възнаграждения, изплащани от ЛУАИФ, за всички суми, изплащани пряко от самия АИФ, включително отсрочени възнаграждения, и за всяко прехвърляне на дялове или акции от АИФ в полза на тези категории персонал - включително висшето ръководство, служителите, поемащи рискове, служителите с контролни функции, както и всеки служител, чието общо възнаграждение го поставя в същата категория възнаграждения като на висшето ръководство и на служителите, поемащи рискове — чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на ЛУАИФ или рисковия профил на управляваните от тях АИФ.

3. ЛУАИФ, които са значими от гледна точка на размера си или на размера на управляваните от тях АИФ, на вътрешната си организация и на естеството, обхвата и сложността на дейността си, създават комитет по възнагражденията. Комитетът по възнагражденията се създава по начин, който му позволява да прави компетентна и независима преценка на политиките и практиките във връзка с възнагражденията, както и на въведените стимули за управление на риска.

   Комитетът по възнагражденията отговаря за подготвянето на решения относно възнагражденията, включително онези от тях, които имат последици за риска и управлението на риска на съответните ЛУАИФ или АИФ, и които трябва да бъдат взети от управителния орган в изпълнение на надзорната му функция. Комитетът по възнагражденията се председателства от член на управителния орган, който няма изпълнителни функции в съответното ЛУАИФ. Членовете на комитета по възнагражденията са членове на управителния орган, които нямат изпълнителни функции в съответното ЛУАИФ.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ДОКУМЕНТИ И ИНФОРМАЦИЯ, КОИТО СЕ ПРЕДОСТАВЯТ ПРИ ПЛАНИРАНО ПРЕДЛАГАНЕ В ДЪРЖАВАТА-ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД НА ЛУАИФ

а) Уведомително писмо, включващо програмата на предвижданите дейности, в което се посочват АИФ, които ЛУАИФ възнамерява да предлага, и информация за мястото на установяване на АИФ;

б) устава или учредителните документи на АИФ;

в) идентификационни данни за депозитаря на АИФ;

г) описание или всяка друга информация за АИФ, с която разполагат инвеститорите;

д) информация относно мястото на установяване на главния АИФ, ако АИФ е захранващ АИФ;

е) всякаква допълнителна информация по член 23, параграф 1 за всеки АИФ, който ЛУАИФ възнамерява да предлага;

ж) когато е приложимо, информация за утвърдените механизми за предотвратяване предлагането на дялове или акции от АИФ на инвеститори на дребно, включително когато ЛУАИФ ползва услугите на независими субекти, за да предоставя инвестиционни услуги по отношение на АИФ.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ДОКУМЕНТИ И ИНФОРМАЦИЯ, КОИТО СЕ ПРЕДОСТАВЯТ ПРИ ПЛАНИРАНО ПРЕДЛАГАНЕ В ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ, РАЗЛИЧНИ ОТ ДЪРЖАВАТА-ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД НА ЛУАИФ

а) Уведомително писмо, включващо програмата на предвижданите дейности, в което се посочват АИФ, които ЛУАИФ възнамерява да предлага, и информация за мястото на установяване на АИФ;

б) устава или учредителните документи на АИФ;

в) идентификационни данни за депозитаря на АИФ;

г) описание или всяка друга информация за АИФ, с която разполагат инвеститорите;

д) информация относно мястото на установяване на главния АИФ, ако АИФ е захранващ АИФ;

е) всякаква допълнителна информация по член 23, параграф 1 за всеки АИФ, който ЛУАИФ възнамерява да предлага;

ж) посочване на държавата-членка, в която ЛУАИФ възнамерява да предлага дяловете или акциите от АИФ на професионални инвеститори;

з) информация за утвърдените механизми за предлагане на дялове или акции от АИФ и — когато е приложимо, информация за утвърдените механизми за предотвратяване предлагането на дялове или акции от АИФ на инвеститори на дребно, включително когато ЛУАИФ ползва услугите на независими субекти, за да предоставя инвестиционни услуги по отношение на АИФ.